

**Regelingen Sociale Zekerheid
CAO Nederlandse Universiteiten 2002 - 2003**

o *januari 2003*

Titel:

**Regelingen Sociale Zekerheid
CAO Nederlandse Universiteiten 2002 - 2003
Utrecht: VSNU, 2003, 163 pagina's incl. bijlagen
Code: PU/1302, € 12,50
ISBN 90-5588-**

Vereniging van Universiteiten (VSNU)

Leidseveer 35

Postbus 19270

3501 DG Utrecht

telefoon: : 030 - 236 38 88

fax : 030 - 233 35 40

e-mail : post@vsnu.nl

URL: : <http://www.vsnu.nl>

© 2003: VSNU

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopie, opnamen, of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

DEEL 1	WERKLOOSHEIDSREGELINGEN	3
A.	BWNU, Toelichting en Uitvoeringsregelingen	5
	Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU)	5
	Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen	5
	Hoofdstuk 2 Bovenwettelijke uitkering	7
	Hoofdstuk 3 [Vervallen.]	11
	Hoofdstuk 4 De overlijdensuitkering	13
	Hoofdstuk 5 Bijzondere bepalingen in geval van arbeids- ongeschiktheid	15
	Hoofdstuk 6 Reïntegratiebevorderende regelingen	17
	Hoofdstuk 7 Slotbepalingen	21
	Toelichting Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU)	23
	Uitvoeringsregelingen Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU)	37
	Hoofdstuk 1 Controlevoorschriften loonsuppletie	37
	Hoofdstuk 2 Regels inzake afkoop van het recht op bovenwettelijke uitkering	39
	Hoofdstuk 3 Regels voor het recht op uitkering in gevallen waarin de betrokkene geen recht op uitkering op grond van de WW heeft	41
	Hoofdstuk 4 Regeling hardheidsclausule	43
	Hoofdstuk 5 Volgersbesluit	47
B.	WNU en Uitvoeringsregelingen	49
	Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (WNU)	49
	Uitvoeringsregelingen Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (WNU)	75
	Hoofdstuk 1 Regeling verlies arbeidsuren	75
	Hoofdstuk 2 Arbeidsuren, en uren, waarin arbeid is verricht, buiten beschouwing te laten	77
	Hoofdstuk 3 Regeling gelijkstelling weken, waarin geen arbeid is verricht, met weken waarin arbeid is verricht	79
	Hoofdstuk 4 Regeling recht op uitkering bij verblijf in het buitenland	81
	Hoofdstuk 5 Regels betreffende het begrip vakantie en de periode van vakantie met behoud van recht op uitkering	83
	Hoofdstuk 6 Regeling geheel of gedeeltelijk eindigen van het recht op uitkering bij samenloop	85
	Hoofdstuk 7 Regeling periode waarbinnen het recht op uitkering kan herleven	87
	Hoofdstuk 8 Regeling inzake het tijdstip van registratie van werknemers als werkzoekende bij de Centrale organisatie werk en inkomen	89
	Hoofdstuk 9 Regeling vrijstelling tot registratie bij de Centrale organisatie werk en inkomen	91
	Hoofdstuk 10 Regeling gelijkstelling van uitkeringen met ouderdomspensioen	93
	Hoofdstuk 11 Regeling gelijkstelling loondagen Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten	94
	Hoofdstuk 12 Dagloonregelen WNU	95
	Hoofdstuk 13 Regeling met betrekking tot scholing	101
	Hoofdstuk 14 Regeling korting inkomsten uit of in verband met scholing	103
	Hoofdstuk 15 Regeling passende arbeid	105
	Hoofdstuk 16 Regeling maatregelen	113
	Hoofdstuk 17 Regeling sollicitatieplicht	121

DEEL 2	ZIEKTE- EN ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSREGELING	123
	Zanu en Uitvoeringsregelingen	125
	Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten (ZANU)	125
	Uitvoeringsregelingen ZANU	147
	Hoofdstuk 1 Uitvoeringsvoorschriften suppletierregeling	147
	Hoofdstuk 2 Volgersbesluit	149
DEEL 3	ZIEKTEKOSTENREGELING	151
	ZNU en Uitvoeringregelingen	153
	Ziektekostenregeling Nederlandse Universiteiten (ZNU) deel A	153
	Ziektekostenregeling Nederlandse Universiteiten (ZNU) deel B	159
	Uitvoeringsregelingen ZNU	163
	Hoofdstuk 1 Volgersbesluit	163

Voorwoord

De Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) en de organisaties van werknemers die als partijen optreden bij de CAO Nederlandse Universiteiten, zijn, gelet op artikel 4.5, eerste en vijfde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, de artikelen 4, 16 en 17 van het Besluit van 6 december 1999, Stb. 1999, 528, houdende verdere vermindering van overheidsregels van rechtspositionele aard op het terrein van het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Besluit decentralisatie arbeids-voorwaardenvorming universiteiten, hogescholen en onderzoekinstellingen), de artikelen 5, eerste lid, 6 en 14 van het Convenant Decentralisatie Arbeidsvoorwaardenvorming Universiteiten van 1 juni 1999, het bepaalde in de CAO Nederlandse Universiteiten, voor de universiteiten eigen regelingen overeengekomen op het gebied van de werkloosheid (WNU), ziekte en arbeidsongeschiktheid (ZANU) en ziektekosten (ZNU).

Deze regelingen zijn van kracht sinds 17 december 1999.

Per 1 januari 2001 is de Werkloosheidswet (WW) en de Ziektewet (ZW) van toepassing op het universitaire personeel. CAO-partijen zijn een bovenwettelijke werkloosheidsregeling overeengekomen aanvullend op de WW, de zogenaamde Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU). Deze regeling is met ingang van 1 januari 2001 van kracht voor werknemers die op of na die datum werkloos worden en voldoen aan de bepalingen hiervan. Voor op die datum reeds bestaande wachtgelders blijft de oude regeling (WNU) van kracht. De Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten (ZANU) is aangepast aan het van kracht worden van de ZW, de Wet SUWI en de Ziektekostenregeling Nederlandse Universiteiten (ZNU deel A en B) is geactualiseerd, maar inhoudelijk niet gewijzigd. In deze bundel treft u alle regelingen aan, in deel 1 voor werkloosheid zowel de nieuwe (BWNU) als de oude (WNU) regeling, in deel 2 de regeling voor ziekte en arbeidsongeschiktheid (ZANU) en in deel 3 de Ziektekostenregeling (ZNU deel A en B).

De meest actuele versie van de regelingen Sociale Zekerheid kunt u vinden op de website van de VSNU (www.vsnu.nl).

Deel 1

Werkloosheidsregelingen

A. BWNU, toelichting en uitvoeringsregelingen

Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU)

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Definities

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. **werkgever: het College van Bestuur van een universiteit, onderscheidenlijk in bijzondere gevallen het Bestuur van de Vereniging / Stichting, dan wel een door partijen in het Volgersbesluit aangewezen andere werkgever;**
- b. **partijen: de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) en de organisaties van werknemers die als partij optreden bij de CAO Nederlandse Universiteiten;**
- c. **betrokkene: degene die in dienstbetrekking staat of heeft gestaan als personeelslid van een universiteit, genoemd in de CAO Nederlandse Universiteiten, of van een door partijen in het Volgersbesluit aangewezen instelling, met uitzondering van:**
  1. **een lid van het college van bestuur van een universiteit;**
  2. **een lid van het algemeen bestuur van een universiteit;**
  3. **een personeelslid ten aanzien van wie het college van bestuur van een universiteit in overeenstemming met de raad van bestuur van het bij die universiteit behorende academische ziekenhuis heeft bepaald, dat voor hem het rechtspositieregime geldt dat geldt voor het personeel van dat academische ziekenhuis;**
- d. **diensttijd: de tijd doorgebracht:**
  1. **in een dienstbetrekking binnen de sectoren primair onderwijs, voortgezet onderwijs, educatie en beroepsonderwijs, hoger beroepsonderwijs, onderzoekinstellingen, wetenschappelijk onderwijs en academische ziekenhuizen, of**
  2. **in een dienstbetrekking bij een door partijen in het Volgersbesluit aangewezen andere werkgever, of**
  3. **in een dienstbetrekking bij een rechtsvoorganger van een organisatie als bedoeld onder 1 of 2, in alle gevallen met uitzondering van de tijd voorafgaand aan een aaneengesloten periode van meer dan 14 maanden waarin de betrokkene niet een dienstbetrekking had die voor de diensttijd meetelt. Voor de periode van 14 maanden, bedoeld in de vorige volzin, blijft een periode waarin de betrokkene onmiddellijk voorafgaand aan zijn werkloosheid recht had op een uitkering op grond van een wet als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel a of b, WW, of een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt, buiten beschouwing;**
- e. **ongemaximeerde berekeningsgrondslag: het dagloon dat geldt voor de WW, waarbij echter:**
  1. **de maximumdagloongrens van artikel 9 Coördinatiewet sociale verzekering buiten beschouwing wordt gelaten;**
  2. **een bijdrage strekkende tot betaling van de premie van een door de betrokkene afgesloten particuliere ziektekostenverzekering als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, en artikel 4, eerste lid, onderdeel b, van de Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid, niet wordt aangemerkt als loon;**
  3. **een loonsuppletie, verstrekt op grond van artikel 15 BWNU of artikel 38 WNU, tot het loon wordt gerekend;**
- f. **gemaximeerde berekeningsgrondslag: de berekeningsgrondslag bedoeld onder e, maar ten hoogste de som van het schaalbedrag en de vakantie-uitkering behorend bij schaal 12, trede 10, gedeeld door 21,75 uitkeringsdagen;**
- g. **aanvulling op de WW-uitkering: de aanvulling op de WW-uitkering, bedoeld in artikel 4;**
- h. **aanvulling op de ZW-uitkering: de aanvulling op de ZW-uitkering, bedoeld in artikel 6;**
- i. **aansluitende uitkering: de aansluitende uitkering, bedoeld in artikel 8;**

- j. bovenwettelijke uitkering: de aanvulling op de WW-uitkering, de aanvulling op de ZW-uitkering en de aansluitende uitkering;
- k. dienstbetrekking: een dienstbetrekking in de zin van de WW;
- l. eerste werkloosheidsdag: de eerste werkloosheidsdag, bedoeld in artikel 16, achtste en negende lid, WW;
- m. pensioenreglement: het Pensioenreglement Stichting Pensioenfonds ABP;
- n. pensioen: een pensioen in de zin van het Pensioenreglement;
- o. suppletie: een suppletie op grond van de artikelen 21 en verder van de Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- p. minimumloon: het minimumloon, bedoeld in artikel 14, tweede lid, WW;
- q. de OOW: de Wet overheidsperoneel onder de werknemersverzekeringen;
- r. fase 2 en fase 3 van de OOW: fase 2 respectievelijk fase 3, bedoeld in artikel 94, tweede lid, OOW, die ingaan op respectievelijk 1 januari 2001 en 1 januari 2003;
- s. de WNU: de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- t. de WW: de Werkloosheidswet;
- u. de ZW: de Ziektewet;
- v. loongerelateerde uitkering: de loongerelateerde uitkering, bedoeld in hoofdstuk IIA, afdeling II van de WW;
- w. vervolgutkering: de vervolgutkering, bedoeld in Hoofdstuk IIA, afdeling III van de WW;
- x. kortdurende uitkering: de kortdurende uitkering, bedoeld in Hoofdstuk IIB van de WW.

Artikel 2 Beperking aanspraken op grond van deze regeling

Voor zover in deze regeling niet anders is bepaald, geeft deze regeling geen aanspraken voor zover de betrokkene arbeidsuren heeft verloren uit een dienstbetrekking op grond waarvan hij geen betrokkene is.

Artikel 3 Indexering

1. De ongemaximeerde en de gemaximeerde berekeningsgrondslag, alsmede het bedrag genoemd in artikel 1, onderdeel f, worden periodiek herzien. Op deze herziening is artikel 46 WW van overeenkomstige toepassing.
2. Partijen kunnen bepalen dat een andere indexering wordt toegepast.
3. Partijen maken bekend met ingang van welke dag en met welk percentage een herziening als bedoeld in het eerste of tweede lid plaatsvindt

Hoofdstuk 2   Bovenwettelijke uitkering

Artikel 4   Het recht op aanvulling op de WW-uitkering

1. De betrokkene die recht heeft op een uitkering op grond van de WW, met uitzondering van een uitkering op grond van hoofdstuk IV WW, heeft recht op een aanvulling op de WW-uitkering.
2. Op de aanvulling, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 16, 19, 20, 21, 76 en 78 van de WW van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5   Duur en hoogte van de aanvulling op de WW-uitkering

1. De duur van de aanvulling op de WW-uitkering is gelijk aan de duur van de WW-uitkering.
2. Op de duur van de aanvulling op de WW-uitkering zijn de artikelen 43 en 50 WW van overeenkomstige toepassing.
3. De loongerelateerde uitkering wordt gedurende de eerste 12 maanden per dag aangevuld tot 78% en vervolgens tot 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag. Voor de bepaling van de duur van de periode van 12 maanden, bedoeld in de vorige volzin, wordt artikel 43 WW overeenkomstig toegepast, en worden perioden van aanvulling op de ZW-uitkering mede in aanmerking genomen.
4. De vervolguitkering wordt per dag aangevuld:
  - a. indien de betrokkene op de eerste werkloosheidsdag ten minste 40 jaar oud is en een diensttijd heeft van ten minste 5 jaar: tot 70% van de gemaximeerde berekeningsgrondslag;
  - b. in de overige gevallen: tot 100% van het minimumloon; indien 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag lager is dan 100% van het minimumloon, wordt de vervolguitkering echter per dag aangevuld tot 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.
5. De kortdurende uitkering wordt per dag aangevuld tot 108% van het minimumloon; indien 78% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag lager is dan 108% van het minimumloon, wordt de kortdurende uitkering echter per dag aangevuld tot 78% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.
6. Op de hoogte van de aanvullingen, bedoeld in dit artikel, zijn de artikelen 47, tweede en derde lid, en 51, tweede en derde lid, WW van overeenkomstige toepassing.
7. Voor de berekening van de hoogte van de aanvullingen, bedoeld in dit artikel, wordt de uitkering op grond van de WW geacht onverminderd te zijn ontvangen indien deze op grond van enige wettelijke bepaling geheel of gedeeltelijk is geweigerd, dan wel niet of niet geheel is betaald.

Artikel 6   Het recht op aanvulling op de ZW-uitkering

1. De betrokkene die recht op uitkering op grond van de ZW heeft
  - a. en die recht op aanvulling op de WW-uitkering of op aansluitende uitkering zou hebben gehad als hij niet ziek was geweest, of
  - b. onder toepassing van artikel 46 ZW, terwijl hij laatstelijk voor de ZW verzekerd was op grond van een WW-uitkering waaraan een recht op bovenwettelijke uitkering was verbonden,heeft recht op aanvulling op de ZW-uitkering.
2. In afwijking van het eerste lid heeft de betrokkene geen recht op aanvulling op de ZW-uitkering over tijdvakken waarin hij recht heeft op uitkering of bezoldiging op grond van de Ziekte- en arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse universiteiten.

Artikel 7 Duur en hoogte van de aanvulling op de ZW-uitkering

- 1. De duur van de aanvulling op de ZW-uitkering is gelijk aan de duur van de ZW-uitkering.**
- 2. De ZW-uitkering wordt voor de betrokkene:**
  - a. die bij aanvang van het recht op aanvulling op de ZW-uitkering recht zou hebben gehad op een aanvulling op de WW-uitkering, aangevuld tot het percentage bedoeld in artikel 5, derde, vierde of vijfde lid, dat voor hem zou hebben gegolden als hij niet ziek was geweest;**
  - b. die bij aanvang van het recht op aanvulling op de ZW-uitkering recht zou hebben gehad op een aansluitende uitkering, aangevuld tot het percentage, bedoeld in artikel 9, zevende lid;**
  - c. die recht op ZW-uitkering heeft onder toepassing van artikel 46 ZW en op wie onderdeel b niet van toepassing is, aangevuld tot het percentage bedoeld in artikel 5, derde, vierde of vijfde lid, waartoe zijn WW-uitkering zou zijn aangevuld indien deze niet was geëindigd.**
- 3. Voor de berekening van de hoogte van de aanvulling op de ZW-uitkering wordt de uitkering op grond van de ZW geacht onverminderd te zijn ontvangen indien deze op grond van enige wettelijke bepaling geheel of gedeeltelijk is geweigerd, dan wel niet of niet geheel is betaald.**

Artikel 8 Het recht op aansluitende uitkering

- 1. De betrokkene die recht heeft op loongerelateerde uitkering en vervolguitkering, heeft zodra het einde van de duur van de WW-uitkering is bereikt recht op een aansluitende uitkering indien hij op de eerste werkloosheidsdag de leeftijd van 41 jaar heeft bereikt en een diensttijd heeft van ten minste 5 jaar. Indien het recht op WW-uitkering van de betrokkene na afloop van een periode van ZW-uitkering niet meer herleeft omdat er voor de WW-uitkering geen duur meer resteert, gaat in afwijking van de eerste volzin de aansluitende uitkering in op de dag per welke het recht op ZW-uitkering eindigt.**
- 2. Op de aansluitende uitkering zijn de artikelen 16, 19, 20, 21, 76 en 78 WW van overeenkomstige toepassing.**
- 3. In afwijking van het tweede lid eindigt het recht op aansluitende uitkering niet door de omstandigheid dat de betrokkene wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid niet beschikbaar is om arbeid te aanvaarden, indien hij geen recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel a of b, WW vanwege het enkele feit dat zijn verzekering op grond van de daar bedoelde wetten is geëindigd, tenzij de duur van de aansluitende uitkering is verstreken.**

Artikel 9 Duur en hoogte van de aansluitende uitkering

- 1. De duur van de aansluitende uitkering is voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van ten minste 5 jaar en**
  - 41 jaar oud is: 6 maanden**
  - 42 jaar oud is: 1 jaar**
  - 43 jaar oud is: 1,5 jaar**
  - 44 jaar of ouder is: 4 jaar verminderd met de duur van de vervolguitkering.**
- 2. De duur van de aansluitende uitkering is voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van ten minste 7 jaar en**
  - 45 jaar oud is: 2,5 jaar**
  - 46 jaar oud is: 3 jaar**
  - 47 jaar oud is: 3,5 jaar**
  - 48 jaar oud is: 4 jaar**
  - 49 jaar of ouder is: 6,5 jaar verminderd met de duur van de vervolguitkering.**
- 3. De aansluitende uitkering duurt voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van ten minste 12 jaar en 50 jaar of ouder is, tot de eerste dag van de maand waarin hij 65 jaar wordt.**

4. Op de duur van de aansluitende uitkering is artikel 43 WW van overeenkomstige toepassing. Indien de aansluitende uitkering ingaat op de dag per welke een recht op ZW-uitkering eindigt, worden de eerste drie maanden van de ZW-uitkering, bedoeld in artikel 43, tweede en derde lid, WW in mindering gebracht op de duur van de aansluitende uitkering, bedoeld in het eerste en tweede lid, voor zover zij niet reeds in mindering zijn gebracht op de duur van de vervolguitkering.
5. Indien de duur van de aanvulling op de vervolguitkering onder overeenkomstige toepassing van artikel 76 WW is verlengd, wordt de duur van deze verlenging in mindering gebracht op de duur van de aansluitende uitkering, bedoeld in het eerste en tweede lid.
6. Indien de betrokkene bij het einde van zijn dienstbetrekking recht heeft op:
  - a. een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b, WW of op een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt, en nadien als gevolg van een vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid op minder dan 80% recht krijgt op een WW-uitkering waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, wordt de duur van deze aansluitende uitkering, indien die is vastgesteld op grond van het eerste of tweede lid, verminderd met de duur van de periode tussen het einde van zijn dienstbetrekking en de eerste werkloosheidsdag;
  - b. een uitkering op grond van de ZW of een daarmee naar aard en strekking overeenkomende uitkering, onmiddellijk gevolgd door een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b, WW of op een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt, en nadien als gevolg van een vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid op minder dan 80% recht krijgt op een WW-uitkering waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, wordt de duur van deze aansluitende uitkering, indien die is vastgesteld op grond van het eerste of tweede lid, verminderd met de duur van de periode tussen het einde van zijn ZW- of daarmee overeenkomende uitkering en de eerste werkloosheidsdag.
7. De aansluitende uitkering bedraagt per dag 70% van de gemaximeerde berekeningsgrondslag.
8. Op de hoogte van de aansluitende uitkering is artikel 47, tweede en derde lid, WW van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10 Het geldend maken van het recht op bovenwettelijke uitkering

1. De artikelen 22 tot en met 27 en 28 WW zijn van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de WW-uitkering en op de aansluitende uitkering, behalve in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid.
2. De artikelen 28, 30, 30a, 31, eerste lid, 37, 38a, eerste en vierde lid, 44, 45, 49 en 54 ZW zijn van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de ZW-uitkering en op de aansluitende uitkering in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid.
3. Indien de betrokkene de verplichting, bedoeld in artikel 25 WW, artikel 31, eerste lid, ZW of artikel 49 ZW niet of niet behoorlijk is nagekomen, kan de werkgever de bovenwettelijke uitkering tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk, weigeren.
Partijen kunnen nadere regels stellen aangaande de vorige volzin.

Artikel 11 De betaling van de bovenwettelijke uitkering

1. Met inachtneming van het tweede lid zijn de artikelen 30 tot en met 41 WW van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de WW-uitkering en op de aansluitende uitkering, behalve in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid. Artikel 41 WW wordt op de bovenwettelijke uitkering uitsluitend toegepast indien het uit te betalen bedrag van de WW-uitkering en de bovenwettelijke uitkering samen een hoogte heeft als bedoeld in artikel 41 WW.
2. Artikel 35c WW is niet van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de vervolguitkering op grond van artikel 5, vierde lid, onderdeel a. Bij de overeenkomstige toepassing van artikel 35c WW op de overige aanvullingen op de vervolguitkering en op de aanvullingen op de kortdurende uitkering:

- a. wordt bij samenloop van meerdere vervolguitkeringen voor 70% gelezen: 100%;
  - b. wordt bij samenloop van meerdere kortdurende uitkeringen voor 70% gelezen: 108%;
  - c. worden bij samenloop van een of meer vervolguitkeringen en een of meer kortdurende uitkeringen de onderdelen a en b toegepast naar evenredigheid van het aantal arbeidsuren per week waarvoor recht bestaat op vervolguitkering, respectievelijk kortdurende uitkering.
3. De artikelen 31, tweede tot en met vijfde lid, 32 tot en met 33b, 40 tot en met 42, 47 tot en met 48, 50 en 85 ZW zijn van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de ZW-uitkering en op de aansluitende uitkering in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid.

Artikel 11a   Uitkering indien geen recht op WW-uitkering bestaat

1. Partijen kunnen regels stellen waarbij een recht op uitkering wordt toegekend aan categorieën van betrokkenen die op grond van de overige artikelen van dit besluit geen recht hebben op bovenwettelijke uitkering omdat zij geen recht hebben op WW-uitkering.
2. Een recht op uitkering, toegekend op grond van het eerste lid:
  - a. wordt voor de toepassing van dit besluit gelijkgesteld met een recht op bovenwettelijke uitkering; en
  - b. eindigt niet door de omstandigheid dat de betrokkene wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid niet beschikbaar is om arbeid te aanvaarden, indien hij geen recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel a of b, WW vanwege het enkele feit dat zijn verzekering op grond van de daar genoemde wetten is geëindigd; en
  - c. is, indien de betrokkene alsnog of wederom recht krijgt op WW-uitkering, niet van invloed op het recht op bovenwettelijke uitkering dat voor de betrokkene verbonden is aan dat recht op WW-uitkering.
3. Zolang en voorzover de betrokkene tegelijk recht heeft op een uitkering, toegekend op grond van het eerste lid, en een WW-uitkering, een ZW-uitkering, een bovenwettelijke uitkering of een uitkering die daar naar aard en strekking mee overeenkomt, heeft de uitkering op grond van het eerste lid het karakter van een aanvulling tot de hoogte die de uitkering op grond van het eerste lid zonder de samenloop zou hebben. Artikel 5, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 3 [Vervallen.]

Artikel 12 [Vervallen.]

Hoofdstuk 4

De overlijdensuitkering

Artikel 13

1. Indien de betrokkene die recht heeft op bovenwettelijke uitkering of op uitkering op grond van artikel 15, overlijdt:
  - a. wordt de overlijdensuitkering, bedoeld in de artikelen 35 en 36 ZW en artikel 23 Toeslagenwet, aangevuld tot het dagbedrag van de WW-uitkering, de ZW-uitkering, de toeslag op grond van de Toeslagenwet en de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene op de dag van zijn overlijden recht had, vermenigvuldigd met 65,25;
  - b. wordt, indien er geen recht bestaat op een overlijdensuitkering op grond van de ZW uitsluitend omdat de betrokkene niet meer verzekerd is op grond van de ZW, een overlijdensuitkering toegekend onder overeenkomstige toepassing van artikel 35 en artikel 36, eerste lid, ZW. Deze uitkering wordt aangevuld overeenkomstig het bepaalde onder a.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt een gezamenlijke huishouding slechts aanwezig geacht indien uit een ter zake verleden notariële akte alsmede uit een uittreksel van de gemeentelijke basisadministratie blijkt dat twee ongehuwde en niet als partner geregistreerde personen, tussen wie geen bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat, een gezamenlijk woonadres hebben en beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding, dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.
3. De overlijdensuitkering, bedoeld in het eerste lid, wordt zo spoedig mogelijk betaald, maar in elk geval binnen één maand na de vaststelling van het recht op de overlijdensuitkering.
4. Andere bedragen waarop de nabestaanden ter zake van het overlijden recht hebben uit of in verband met dienstbetrekkingen van de betrokkene, worden op de overlijdensuitkering in mindering gebracht voor zover de inkomsten uit of in verband met die dienstbetrekkingen in mindering werden gebracht op de WW-uitkering, de ZW-uitkering of de bovenwettelijke uitkering van de betrokkene. De vorige volzin wordt niet toegepast voor zover met die dienstbetrekkingen, of met de inkomsten uit of in verband daarmee, al rekening is gehouden bij de toepassing van het eerste lid.
5. Vorderingen op de betrokkene ter zake van onverschuldigd betaalde uitkering op grond van deze regeling kunnen met de overlijdensuitkering worden verrekend.
6. De artikelen 33 tot en met 33b ZW zijn van overeenkomstige toepassing op de overlijdensuitkering voor zover deze onverschuldigd is betaald.
7. Indien de betrokkene geen nabestaanden als bedoeld in artikel 35 ZW nalaat, kan de werkgever een bedrag, ten hoogste gelijk aan de uitkering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, uitkeren aan degene die aantoont dat hij kosten heeft gemaakt wegens de laatste ziekte of de lijkbezorging van de betrokkene, en dat hij die kosten niet kan verhalen op de nalatenschap. Op dit bedrag zijn het derde en zesde lid van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 5

Bijzondere bepalingen in geval van arbeids- ongeschiktheid

Artikel 14 Samenloop met suppletie

1. Zolang een betrokkene uit hoofde van een ontslag recht heeft op suppletie, heeft hij uit hoofde van dat ontslag geen recht op bovenwettelijke uitkering.
2. Indien de voor de betrokkene geldende duur van de bovenwettelijke uitkering, zoals vastgesteld per de ingangsdatum van het ontslag, langer zou zijn dan de duur van de suppletie, heeft de betrokkene recht op bovenwettelijke uitkering met ingang van de dag per welke het recht op suppletie door het verstrijken van de duur eindigt. Duur en hoogte van de bovenwettelijke uitkering worden in dat geval vastgesteld alsof er op de ingangsdatum van het ontslag een recht op aanvulling op de WW-uitkering, eventueel gevolgd door een recht op aansluitende uitkering, zou zijn ontstaan en tot het verstrijken van de duur van de suppletie ononderbroken zou zijn doorgelopen.
3. Zolang en voor zover de betrokkene tegelijk recht heeft op een bovenwettelijke uitkering op grond van dit artikel en een WW-uitkering, een ZW-uitkering, een andere bovenwettelijke uitkering of een uitkering die daar naar aard en strekking mee overeenkomt, heeft de bovenwettelijke uitkering op grond van dit artikel het karakter van een aanvulling tot de hoogte, bedoeld in artikel 5, derde, vierde of vijfde lid, of artikel 9, zevende lid, die voor de betrokkene geldt op grond van het tweede lid. Artikel 5, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 6

Reïntegratiebevorderende regelingen

Artikel 15 Loonsuppletie

1. De betrokkene, wiens recht op bovenwettelijke uitkering binnen de duur, bedoeld in het zevende lid, geheel of gedeeltelijk is geëindigd wegens de aanvang van een nieuwe dienstbetrekking, heeft recht op loonsuppletie indien het loon in zijn nieuwe dienstbetrekking minder bedraagt dan de ongemaximeerde berekeningsgrondslag, dan wel, indien het tiende lid van toepassing is, minder bedraagt dan het daar bedoelde deel van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.
2. Het eerste lid is mede van toepassing op de betrokkene die geen recht op bovenwettelijke uitkering heeft, maar dit recht wel zou hebben gehad als hij geen nieuwe dienstbetrekking had aanvaard. Voor de toepassing van het eerste lid wordt ten aanzien van deze betrokkene gehandeld alsof hij aansluitend aan zijn arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou hebben verkregen.
3. Voor de toepassing van het eerste lid:
  - a. wordt onder nieuwe dienstbetrekking niet verstaan: een arbeidsverhouding die op grond van artikel 4 of 5 WW als dienstbetrekking wordt beschouwd;
  - b. wordt mede als nieuwe dienstbetrekking aangemerkt: een arbeidsverhouding waarop buitenlands recht van toepassing is en die naar aard en strekking overeenkomt met een dienstbetrekking, anders dan bedoeld onder a.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid heeft de betrokkene geen recht op loonsuppletie indien zijn bovenwettelijke uitkering blijvend geheel is, respectievelijk zou zijn, geweigerd in verband met overtreding van artikel 24, eerste lid, onderdeel a en tweede lid, onderdeel b, WW.
5. Het recht op loonsuppletie eindigt:
  - a. voor zover de betrokkene arbeidsuren, alsmede het recht op onverminderde loonbetaling over die arbeidsuren, uit zijn nieuwe dienstbetrekking verliest;
  - b. zodra de betrokkene het recht op loonbetaling uit zijn nieuwe dienstbetrekking verliest terwijl die dienstbetrekking blijft bestaan;
  - c. met ingang van een berekeningsperiode als bedoeld in het achtste lid, indien over die berekeningsperiode het loon in de nieuwe dienstbetrekking niet meer lager is dan de ongemaximeerde berekeningsgrondslag of het deel daarvan, bedoeld in het eerste lid;
  - d. zodra de omstandigheid, bedoeld in het vierde lid, zich voordoet;
  - e. zodra de duur van de loonsuppletie is verstreken.
6. Indien het recht op loonsuppletie is geëindigd op grond van het vijfde lid, onderdeel a, b of c, heeft de betrokkene opnieuw recht op loonsuppletie indien de omstandigheid die het recht heeft doen eindigen heeft opgehouden te bestaan en de betrokkene binnen de duur, bedoeld in het zevende lid, opnieuw voldoet aan de voorwaarden, gesteld in het eerste of tweede lid, zonder dat de omstandigheid, bedoeld in het vierde lid, zich voordoet. Voor zover de betrokkene tegelijk recht op loonsuppletie heeft op grond van meer dan één recht op bovenwettelijke uitkering, wordt alleen het hoogste recht op loonsuppletie uitbetaald.
7. De loonsuppletie duurt uiterlijk tot het einde van de duur van de bovenwettelijke uitkering, zoals die is vastgesteld per de eerste werkloosheidsdag. In afwijking van de vorige volzin duurt de loonsuppletie uiterlijk tot het einde van de duur van de loongerelateerde uitkering, zoals die is vastgesteld per de eerste werkloosheidsdag, indien de betrokkene tijdens de vervolguitkering recht heeft op een aanvulling op grond van artikel 5, vierde lid, onderdeel b.
8. De berekeningsperiode van de loonsuppletie is het deel van een kalendermaand waarover de betrokkene recht heeft op loon uit zijn nieuwe dienstbetrekking en waarin de duur, bedoeld in het zevende lid, nog niet is verstreken.
9. De loonsuppletie is in de eerste helft van de duur van de bovenwettelijke uitkering, bedoeld in het zevende lid, gelijk aan het verschil tussen enerzijds het onverminderde loon in de nieuwe dienstbetrekking en anderzijds de ongemaximeerde berekeningsgrondslag, beide herleid tot het bedrag dat geldt over de berekeningsperiode. In de tweede helft van de duur

- van de bovenwettelijke uitkering, bedoeld in het zevende lid, bedraagt de loonsuppletie 90% van het verschil, bedoeld in de eerste volzin.
10. In afwijking van het negende lid wordt, indien de nieuwe dienstbetrekking een kleinere urenomvang per week heeft dan de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht had of zou hebben gehad, voor de berekening bedoeld in het negende lid de ongemaximeerde berekeningsgrondslag vermenigvuldigd met de urenomvang per week van de nieuwe dienstbetrekking, gedeeld door de urenomvang per week van de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht had of zou hebben gehad. Indien de nieuwe dienstbetrekking geen vaste urenomvang of vaste gemiddelde urenomvang per week heeft, wordt bij deze berekening de gemiddelde urenomvang per week in de berekeningsperiode, bedoeld in het achtste lid, in aanmerking genomen. Dit lid wordt niet toegepast als zowel de nieuwe dienstbetrekking als het recht op bovenwettelijke uitkering een urenomvang per week heeft, gelijk aan die van een volledige dienstbetrekking.
  11. De loonsuppletie wordt toegekend op aanvraag van de betrokkene. De betrokkene die voor loonsuppletie in aanmerking wil komen is verplicht:
    - a. binnen drie maanden na het ontstaan van het recht op loonsuppletie een aanvraag om loonsuppletie in te dienen, en
    - b. de door partijen te stellen controlevoorschriften loonsuppletie na te leven, en
    - c. indien zijn nieuwe dienstbetrekking geen voor hem passende arbeid is en voor zover hem deze verplichting door de werkgever schriftelijk is opgelegd, passende arbeid tegen een hoger loon te aanvaarden indien deze hem wordt aangeboden; indien de betrokkene deze verplichtingen niet nakomt, zijn de artikelen 23, 24, 26 en 27 WW van overeenkomstige toepassing.
  12. Artikel 25 WW is van overeenkomstige toepassing op de loonsuppletie. Indien de betrokkene de hieruit voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk is nagekomen, kan de werkgever de loonsuppletie tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk, weigeren. Partijen kunnen nadere regels stellen aangaande de vorige volzin.
  13. De loonsuppletie wordt per maand achteraf betaald. Op de betaling van de loonsuppletie zijn de artikelen 30 en 36 tot en met 40 WW, met inbegrip van de bepalingen waarnaar deze verwijzen, van overeenkomstige toepassing.
  14. Voor de toepassing van dit artikel:
    - a. wordt een loonsuppletie uit anderen hoofde of een daarmee naar aard en strekking overeenkomende uitkering, waarop de betrokkene recht heeft, geacht deel uit te maken van het loon in de nieuwe dienstbetrekking;
    - b. wordt het loon in de nieuwe dienstbetrekking overigens op dezelfde wijze vastgesteld als de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.
  15. De loonsuppletie telt niet mee voor het pensioen.

Artikel 16   Rechten bij werkloosheid uit een nieuwe dienstbetrekking met nieuw bovenwettelijk uitkeringsrecht

1. Een betrokkene die recht heeft op een bovenwettelijke uitkering waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, heeft zodra het einde van de duur van zijn recht op aansluitende uitkering op grond van artikel 9 is bereikt, recht op een verlenging van zijn aansluitende uitkering indien:
  - a. hij eerder een recht op bovenwettelijke uitkering heeft gehad waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, en
  - b. de duur van zijn oude recht op bovenwettelijke uitkering langer is dan de duur van zijn nieuwe recht op bovenwettelijke uitkering, en
  - c. het einde van de duur van zijn oude recht op bovenwettelijke uitkering niet is bereikt vóór de ingangsdatum van de verlenging.
2. De duur van de verlenging, bedoeld in het eerste lid, is gelijk aan de duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering die nog niet is verstreken op het moment dat de verlenging ingaat, maar ten hoogste aan het verschil in duur tussen het oude en het nieuwe recht op bovenwettelijke uitkering.

3. Een betrokkene die recht heeft op aanvulling van zijn vervolguitering op grond van artikel 5, vierde lid, onderdeel b, heeft recht op verdere aanvulling van zijn vervolguitering tot de hoogte bedoeld in artikel 5, vierde lid, onderdeel a, indien:
  - a. hij eerder een recht op bovenwettelijke uitkering heeft gehad waaraan een aanvulling van de vervolguitering op grond van artikel 5, vierde lid, onderdeel a was verbonden, en
  - b. het einde van de duur van zijn oude recht op bovenwettelijke uitkering niet is bereikt vóór de ingangsdatum van zijn nieuwe vervolguitering.
4. De duur van de verdere aanvulling van de vervolguitering, bedoeld in het derde lid, is gelijk aan de duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering die nog niet is verstreken op het moment dat de nieuwe vervolguitering ingaat, maar ten hoogste aan de duur van de nieuwe vervolguitering.
5. De betrokkene, bedoeld in het derde lid, heeft zodra het einde van de duur van de nieuwe vervolguitering is bereikt, recht op een aansluitende uitkering indien:
  - a. de duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering die nog niet is verstreken op het moment dat de nieuwe vervolguitering ingaat, langer is dan de duur van de nieuwe vervolguitering, en
  - b. de duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering langer is dan de duur van het nieuwe recht op bovenwettelijke uitkering.
6. De duur van de aansluitende uitkering, bedoeld in het vijfde lid, is gelijk aan het verschil tussen de duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering die nog niet is verstreken op het moment dat de nieuwe vervolguitering ingaat en de duur van de nieuwe vervolguitering, maar ten hoogste aan het verschil in duur tussen het oude en het nieuwe recht op bovenwettelijke uitkering.
7. Het recht op uitkering op grond van dit artikel wordt niet toegekend indien de betrokkene onvoldoende aannemelijk maakt dat hij voldoet aan de voorwaarden die in zijn geval voortvloeien uit het eerste, derde en vijfde lid. Partijen kunnen nadere regels stellen inzake de vorige volzin.

Artikel 17 Herleving bovenwettelijke uitkering bij werkloosheid uit een nieuwe dienstbetrekking zonder nieuw bovenwettelijk uitkeringsrecht

1. Voor zover de betrokkene die een recht op bovenwettelijke uitkering heeft gehad dat geheel of gedeeltelijk is geëindigd, na aanvaarding van een nieuwe dienstbetrekking opnieuw werkloos is en binnen vier jaar na de eindiging van zijn recht op bovenwettelijke uitkering een nieuw recht op WW-uitkering heeft, waaraan geen nieuw recht op bovenwettelijke uitkering is verbonden, herleeft zijn recht op bovenwettelijke uitkering per de ingangsdatum van het nieuwe recht op WW-uitkering.
2. Het recht op bovenwettelijke uitkering herleeft in afwijking van het eerste lid niet:
  - a. indien er ten aanzien van dit recht een herlevingstermijn als bedoeld in artikel 21, eerste, derde en vierde lid, WW is overschreden, anders dan wegens verblijf buiten Nederland om daar werkzaamheden, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of de zelfstandige uitoefening van een beroep te verrichten, of
  - b. indien de duur van dit recht op het moment waarop het op grond van het eerste lid zou herleven, reeds is verstreken.
3. Het eerste en tweede lid zijn mede van toepassing op de betrokkene die ter zake van zijn arbeidsurenverlies als betrokkene geen recht op bovenwettelijke uitkering heeft, maar dat recht wel zou hebben gehad als hij geen nieuwe dienstbetrekking of werkzaamheden als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, had aanvaard. Ten aanzien van deze betrokkene wordt voor de toepassing van het eerste en tweede lid gehandeld alsof hij aansluitend op zijn arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou hebben verkregen, dat tegelijk weer zou zijn geëindigd.
4. De bovenwettelijke uitkering van de betrokkene, bedoeld in het derde lid, wordt blijvend geheel geweigerd indien deze blijvend geheel zou zijn geweigerd als er ten gevolge van het arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou zijn ontstaan.

5. Het eerste tot en met vierde lid zijn mede van toepassing op de betrokkene die recht heeft op ZW-uitkering en die, als hij niet ziek was geweest, een nieuw recht op WW-uitkering zou hebben gehad, behalve in de situatie, bedoeld in artikel 6, tweede lid.
6. Zolang en voor zover de betrokkene tegelijk recht heeft op een bovenwettelijke uitkering die op grond van dit artikel is herleefd en een WW-uitkering, een ZW-uitkering, een andere bovenwettelijke uitkering of een uitkering die naar aard en strekking met een van deze uitkeringen overeenkomt, heeft de op grond van dit artikel herleefde uitkering het karakter van een aanvulling tot de hoogte, bedoeld in artikel 5, derde, vierde of vijfde lid, of artikel 9, zevende lid, die voor de betrokkene geldt op grond van het recht op bovenwettelijke uitkering dat op grond van dit artikel is herleefd. Artikel 5, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18 Afkoop

1. Op aanvraag van de betrokkene kan het recht op bovenwettelijke uitkering worden afgekocht in door partijen te bepalen gevallen.
2. Partijen kunnen nadere regels stellen aangaande het eerste lid.
3. Indien het recht op bovenwettelijke uitkering vanaf een bepaald tijdstip is afgekocht:
  - a. heeft de betrokkene geen enkele aanspraak op grond van deze regeling over de periode vanaf dat tijdstip, met uitzondering van aanspraken uit hoofde van een recht op bovenwettelijke uitkering dat na dat tijdstip is ontstaan;
  - b. blijft bij de vaststelling van rechten op bovenwettelijke uitkering die na dat tijdstip ontstaan de diensttijd, voorafgaand aan het afgekochte recht op bovenwettelijke uitkering, buiten beschouwing.

Artikel 19 Vergoeding van verhuiskosten

1. De betrokkene die recht heeft op een bovenwettelijke uitkering en elders arbeid gaat verrichten of een onderneming start, heeft op de voet van de bepalingen ter zake van de verplaatsingskosten die voor hem golden in de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden, recht op een tegemoetkoming in de kosten van een daartoe noodzakelijke verhuizing.
2. Indien de betrokkene in verband met zijn nieuwe werkzaamheden uit anderen hoofde recht heeft op een vergoeding van verhuiskosten, wordt die vergoeding in mindering gebracht op het bedrag waarop hij op grond van het eerste lid recht heeft.
3. Een vordering op de betrokkene ter zake van onverschuldigd betaalde uitkering op grond van deze regeling kan met de tegemoetkoming in de verhuiskosten in één keer worden verrekend.
4. De artikelen 36 tot en met 36b WW zijn van overeenkomstige toepassing op de tegemoetkoming in de verhuiskosten, voor zover deze onverschuldigd is betaald.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Artikel 20 Aanpassing van deze regeling in geval van neerwaartse wijzigingen in de WW

Indien het niveau van de uitkering krachtens de WW een algemeen geldende neerwaartse wijziging ondergaat, wordt deze neerwaartse wijziging, behoudens indien tussen partijen binnen zes maanden na de datum van het Staatsblad waarin de maatregel is gepubliceerd overeenstemming wordt bereikt, op overeenkomstige wijze doorgevoerd ten aanzien van het totaal aan wettelijke en bovenwettelijke aanspraken van de betrokkene, vanaf de in het Staatsblad vermelde datum van inwerkingtreding van bedoelde maatregel, doch niet eerder dan zes maanden na de datum van het Staatsblad.

Artikel 21 Overgangsbepalingen

1. Voor zover de WW en de ZW nog niet op hem van toepassing zijn geworden, kan een betrokkene geen aanspraken ontlenen aan deze regeling. Voor zover de WW en de ZW op hem van toepassing zijn geworden, kan een betrokkene geen aanspraken meer ontlenen aan de WNU.
2. Voor de toepassing van artikel 16 wordt een recht op aanvullende uitkering als bedoeld in de artikelen 36 tot en met 37 WNU aangemerkt als een recht op bovenwettelijke uitkering waaraan:
  - a. een recht op aansluitende uitkering en een recht op aanvulling van de vervolguitkering op grond van artikel 5, vierde lid, onderdeel a zijn verbonden, indien de betrokkene op de ingangsdatum van het recht op loongerelateerde uitkering op grond van de WNU waarop dit recht op aanvullende uitkering is gevolgd, ten minste 41 jaar oud was;
  - b. een recht op aanvulling van de vervolguitkering op grond van artikel 5, vierde lid, onderdeel a is verbonden, in de overige gevallen. Als duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering als bedoeld in artikel 16, wordt in aanmerking genomen de som van de duur van de loongerelateerde uitkering op grond van de WNU waarop de aanvullende uitkering is gevolgd, en de duur van de aanvullende uitkering.
3. In afwijking van het tweede lid kan een betrokkene op wie de WW en de ZW nog niet van toepassing zijn geworden, recht hebben op loonsuppletie op grond van artikel 15. Voor de toepassing van artikel 15 wordt een recht op uitkering op grond van de WNU, met uitzondering van een vervolguitkering als bedoeld in de artikelen 30 tot en met 34 WNU, aangemerkt als een recht op bovenwettelijke uitkering.
4. Vanaf de ingangsdatum van fase 2 van de OOW bestaat er geen recht op loonsuppletie op grond van de WNU. De betrokkene die:
  - a. op de dag vóór de ingangsdatum van fase 2 van de OOW recht had op een loonsuppletie op grond van de WNU en daar op de ingangsdatum van fase 2 van de OOW recht op zou hebben gehad, of
  - b. vóór de ingangsdatum van fase 2 van de OOW recht heeft gehad op een loonsuppletie op grond van de WNU, welk recht op of na de ingangsdatum van fase 2 van de OOW zou zijn herleefd, heeft per de ingangsdatum van fase 2 van de OOW, respectievelijk per de datum waarop het recht op loonsuppletie op grond van de WNU zou zijn herleefd, recht op loonsuppletie op grond van artikel 15. De laatste volzin van het zevende lid is van toepassing.

Artikel 22 Overgangsgarantie en hardheidsclausule

1. Op het moment waarop de betrokkene:
  - a. een recht op bovenwettelijke uitkering verkrijgt op grond van artikel 21, blijft het niveau van zijn rechten en verplichtingen in verband met zijn werkloosheids-uitkering gelijk;

- b. een recht op loonsuppletie verkrijgt op grond van artikel 21, achtste lid, blijft het niveau van zijn rechten en verplichtingen in verband met zijn loonsuppletie gelijk.
2. Onverminderd het eerste lid blijven garanties op grond van de artikelen II, IIa, IV en V WNU ook behouden na het moment waarop de betrokkene op grond van artikel 21 een recht op bovenwettelijke uitkering of op loonsuppletie verkrijgt.
3. Het eerste en tweede lid gelden onverminderd artikel 20 en hebben geen betrekking op rechten en verplichtingen van administratieve of procedurele aard of op de hoogte van de netto uitkering.
4. Indien de toepassing van dit besluit voor de betrokkene tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt, die zich niet zou hebben voorgedaan als dit besluit niet in werking zou zijn getreden, kan de werkgever besluiten het door deze onbillijkheid voor de betrokkene ontstane nadeel geheel of gedeeltelijk te compenseren.

Artikel 23   Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking per 1 januari 2001.

Artikel 24   Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als **Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU)**.

Toelichting Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU)

Algemeen

Door de Wet overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen (OOW) worden de Werkloosheidswet (WW) en de Ziektewet (ZW) van toepassing op overheidswerknemers in de zin van de Wet privatisering ABP. Voor nieuwe werkloosheidsgevallen zal dit het geval zijn vanaf 1 januari 2001 (fase 2 van de OOW), terwijl lopende wachtgelden en werkloosheidsuitkeringen tot 1 januari 2003 onder het oude regime blijven vallen (fase 3 van de OOW).

De aanspraken die de WW bij werkloosheid geeft, zijn veelal soberder dan de aanspraken op grond van de huidige wachtgeld- en werkloosheidsregelingen voor overheidswerknemers. De OOW beoogt een wijziging van het systeem van werkloosheidsuitkeringen voor overheidswerknemers, geen vermindering van hun aanspraken. De wetgever is ervan uitgegaan dat de sociale partners in het reguliere arbeidsvoorwaardenoverleg hiervoor voorzieningen treffen: bovenwettelijke regelingen die overeenkomen met het verschil tussen de huidige wachtgeld- en werkloosheidsregelingen en de aanspraken op grond van de WW en de ZW en die samen met de WW en de ZW de huidige regelingen vervangen. Uit een oogpunt van samenhang, uitvoerbaarheid en uitvoeringskosten is het wenselijk dat een bovenwettelijke uitkeringsregeling naadloos aansluit op de systematiek van de WW, en in voorkomende gevallen de ZW.

De onderwijssectoren kennen sinds 1994 een WW-conforme werkloosheidsregeling: het Besluit werkloosheid onderwijs- en onderzoekpersoneel (BWO), dat voor het personeel van de universiteiten in december 1999 is vervangen door de grotendeels gelijklopende Werkloosheidsregeling Nederlandse universiteiten (WNU). De WNU kent zowel WW-conforme bepalingen als bepalingen die uit WW-oogpunt bovenwettelijk zijn. Sommige van die bovenwettelijke bepalingen zijn uitdrukkelijk als aanvullend bedoeld, andere zijn in de loop der tijd gaan afwijken van de WW en daardoor bovenwettelijk geworden. Dit komt doordat de WW sinds de totstandkoming van het BWO, later de WNU, een aanzienlijk aantal wijzigingen heeft ondergaan. Niet al die wijzigingen zijn in het BWO en de WNU gevolgd. Zodra de WW van toepassing wordt, heeft de sectorale regelgever niet meer de keus om wijzigingen in de WW wel of niet te volgen. Wat de WW betreft, worden de wijzigingen automatisch doorgevoerd; voor zover afwijkingen gewenst blijven, moeten die in een bovenwettelijke regeling neergelegd worden.

Deze overwegingen hebben ertoe geleid om de bovenwettelijke aspecten uit de WNU opnieuw te rangschikken en formuleren. Uitgangspunt hierbij is geweest dat de aanspraken materieel gelijk blijven. Dat is in verreweg de meeste opzichten ook het resultaat. Het van toepassing worden van de WW noopt tot enkele wijzigingen van technische aard.

Tegelijk met de WW zullen ook de Toeslagenwet en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) van toepassing worden op het overheids- en onderwijspersoneel. De Toeslagenwet geeft recht op uitkering als het (gezins-) inkomen van de betrokkene tijdens de WW-uitkering onder het voor hem geldende sociaal minimum ligt. Gezien de hoogte van de bovenwettelijke aanvullingen zal dat overigens niet vaak het geval zijn. De IOAW geeft bepaalde categorieën werkloze werknemers een iets gunstiger positie dan de bijstand. De IOAW-uitkering gaat in principe in na afloop van de volledige duur van de WW-uitkering. Als de betrokkene dan echter nog recht heeft op een aansluitende uitkering, zal de IOAW-uitkering pas na afloop daarvan ingaan, tenzij de aansluitende uitkering lager is dan het bijstandsniveau.

Artikelsgewijze toelichting

N.B onder iedere toelichting van een (onderdeel van een) artikel staat de verwijzing naar het overeenkomstige artikel in de WNU

Artikel 1

Onderdeel c

Hierin is de doelgroep van het besluit omschreven. Het zijn van betrokkene is een voorwaarde om enigerlei aanspraak op grond van het besluit te kunnen hebben.

WNU: artikel 1, onderdeel b

Onderdeel d

De diensttijd is van invloed op de aanspraken op aanvulling op de vervolguitering (artikel 4) en aansluitende uitkering (artikel 8). Als diensttijd is gedefinieerd de totale tijd doorgebracht in de onderwijssectoren die tot 17 december 1999 onder het BWOO vielen, en bij de academische ziekenhuizen. Partijen kunnen daarnaast nog andere werkgevers aanwijzen bij wie diensttijd meetelt. Uitgezonderd is de tijd gelegen vóór een diensttijdonderbreking van meer dan 14 maanden. Een periode waarin de betrokkene buiten dienstbetrekking een WAO-, WAZ- of Wajong-uitkering naar volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid ontving direct vóór zijn werkloosheid, telt niet als diensttijdonderbreking.

WNU: artikel 36a

Onderdeel e

De ongemaximeerde berekeningsgrondslag wordt afgeleid van het dagloon dat voor de WW geldt. Het WW-dagloon wordt vastgesteld aan de hand van de Dagloonregels op grond van artikel 34 IWS. De berekeningsgrondslag wijkt op drie punten af van het WW-dagloon: het niet gelden van het maximum dagloon uit de Coördinatiewet sociale verzekering en het niet meetellen van de werkgeversbijdrage in de premie van een particuliere ziektekosten-verzekering, en het wel meetellen van een loonsuppletie op grond van artikel 15 BWNU of artikel 38 WNU. Deze afwijkingen zijn overgenomen uit de WNU.

WNU: artikel 27

Onderdeel f

De aanvulling op de vervolguitering voor werknemers van ten minste 40 jaar met ten minste 5 dienstjaren en de aansluitende uitkering worden afgeleid van de gemaximeerde berekeningsgrondslag. Deze uitkeringen komen (samen met de WW-vervolguitering) overeen met de aanvullende uitkering uit de WNU, die werd afgeleid van een dagloon, gemaximeerd op het bedrag van schaal 12 CAO VSNU, regelnummer 10. Dit bedrag is hoger dan het maximumdagloon dat voor de WW geldt.

WNU: artikel 37 lid 2

Artikel 2

Een betrokkene kan, al dan niet gelijktijdig met de dienstbetrekking als betrokkene, ook arbeidsverhoudingen hebben (gehad) op grond waarvan hij geen betrokkene in de zin van dit besluit is. In dit artikel komt tot uiting dat dit besluit dan alleen ziet op de gevolgen van werkloosheid uit de dienstbetrekking als betrokkene. Een uitzondering vormt de regeling van artikel 17.

Artikel 3

Op grond van artikel 46 WW worden de WW-daglonen periodiek, in de praktijk steeds per 1 januari en 1 juli, herzien met het indexeringspercentage dat ook geldt voor de minimumlonen. De berekeningsgrondslagen voor de bovenwettelijke uitkering volgen in beginsel deze indexering. Overeenkomstig de WNU is echter een bevoegdheid van partijen opgenomen om in plaats van de WW-conforme indexering een andere indexering te hanteren.

WNU: artikel 28

Artikelen 4 en 5

Deze artikelen regelen de aanvulling op, ofwel verhoging van, de WW-uitkering. Het hebben van een recht op WW-uitkering is hiervoor dus een voorwaarde. Deze voorwaarde impliceert onder andere dat de betrokkene werkloos moet zijn in de zin van de WW en aan de referentie-eisen van de WW (de 26-uit-39-wekeneis, en voor het recht op loongerelateerde uitkering en vervolguitkering ook de 4-uit-5-jareneis) moet voldoen.

Elke WW-uitkering voortkomend uit een arbeidsurenverlies als betrokkene wordt aangevuld. De loongerelateerde uitkering wordt de eerste 12 maanden aangevuld tot 78% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag en vervolgens tot 70% daarvan. In de 70%-fase zal de aanvulling alleen tot uitbetaling komen als de ongemaximeerde berekeningsgrondslag hoger is dan het WW-dagloon, dus als deze boven het WW-maximumdagloon ligt. In de andere gevallen komt de aanvulling in de 70%-fase dus niet meer tot uitbetaling, maar meestal weer wel zodra de vervolguitkering ingaat.

De vervolguitkering wordt indien de betrokkene op de eerste werkloosheidsdag ten minste 40 jaar oud is en ten minste 5 jaar diensttijd heeft, aangevuld tot 70% van de gemaximeerde berekeningsgrondslag. Deze aanvulling komt tot uitbetaling als deze berekeningsgrondslag hoger is dan het (voltijds) minimumloon. Is de betrokkene nog geen 40 jaar of heeft hij minder dan 5 jaar diensttijd, dan wordt de vervolguitkering aangevuld tot 100% van het (voltijds) minimumloon, maar nooit tot meer dan 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag. De kortdurende uitkering wordt aangevuld tot 108% van het (voltijds) minimumloon, maar nooit tot meer dan 78% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.

De duur van de aanvullingen is gelijk aan de duur van de onderliggende WW-uitkeringen. De overeenkomstige toepassing van de artikelen 43, 50 en 76 WW betekent dat deze duur inclusief alle verlengingen van de WW-duur en opschuivingen van de einddatum van de WW-uitkering is, die tijdens de loop van de uitkering kunnen optreden. Voor de duur van de aanvulling tot 78% worden perioden van aanvulling tot 78% op de ZW-uitkering (zie artikel 6) meegeteld.

Het van toepassing verklaren van de artikelen 16, 19, 20 en 21 WW betekent dat de aanvulling op de WW-uitkering eindigt en herleeft op dezelfde momenten en in dezelfde mate als de onderliggende WW-uitkering. Op grond van de artikelen 76 en 78 kan de aanvulling op de vervolguitkering, evenals de vervolguitkering zelf, ook na het verstrijken van de maximale duur doorlopen indien er op dat moment nog een als noodzakelijk aangemerkte scholing wordt gevolgd.

Het van toepassing verklaren van de artikelen 47, tweede en derde lid, en 51, tweede en derde lid, WW heeft tot gevolg dat de aanvulling, evenals de WW-uitkering zelf, evenredig wordt verminderd als de betrokkene niet volledig werkloos is, maar slechts gedeeltelijk. In het systeem van de WW vindt deze evenredige verlaging plaats door een vergelijking tussen de aantallen arbeidsuren per week.

Artikel 5 lid 7 regelt dat er voor de berekening van de aanvulling wordt uitgegaan van een WW-uitkering zonder sancties en zonder financiële anticumulatie. In de WW zelf is bepaald dat sommige uitkeringen, pensioenen en andere inkomsten op de uitkering in mindering moeten worden gebracht. Ook bepalingen uit andere wetten kunnen ertoe leiden dat een WW-uitkering geheel of gedeeltelijk niet aan de betrokkene wordt betaald, bijvoorbeeld in geval van beslaglegging op de uitkering. In al deze gevallen wordt de sanctie of korting op de WW-uitkering niet door de bovenwettelijke aanvulling gecompenseerd.

Zie voor de gevolgen van een sanctie of inkomstenkorting op de aanvulling ook respectievelijk de artikelen 10 en 11.

WNU: artikelen 27, 33 t/m 34i, 36, 36a en 37

Artikelen 6 en 7

Als een betrokkene die recht heeft op een WW-uitkering ziek wordt, eindigt het recht op WW-uitkering en ontstaat er recht op een ZW-uitkering. Deze is even hoog als de WW-uitkering. Aangezien de betrokkene tijdens de WW-uitkering recht heeft op een bovenwettelijke aanvulling, is hier geregeld dat hij tijdens de ZW-uitkering dezelfde aanvulling ook krijgt, zodat hij niet tijdens ziekte terugvalt in inkomen. Na herstel zal het recht op WW-uitkering, met de aanvulling daarop, in de meeste gevallen herleven.

Een betrokkene kan ook ziek zijn op het moment dat hij zijn arbeidsuren en zijn recht op loonbetaling verliest. Dan krijgt hij geen recht op WW-, maar op ZW-uitkering. In dit geval en ook als hij binnen een maand na het intreden van zijn werkloosheid ziek wordt- zal hij gewoonlijk recht hebben op een uitkering of bezoldiging ingevolge de Ziekte- en arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse universiteiten (ZANU). In de ZANU wordt in verband met de invoering van de ZW geregeld dat een betrokkene die na het einde van zijn dienstbetrekking ziek is, recht krijgt op een ZW-uitkering en een aanvulling daarop tot het peil van de bezoldiging. Ter voorkoming van onnodige dubbele uitkeringsrechten is in artikel 6 lid 2 het recht op aanvulling op de ZW-uitkering op grond van dit besluit uitgesloten indien een dergelijk recht al op grond van de ZANU bestaat.

Tot slot kan een betrokkene die ziek wordt binnen een maand na het einde van zijn WW-uitkering, nog recht hebben op een ZW-uitkering (nawerking, artikel 46 ZW). Ook in dat geval wordt de ZW-uitkering aangevuld.

In artikel 7 zijn duur en hoogte van de aanvulling bij ziekte geregeld. De duur is gelijk aan de duur van de ZW-uitkering; die is in de meeste gevallen maximaal 52 weken. Als de betrokkene dan nog niet in staat is het werk te hervatten, eindigt het recht op bovenwettelijke uitkering op grond van dit besluit. De betrokkene zal dan gewoonlijk in de WAO komen en recht hebben op een bovenwettelijke aanvulling daarop (IP).

De ZW-uitkering wordt aangevuld tot het percentage genoemd in artikel 5 of artikel 9, dat zou gelden als de betrokkene niet ziek, maar werkloos was. De aanvulling kan tijdens een ziekteperiode dalen van 78% naar 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag. Indien de betrokkene ziek wordt tijdens de loongerelateerde uitkering, gaat de WW-vervolguitkering pas in na zijn herstel. Pas na herstel kan dus een daling optreden naar 70% van de gemaximeerde berekeningsgrondslag of naar 100% van het minimumloon.

Als de WW-uitkering na afloop van het ziektegeval herleeft, vindt opschuiving van de WW-einddatum, en daarmee van de einddatum van de aanvulling op de WW-uitkering, plaats voor zover het ziektegeval langer heeft geduurd dan 3 maanden. Indien echter de ZW-uitkering betrekking heeft op bevallingsverlof, vindt opschuiving van de WW-einddatum, en van de einddatum van de aanvulling op de WW-uitkering, met de volledige duur van het bevallingsverlof plaats. De aanvulling op de ZW-uitkering zal bij bevallingsverlof overigens alleen tot uitbetaling komen als de berekeningsgrondslag zeer hoog is, aangezien de ZW-uitkering dan 100% van het ZW-dagloon bedraagt.

Artikel 7 lid 3 heeft een zelfde functie als artikel 5 lid 7, zie de toelichting aldaar.
WNU: artikel 39, en artikel 39 ZANU

Artikelen 8 en 9

In deze artikelen is de aansluitende uitkering, ofwel een verlenging van de werkloosheidsuitkering na het verstrijken van de duur van de WW-uitkering, geregeld. Het recht op aansluitende uitkering is gekoppeld aan een minimum leeftijd van 41 jaar en een minimum diensttijd van 5 jaar op de eerste werkloosheidsdag. Omdat deze betrokkenen, anders dan in de WNU, in de WW ook een vervolguitering krijgen (en een aanvulling daarop: zie de artikelen 4 en 5), is de duur van de aansluitende uitkering steeds gelijk aan de duur van de aanvullende

uitkering uit de WNU, verminderd met de duur van de vervolguitering. Voor degenen die op de eerste werkloosheidsdag 40 jaar zijn is de duur van de aanvullende uitkering op grond van de WNU en die van de vervolguitering gelijk, zodat deze leeftijdsgroep niet aan een aansluitende uitkering toekomt. Voor de categorie van artikel 9 lid 3 loopt de aansluitende uitkering tot de eerste van de maand waarin zij 65 jaar worden (zie over deze maand ook artikel 12).

De aansluitende uitkering gaat in zodra de WW-uitkering is geëindigd door het verstrijken van de duur. Een uitzondering hierop geldt als de WW-uitkering na een periode waarin de betrokkene een ZW-uitkering heeft gehad, niet meer kan herleven omdat de uitkeringsduur is verbruikt. Dit kan gebeuren als de WW-uitkering wegens ziekte eindigt in de laatste 3 maanden van de uitkeringsduur. Aangezien de betrokkene dan recht heeft op een aanvulling op de ZW-uitkering tot het einde van de ZW-uitkering (zie hierover ook de toelichting op artikel 6 en 7), gaat de aansluitende uitkering in zodra de ZW-uitkering is geëindigd. Uit artikel 9 lid 4 blijkt dat in dit geval tijdens de ziekte tot 3 maanden van het totaal van de duur van de WW-uitkering en de aansluitende uitkering wordt verbruikt.

In artikel 8 lid 2 en artikel 9 lid 8 worden WW-artikelen van overeenkomstige toepassing verklaard. Hierdoor wordt bereikt dat het recht op aansluitende uitkering (waarbij dus geen onderliggend WW-recht meer aanwezig is) eindigt en herleeft alsof het een WW-recht was. Een uitzondering is geregeld in artikel 8 lid 3: de aansluitende uitkering loopt bij ziekte of arbeidsongeschiktheid door als er geen recht bestaat op ZW- of WAO-uitkering omdat de ZW- en WAO-verzekering zijn geëindigd. Deze verzekeringen eindigen bij het einde van de WW-uitkering. Op grond van de zogenaamde nawerking (artikel 46 ZW) is bij ziekte die aanvangt binnen een maand na het einde van de verzekering, nog wel uitkering mogelijk. In dat geval is artikel 8 lid 3 niet van toepassing, maar wordt tijdens het ziektegeval de aansluitende uitkering onderbroken door een ZW-uitkering met aanvulling (zie de artikelen 6 en 7). Na herstel kan de aansluitende uitkering dan herleven.

De aansluitende uitkering eindigt in ieder geval als de vastgestelde duur ervan is verstreken, ongeacht ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Verder zijn de WW-bepalingen over het recht op uitkering bij noodzakelijke scholing overgenomen. Zie hierover ook de toelichting bij artikel 4 en 5.

Indien de duur van de WW-uitkering is verlengd wegens scholing, wordt de duur van die verlenging in mindering gebracht op de duur van de aansluitende uitkering (artikel 9 lid 5). Indien rond het einde van de aansluitende uitkering een noodzakelijke scholing wordt gevolgd, wordt de aansluitende duur verlengd tot het einde van de scholing.

Artikel 9 lid 6 betreft de situatie waarin de betrokkene bij het einde van zijn dienstbetrekking een WAO-, WAZ- of Wajong-uitkering naar 80-100% arbeidsongeschiktheid heeft, later geheel of gedeeltelijk arbeidsgeschikt wordt verklaard, en daardoor werkloos wordt. De duur van de periode tussen einde dienstbetrekking en eerste werkloosheidsdag wordt dan in mindering gebracht op de duur van de aansluitende uitkering. Bestaat er bij het einde van de dienstbetrekking recht op een ZW-uitkering en wordt die gevolgd door een van de genoemde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, dan wordt de duur van de arbeidsongeschiktheidsuitkering exclusief de ZW-uitkering, in mindering gebracht op de duur van de aansluitende uitkering.
WNU: artikelen 36 en 36a

Artikel 10

In dit artikel is het geldend maken van het recht op bovenwettelijke uitkering geregeld. Hieronder vallen het doen van de aanvraag, de herziening van beslissingen en het verplichtingen- en sanctieregime.

Er is voor gekozen de bepalingen over het geldend maken van het WW-recht van overeenkomstige toepassing te verklaren tijdens de aanvulling op de WW-uitkering. Deze WW-bepalingen komen vrijwel geheel overeen met die uit de WNU; het belangrijkste verschil is dat in de WW de toepassing van een sanctie bij constatering van een overtreding enkele uitzonderingen

daargelaten verplicht is; in de WNU was dit een bevoegdheid. Tijdens de aanvulling op de ZW-uitkering en tijdens ziekteperiodes in de aansluitende uitkering zijn ZW-bepalingen van overeenkomstige toepassing.

De aanvraagprocedure kan zodanig worden ingericht dat een bovenwettelijke uitkering in het algemeen tegelijk met een WW-uitkering kan worden aangevraagd, zodat de betrokkene zijn gegevens slechts één keer hoeft in te dienen. Hetzelfde geldt voor het verstrekken van gegevens tijdens de loop van de uitkering.

Hierbij wordt aangetekend dat in de meeste gevallen zowel WW of ZW als bovenwettelijke uitkering door dezelfde uitvoeringsinstelling zullen worden betaald; de aanwijzingsregels voor uitvoeringsinstellingen kunnen echter in sommige gevallen met zich meebrengen dat de WW- of ZW-uitkering door een andere uitvoeringsinstelling moet worden verzorgd. In dat geval zal dubbele gegevensverstrekking niet altijd kunnen worden vermeden.

Bij samenloop van een WW- of ZW-uitkering met een bovenwettelijke aanvulling zal in geval van overtreding van een verplichting allereerst moeten worden nagegaan of ten aanzien van de bovenwettelijke uitkering dezelfde overtreding is begaan als ten aanzien van de WW-, respectievelijk ZW-uitkering. Zo ja aangezien dezelfde verplichtingen van toepassing zijn, zal dat meestal het geval zijn, dan zal de overeenkomstige toepassing van de WW- of ZW-artikelen betekenen dat de bovenwettelijke uitkering wordt geweigerd in dezelfde mate als de WW- of ZW-uitkering. Zo nee -bijvoorbeeld: de ene uitkering is tijdig aangevraagd, de andere niet-, dan zullen de eventuele sancties op de wettelijke en de bovenwettelijke uitkering wel met toepassing van dezelfde regels beoordeeld moeten worden, maar kan het resultaat uiteenlopen omdat immers de feiten verschillend zijn.

Een aparte opmerking verdient de passendheid van arbeid. Of arbeid passend is hangt in de WW af van een aantal factoren, waaronder het loonniveau. Daarbij geldt als uitgangspunt dat arbeid met een loonniveau lager dan de WW-uitkering in elk geval niet als passend wordt beschouwd. Het gevolg hiervan is dat de werknemer niet verplicht is zulke arbeid te aanvaarden. Uit een oogpunt van eenduidigheid van verplichtingen is het wenselijk dat de grens tussen passend en niet passend voor de bovenwettelijke uitkering hetzelfde ligt als voor de WW. Overeenkomstige toepassing van de WW-bepalingen zal in dit geval dus moeten inhouden dat aanvaarding van arbeid met een loon onder het bovenwettelijke uitkeringsniveau passend kan zijn, mits het maar niet onder het WW-uitkeringsniveau is. Een loonsuppletie (zie artikel 15) zal het inkomensnadeel vaak kunnen compenseren.

Een procentuele weigering van de WW- of ZW-uitkering wordt als volgt overeenkomstig toegepast op een bovenwettelijke aanvulling. Een sanctie van bijvoorbeeld 10% op een WW-uitkering houdt in dat de WW-uitkering wordt verlaagd van 70% naar 60% van het dagloon. Het effect is dus een vermindering van het uitkeringsbedrag met 10/70 deel. Als de WW-uitkering wordt aangevuld tot 78% van de berekeningsgrondslag, houdt een sanctie van 10% in dat het bedrag van de aanvulling wordt verminderd met 10/78 deel; in geval van aanvulling tot 70% van de berekeningsgrondslag is dit 10/70 deel en bij aanvulling tot 100% of 108% van het minimumloon, is de vermindering 10/100, respectievelijk 10/108 deel.

Een uitzondering op de regel dat sancties overeenkomstig de WW en de ZW worden toegepast, vormen de boeten. In de ZW en de WW worden boeten opgelegd als de betrokkene zich niet houdt aan de inlichtingenplicht (artikel 25 WW, artikelen 31 en 49 ZW). Oplegging van boeten op grond van een algemene maatregel van bestuur, zoals dit besluit, is vanwege het strafrechtelijke karakter van boeten echter juridisch discutabel. Daarom is in artikel 10 lid 3 een afzonderlijke weigeringsbevoegdheid opgenomen in geval van overtreding van de mededelingsplicht. Hiervoor kan een sanctiebesluit worden getroffen waarbij in plaats van de boete een maatregel wordt toegepast. Daarnaast zal de eventueel onverschuldigd betaalde uitkering worden teruggevorderd (zie ook artikel 11).

WNU: artikelen 8 t/m 14

Artikel 11

Hierin worden de WW- (en in geval van ziekte de ZW-) bepalingen aangaande de betaling van de uitkering (o.a. betaaltermijnen, voorschotten, anticumulatie van bepaalde andere inkomsten, terug- en invordering van onverschuldigd betaalde uitkering) van overeenkomstige toepassing verklaard. Hierdoor kunnen in het algemeen de bovenwettelijke aanvullingen op dezelfde wijze als de WW-, respectievelijk ZW-uitkering worden betaald, althans voor zover de uitvoering van beide in handen is van dezelfde uitvoeringsinstelling.

De belangrijkste afwijking van de WNU vormen de regels over terug- en invordering. De WNU komt op dit punt nog overeen met de WW-bepalingen ter zake van vóór de Wet boeten. Nu wordt gekozen voor het volgen van de huidige WW-bepalingen (of in voorkomende gevallen de gelijkkluidende ZW-bepalingen).

Anticumulatiebepalingen dienen op een bovenwettelijke aanvulling uiteraard alleen te worden toegepast voor zover de te anticumuleren inkomsten niet reeds op de wettelijke uitkering in mindering zijn gebracht.

Het tweede lid, over de overeenkomstige toepassing van artikel 35c WW, heeft betrekking op samenloop van uitkeringen waarvan de hoogte is gerelateerd aan het minimumloon.

WNU: artikelen 15 t/m 23

Artikel 11a

Het recht op bovenwettelijke uitkering is gekoppeld aan het recht op WW. Zie daarover de artikelen 4 en 8. Een betrokkene die niet voldoet aan de ontstaansvoorwaarden voor een WW-recht of wiens WW-recht tussentijds is geëindigd, heeft daardoor in principe ook geen recht (meer) op bovenwettelijke uitkering. Op grond van dit artikel hebben partijen de bevoegdheid om aan bepaalde categorieën in afwijking van dit principe toch recht op uitkering toe te kennen. Hiervan is gebruik gemaakt door een regeling te treffen voor grensarbeiders.

Artikel 12 [Vervallen.]

Artikel 13

De WW kent geen overlijdensuitkering. Komt een WW-gerechtigde te overlijden, dan hebben bepaalde nabestaanden recht op een overlijdensuitkering op grond van de ZW. Welke nabestaanden recht hebben op de overlijdensuitkering, wordt bepaald volgens een rangorde: eerst de echtgenoot of partner, bij afwezigheid daarvan de minderjarige kinderen, en als die er ook niet zijn, andere gezinsleden voor wie de betrokkene in het levensonderhoud voorzag, zoals bijvoorbeeld pleegkinderen of meerderjarige eigen kinderen.

De overlijdensuitkering op grond van de ZW is gelijk aan de ZW-uitkering over één maand. Ook de Toeslagenwet kent een overlijdensuitkering indien de betrokkene recht had op een toeslag. In dit artikel wordt de wettelijke overlijdensuitkering verhoogd tot 65,25 dagbedragen, ofwel het bedrag van WW- of ZW-uitkering, TW-toeslag en/of bovenwettelijke uitkering over 3 maanden, op het niveau zoals dat op de dag van het overlijden was.

Komt een betrokkene te overlijden die recht had op een aansluitende uitkering, dan zal er -na de nawerkingsperiode, zie de toelichting bij artikel 8 lid 3- geen recht meer bestaan op een ZW-overlijdensuitkering omdat de betrokkene niet meer ZW-verzekerd was. In dit geval wordt een zelfde overlijdensuitkering betaald als tijdens de aanvullende fase, maar dan geheel bovenwettelijk.

In lid 4 is geregeld dat overlijdensuitkeringen uit hoofde van andere dienstbetrekkingen in bepaalde gevallen in mindering worden gebracht. De overlijdensuitkering, bedoeld in het eerste

lid, is gebaseerd op het uitkeringsbedrag waarop recht bestond. Indien door inkomsten uit andere dienstbetrekkingen de uitkering van de betrokkene is verminderd, ligt het in de rede om ook de eventuele overlijdensuitkeringen uit hoofde van deze dienstbetrekkingen te anticumulieren. Anticumulatie vindt daarentegen niet plaats als bijvoorbeeld de berekeningsgrondslag gebaseerd is op een parttime dienstbetrekking en de betrokkene een nevenbetrekking had waaruit recht bestaat op een overlijdensuitkering. Voor zover bij lid 1 al rekening is gehouden met een vermindering van de uitkering, dient dat uiteraard bij lid 4 niet nogmaals te gebeuren. Lid 7 regelt een uitkering aan iemand die niet tot de nabestaandenkring van artikel 35 ZW behoort, maar die kosten heeft gemaakt in verband met de ziekte of uitvaart van de betrokkene. Betaling van deze uitkering is een bevoegdheid van de werkgever. De hoogte van deze uitkering kan worden afgestemd op de feitelijke omstandigheden, zoals de gemaakte kosten, het deel daarvan dat uit de nalatenschap kan worden betaald, en de eventuele andere uitkeringen waarop dezelfde persoon aanspraak kan maken. Het bedrag is maximaal gelijk aan de overlijdensuitkering in de fase van de aansluitende uitkering.
WNU: artikelen 41 t/m 47

Artikel 14

Het recht op suppletie komt toe aan betrokkenen die worden ontslagen wegens arbeidsongeschiktheid, die niet volledig arbeidsongeschikt zijn (geen WAO-uitkering naar 80 tot 100% arbeidsongeschiktheid hebben) en die niet volledig zijn herplaatst. Na de invoering van de WW voor overheidswerknemers zullen deze betrokkenen vaak ook recht hebben op een WW-uitkering. De WW-uitkering wordt dan op de suppletie in mindering gebracht. De suppletie fungeert zodoende als een bovenwettelijke aanvulling op de WW-uitkering, en indien de duur van de suppletie langer is dan die van de WW, als een aansluitende uitkering. In deze situatie is er geen behoefte aan nog een bovenwettelijke uitkering. In dit artikel is daarom bepaald dat er voor de duur van de suppletie geen recht bestaat op een bovenwettelijke uitkering.

Indien de duur van de bovenwettelijke uitkering op grond van dit besluit langer is dan die van de suppletie, heeft de betrokkene na afloop van de suppletie recht op de resterende duur en hoogte van de bovenwettelijke uitkering. Hierbij wordt fictief uitgegaan van een ononderbroken recht vanaf het ontslag en worden eventuele opschuivingen van de WW-einddatum op grond van de artikelen 43 en 50 WW dus buiten beschouwing gelaten. Dit omdat de suppletie zulke opschuivingen niet kent. Vanaf het moment dat het bovenwettelijke uitkeringsrecht na afloop van de suppletie ontstaat, zijn daarop overigens wel alle bepalingen van toepassing die normaal gesproken (op grond van de voorgaande artikelen) van toepassing zouden zijn.

In lid 3 is geregeld dat als er nog andere uitkeringen lopen, de bovenwettelijke uitkering het karakter heeft van een aanvulling. Een andere uitkering kan bijvoorbeeld een WW-uitkering zijn uit hoofde van het ontslag waaruit recht op suppletie is ontstaan, of een uitkering voortkomend uit een dienstbetrekking die de betrokkene tijdens de suppletie heeft aanvaard.
WNU: artikel 5 lid 1 onder b en lid 3

Artikel 15

In dit artikel is een regeling getroffen voor loonsuppletie indien de betrokkene het werk hervat tegen een lager loon. Deze regeling kan de reïntegratie in het arbeidsproces vergemakkelijken.

Een recht op loonsuppletie wordt toegekend in twee gevallen: werkaanvaarding tegen een lager loon dan de berekeningsgrondslag vanuit de bovenwettelijke uitkering (lid 1) en werkaanvaarding tegen een lager loon vóórdat er uit het arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering is ontstaan (lid 2). In het laatste geval geldt de extra voorwaarde dat er een recht op bovenwettelijke uitkering (dus ook op WW-uitkering) zou zijn ontstaan als de betrokkene niet ander werk had aanvaard. De aanvang van het nieuwe werk kan aansluitend op het arbeidsurenverlies als betrokkene hebben plaatsgevonden of na een korte tussenpoos waarin

geen uitkeringsrecht is ontstaan omdat de betrokkene bijvoorbeeld niet beschikbaar was voor arbeid of in het buitenland verbleef.

Geen recht op loonsuppletie bestaat bij werkhervatting tijdens een vervolguitering die wordt aangevuld tot 100% van het minimumloon. Dit blijkt uit lid 7.

Uit lid 3 blijkt dat het nieuwe werk een dienstbetrekking moet zijn, maar geen fictieve dienstbetrekking (vallend onder artikel 4 of 5 WW). Dit betekent dat er bij werkhervatting als zelfstandige, freelancer e.d. geen recht op loonsuppletie bestaat. De reden hiervan is de moeilijkere controleerbaarheid van de inkomsten uit dergelijke werkzaamheden. Loonsuppletie is wel mogelijk bij werkhervatting in een ("echte") dienstbetrekking naar buitenlands recht.

In lid 4 is bepaald dat er geen recht op loonsuppletie bestaat als het recht op bovenwettelijke uitkering blijvend geheel is (in het geval van lid 1) of zou zijn (in het geval van lid 2) geweigerd omdat de betrokkene zelf ontslag heeft genomen zonder dat er sprake was van omstandigheden waaronder de voortzetting van de dienstbetrekking niet van hem gevegd kon worden. Deze bepaling voorkomt dat recht op loonsuppletie bestaat als de betrokkene vrijwillig van baan is gewisseld.

In lid 5 is geregeld wanneer het recht op loonsuppletie eindigt. Hierbij is van belang dat het recht op loonsuppletie is gekoppeld aan het recht op loon uit de nieuwe baan, niet aan het feitelijk werken. Bij ziekte, vakantie en dergelijke loopt de loonsuppletie door zolang de betrokkene recht op loon behoudt. Indien de nieuwe baan niet eindigt maar wel in uren omvang terugloopt, eindigt het recht op loonsuppletie gedeeltelijk. Er wordt dan een nieuwe berekening gemaakt aan de hand van het tiende lid.

Uit lid 6 blijkt dat de betrokkene binnen de duur van de loonsuppletie bij elke volgende werkhervatting die aan de voorwaarden voldoet, opnieuw aanspraak kan maken op loonsuppletie op grond van het oude bovenwettelijke uitkeringsrecht. In geval van werkhervatting binnen de universitaire sector is het mogelijk dat de betrokkene met zijn nieuwe baan een nieuw recht op bovenwettelijke uitkering opbouwt, uit hoofde waarvan hij ook weer recht heeft op loonsuppletie. Zolang beide rechten op loonsuppletie samenlopen wordt slechts één loonsuppletie uitbetaald: de loonsuppletie die voor de betrokkene het hoogste bedrag oplevert. Dit geldt voor zover de loonsuppletierechten betrekking hebben op dezelfde arbeidsuren; samenloop van meerdere loonsuppleties is wel mogelijk indien deze betrekking hebben op verschillende delen van de arbeidsuren omvang en proportioneel worden betaald.

De duur van de loonsuppletie is gelijk aan de duur van de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht had of zou hebben gehad (lid 7), waarbij de aanvulling van de vervolguitering tot 100% van het minimumloon buiten beschouwing wordt gelaten. De duur die voor de loonsuppletie geldt is de duur zoals vastgesteld per de eerste werkloosheidsdag, dus zonder eventuele opschuivingen van de WW-einddatum op grond van artikel 43 of 50 WW. Heeft de betrokkene voorafgaand aan zijn werkhervatting geen bovenwettelijk uitkeringsrecht gehad, dan wordt de duur vastgesteld alsof hij aansluitend aan het arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou hebben gekregen (lid 2).

In lid 8 is geregeld dat de vergelijking van inkomens waardoor de hoogte van de loonsuppletie wordt bepaald, in principe per kalendermaand wordt gemaakt. Bestaat er niet de hele maand recht op loon of verstrijkt in de loop van een maand de duur van de loonsuppletie, dan wordt de loonsuppletie berekend over het in aanmerking komende deel van de maand.

Lid 9: de loonsuppletie bedraagt in de eerste helft van de duur, bedoeld in lid 7 dat is dus de bovenwettelijke uitkeringsduur zoals vastgesteld per de eerste werkloosheidsdag; niet de periode waarin feitelijk recht op loonsuppletie bestaat het verschil tussen het nieuwe loon en de ongemaximeerde berekeningsgrondslag, berekend per kalendermaand. In de tweede helft van deze duur bedraagt de loonsuppletie 90% van dit verschil.

Bij werkhervatting voor minder uren per week dan waarvoor recht op bovenwettelijke uitkering bestond of zou hebben bestaan, wordt de loonsuppletie proportioneel toegekend (lid 10). Indien zowel het uitkeringsrecht als de nieuwe baan fulltime zijn, zij het niet precies voor hetzelfde aantal uren, vindt echter geen proportionele berekening plaats. Bij werkhervatting voor meer uren dan voorheen, wordt het volledige nieuwe loon vergeleken met de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.

Aangezien loonsuppletie niet bij werkloosheid wordt betaald, maar juist voor zover de betrokkene niet (meer) werkloos is, kan er minder gebruik worden gemaakt van overeenkomstige toepassing van WW-bepalingen dan bij de bovenwettelijke uitkering. Dit artikel bevat daarom een vrij uitgebreide "eigen" regeling, inclusief een uitvoeringsbesluit met controlevoorschriften. Bij de opgenomen verplichtingen wordt aangegeven dat een betrokkene met recht op loonsuppletie niet per definitie verplicht zal zijn ander, hoger betaald, werk te aanvaarden. Uit het oogpunt van voorkoming van oneigenlijk gebruik van de regeling is echter de mogelijkheid opgenomen om deze verplichting wel op te leggen. De verplichting kan alleen worden opgelegd als de nieuwe dienstbetrekking geen voor de betrokkene passende arbeid is. Voor de sanctionering van overtredingen wordt aangesloten bij de sanctionering van de overeenkomstige verplichtingen in de WW (inzake aanvraagtermijn, controlevoorschriften en aanvaarden van passende arbeid). De inlichtingenplicht (artikel 25 WW) is ook bij loonsuppletie van toepassing. De sanctionering vindt op dezelfde wijze plaats als bij de bovenwettelijke uitkering (zie artikel 10 lid 3 en het betreffende uitvoeringsbesluit).

In lid 13 worden enkele WW-bepalingen inzake de betaling van overeenkomstige toepassing verklaard. Deze hebben betrekking op de betaaltermijn, de mogelijkheid tot schorsing en opschorting, de terug- en invordering van onverschuldigd betaalde bedragen en de betaling aan derden.

In lid 14 is bepaald dat een eventuele loonsuppletie uit anderen hoofde wordt geacht tot het loon uit de nieuwe dienstbetrekking te behoren. Het ligt immers niet in de rede een dubbele loonsuppletie te betalen. Loonsuppletie is bijvoorbeeld mogelijk op grond van de Wet op de (re)integratie arbeidsgehandicapten (Rea) en van bovenwettelijke regelingen uit andere sectoren van overheid en markt. Voorts zal er bij wijze van experiment naar verwachting een loonsuppletieregeling komen krachtens de WW. Voor het overige worden in de nieuwe dienstbetrekking dezelfde loonelementen wel en niet in aanmerking genomen als bij de vaststelling van de berekeningsgrondslag zou gebeuren. Zodoende wordt een zo zuiver mogelijke vergelijking gemaakt tussen oud en nieuw inkomen. WNU: artikel 38

Artikel 16

In dit artikel is de situatie geregeld dat een betrokkene die recht heeft gehad op een bovenwettelijke uitkering, na een werkhervatting opnieuw werkloos wordt uit een dienstbetrekking bij een universiteit en recht heeft op een bovenwettelijke uitkering die minder gunstig is dan zijn eerdere bovenwettelijke uitkering omdat de betrokkene minder diensttijd kan opvoeren.

Een dergelijke situatie kan alleen optreden als de betrokkene toen hij de eerste keer werkloos werd, ten minste 40 jaar oud was en ten minste 5 jaar diensttijd had. Bovendien moet er tussen de eerste en de tweede keer werkloos worden een onderbreking in zijn diensttijd zijn opgetreden van meer dan 14 maanden. Zo'n onderbreking kan bijvoorbeeld worden veroorzaakt door de eerste werkloosheidsperiode, eventueel gecombineerd met een periode waarin de betrokkene buiten de onderwijssectoren heeft gewerkt. Vervolgens moet hij weer bij een universiteit gewerkt hebben; het gaat hier immers om een betrokkene die bij de tweede keer werkloos worden opnieuw recht op bovenwettelijke uitkering heeft.

In artikel 16 wordt geregeld dat het nieuwe, minder gunstige, bovenwettelijke recht wordt opgehoogd of verlengd indien de duur van het oude, gunstiger recht nog niet geheel was verbruikt. Hierbij zijn drie situaties te onderscheiden.

Lid 1 en 2 zien op de situatie waarin de betrokkene zowel bij de eerste keer als bij de tweede keer recht heeft op een aansluitende uitkering, maar zijn totale uitkeringsduur de tweede keer korter is. Dit is alleen mogelijk als de betrokkene bij de eerste keer werkloos worden een leeftijd/diensttijdcombinatie had van ten minste 45 en 7 jaar of 50 en 12 jaar, de diensttijd meer dan 14 maanden is onderbroken en de betrokkene vervolgens weer ten minste 5 jaar, maar geen 7, respectievelijk 12 jaar diensttijd heeft opgebouwd.

Bij lid 3 en 4 moet de betrokkene bij de eerste keer werkloos worden ten minste 40 jaar zijn geweest en 5 jaar diensttijd hebben gehad. Vervolgens moet de diensttijd meer dan 14 maanden onderbroken zijn geweest, waarna de betrokkene weer in het onderwijs heeft gewerkt, maar geen 5 jaar nieuwe diensttijd heeft opgebouwd. Lid 5 en 6 kunnen van toepassing zijn als deze betrokkene bij de eerste keer werkloos worden bovendien recht heeft gehad op een aansluitende uitkering.

De omvang van de aanspraken op grond van dit artikel wordt steeds gelimiteerd door twee factoren: de mate waarin het tweede bovenwettelijke uitkeringsrecht ongunstiger is dan het eerste, en de nog niet verbruikte duur van het eerste recht. Het gaat in alle gevallen om een aanpassing van het nieuwe uitkeringsrecht, niet om een herleving van het oude recht.

Berekeningsgrondslag en urenomvang zijn dus alleen afhankelijk van het nieuwe uitkeringsrecht.

Uitdrukkelijk is opgenomen dat de betrokkene zijn oude uitkeringsaanspraken aannemelijk moet kunnen maken. Dit is van belang omdat tussen de beëindiging van het oude uitkeringsrecht en de toepassing van dit artikel vele jaren kunnen liggen.

Bij een tussenpoos van meer dan 5 jaar bestaat het risico dat het oude uitkeringsdossier van de uitvoeringsinstelling vernietigd is.

WNU: artikel 36b

Artikel 17

Dit artikel regelt dat een betrokkene die het werk hervat en daarna (weer) werkloos wordt, tot 4 jaar na het einde van zijn bovenwettelijke uitkeringsrecht aanspraak kan maken op herleving hiervan. Het gaat hier om de situatie waarin er bij de hernieuwde werkloosheid geen nieuw recht op bovenwettelijke uitkering ontstaat, dus waarin de betrokkene laatstelijk niet bij een universiteit heeft gewerkt. Heeft hij wel een nieuw bovenwettelijk uitkeringsrecht, dan is artikel 16 van toepassing.

Bij hernieuwde werkloosheid na een werkhervatting zijn verschillende situaties te onderscheiden. Als de werkhervatting kort was (in het algemeen: korter dan 26 weken), zal er geen nieuw WW-recht worden opgebouwd en zal het oude WW-recht na afloop van de nieuwe baan herleven. Dit geldt dan automatisch ook voor de eventuele bovenwettelijke aanvulling op de WW-uitkering (zie artikel 4) of de aansluitende uitkering (zie artikel 8), omdat daarop de WW-bepalingen over eindigen en herleven van het uitkeringsrecht van overeenkomstige toepassing zijn verklaard. Is de werkhervatting echter langer (ten minste 26 weken), dan zal de betrokkene na afloop van de nieuwe baan meestal een nieuw recht op WW-uitkering hebben. Voor zover er een nieuw WW-uitkeringsrecht is, herleeft het oude WW-recht (plus de daaraan verbonden aanvulling en/of aansluitende uitkering) niet meer. Als de betrokkene op grond van zijn laatste baan alleen recht heeft op WW-uitkering, kan hij zodoende zowel qua duur als qua hoogte van die uitkering slechter af zijn dan wanneer hij het werk niet zou hebben hervat en onafgebroken werkloos zou zijn gebleven. Het is duidelijk dat dit de reïntegratie in het arbeidsproces kan tegenwerken. In artikel 17 is daarom een regeling opgenomen waardoor de bovenwettelijke uitkering ook kan herleven als er een nieuw WW-recht wordt opgebouwd.

Deze aanspraak komt ook toe aan een betrokkene die bij zijn arbeidsurenverlies als betrokkene geen recht op bovenwettelijke uitkering heeft omdat hij al voordat hij recht op die uitkering zou krijgen, met een nieuwe baan is begonnen. Het moet dan wel zo zijn dat hij recht op

bovenwettelijke uitkering (en dus op WW) zou hebben gehad als hij het werk niet zou hebben hervat. Zou deze WW- plus bovenwettelijke uitkering blijvend geheel zijn geweigerd, dan geldt dat ook voor de uitkering op grond van dit artikel. Deze bepaling treft bijvoorbeeld een betrokkene die ontslag heeft genomen om uit eigen verkiezing buiten de universitaire sector te gaan werken, en vervolgens werkloos wordt.

Om dezelfde reden als vermeld in de toelichting bij artikel 6, kan het recht op bovenwettelijke uitkering op grond van artikel 17 ook herleven of alsnog ontstaan als de betrokkene na afloop van zijn nieuwe dienstbetrekking ziek is en derhalve geen WW-uitkering, maar een ZW-uitkering krijgt.

Zolang de nieuwe WW-uitkering of andere uitkeringen (ZW, nieuwe bovenwettelijke uitkeringen uit andere sectoren) nog lopen, heeft de uitkering op grond van dit artikel het karakter van een aanvulling tot het uitkeringsniveau dat zou gelden op grond van het oude bovenwettelijke uitkeringsrecht (lid 6). Indien de totale nieuwe uitkering even hoog of hoger is, komt de op grond van artikel 17 herleeft uitkering dus niet tot uitbetaling.

WNU: artikel 7 lid 5

Artikel 18

Hierin is de mogelijkheid opgenomen het bovenwettelijke uitkeringsrecht af te kopen. Afkoop van het WW-gedeelte is niet mogelijk. Het bovenwettelijke gedeelte kan worden afgekocht vanaf de eerste werkloosheidsdag of vanaf een moment in de loop van de bovenwettelijke uitkering. In een uitvoeringsbesluit zijn nadere regels gesteld, bijvoorbeeld in welke gevallen afkoop mogelijk is en hoe de hoogte van de afkoopsom wordt bepaald.

In het derde lid is bepaald dat afkoop tot gevolg heeft dat alle voor die tijd opgebouwde rechten op grond van dit besluit definitief vervallen, evenals de opgebouwde diensttijd.

WNU: artikel 49

Artikel 19

In dit artikel is de mogelijkheid opgenomen een tegemoetkoming te verstrekken in de kosten van een verhuizing die voor de betrokkene noodzakelijk is om door het aanvaarden van werkzaamheden (in dienstbetrekking, als zelfstandige of anderszins) zijn werkloosheid op te heffen. De nadere regeling is gelijk aan wat voor de betrokkene gold tijdens zijn dienstbetrekking.

WNU: artikel 48

Artikel 20

In dit artikel is geregeld dat als het peil van de WW-uitkering wordt verlaagd, de bovenwettelijke uitkering dienovereenkomstig wordt aangepast na een periode van 6 maanden, waarin de sociale partners eventueel ook in overleg tot een andere oplossing kunnen komen. Deze bepaling is overeenkomstig hetgeen daarover is afgesproken in de Raad voor het Overheidspersoneelsbeleid.

WNU: artikel 49b

Artikel 21

In dit artikel is het overgangsrecht neergelegd.

De OOW

Op grond van de OOW wordt de WW gefaseerd, verdeeld over fase 2 en 3, van toepassing op het overheidspersoneel. De ingangsdatum van fase 2 is vastgesteld op 1 januari 2001, fase 3 is afgesteld.

Per de ingangsdatum van fase 2 wordt de WW van toepassing op overheidsdienstverbanden die op dat moment bestaan of die precies per die datum eindigen. Op dienstverbanden die na de ingangsdatum van fase 2 aanvangen, is de WW vanaf het begin van toepassing. Indien een betrokkene werkloos wordt uit een baan waarop op dat moment de WW reeds van toepassing is, zijn de WW en de overige artikelen van dit besluit, dus niet artikel 21, van toepassing.

Op uitkeringsrechten, ontstaan uit overheidsdienstverbanden die vóór de ingangsdatum van fase 2 zijn geëindigd, wordt de uitsterfcontractie toegepast, waardoor de WW niet op hen van toepassing zal worden.

Overgangsrecht van WNU naar BWNNU

Het besluit treedt in werking per de ingangsdatum van fase 2. Lid 1 regelt welk besluit op wie van toepassing is: deze regeling op degenen die al onder de WW en ZW vallen, de WNU op degenen bij wie dat nog niet het geval is. Voor de loonsuppletie geldt een uitzondering (zie lid 3 en 4).

In lid 2 is een regeling getroffen om het mogelijk te maken dat artikel 16 ook wordt toegepast als het eerste uitkeringsrecht geen bovenwettelijke uitkering was, maar een recht op aanvullende uitkering op grond van de WNU.

De leden 3 en 4 regelen het overgangsrecht voor de loonsuppletie. In lid 8 is geregeld dat er vanaf de ingangsdatum van fase 2 van de OOW geen rechten op loonsuppletie meer kunnen bestaan op grond van de WNU. Ook degenen die voor hun werkloosheidsuitkering tot de ingang van fase 3 van de OOW nog onder de WNU vallen, kunnen recht op loonsuppletie krijgen op grond van artikel 15.

Rechten op loonsuppletie die ingaan op of na de ingangsdatum van fase 2 van de OOW en waarbij de betrokkene niet eerder recht op loonsuppletie heeft gehad op grond van hetzelfde WNU-recht, vallen vanaf het begin onder de regels van artikel 15. Rechten op loonsuppletie op grond van de WNU die rond de ingangsdatum van fase 2 van de OOW lopend zijn of die op of na die ingangsdatum zouden herleven, worden omgezet in rechten op loonsuppletie op grond van artikel 15; hierbij is de overgangsgarantie van artikel 22 lid 1 van toepassing.

Artikel 22

In dit artikel wordt betrokkenen een aantal waarborgen geboden tegen vermindering van rechten door de overgang van WNU naar WW, ZW en dit besluit.

In lid 1 is bepaald dat de betrokkene door die overgang op het overgangsmoment de ingangsdatum van fase 3 van de OOW, of het op of na die datum gelegen herlevingsmoment, zie artikel 21 geen achteruitgang in het niveau van zijn rechten en verplichtingen mag ondervinden vergeleken met de situatie zoals die onder de WNU zou zijn geweest.

Indien er op grond van de overige bepalingen van dit besluit sprake zou zijn van een achteruitgang, wordt die gecompenseerd. Dit gebeurt ambtshalve. Na het overgangsmoment wordt met de gecompenseerde uitkering verder gerekend volgens de nieuwe regels.

De garantie van lid 1 geldt alleen op het overgangsmoment (op 1 januari 2003 zijn, bij gelijkblijvende feitelijke omstandigheden, de aanspraken hetzelfde als op 31 december 2002). In lid 2 is bepaald dat garanties die zijn toegekend bij de inwerkingtreding van het BWOO of de WNU of bij wijzigingen van BWOO of WNU, aan betrokkenen die toen al recht op uitkering hadden, in stand blijven. Deze garanties blijven ook na het overgangsmoment gelden.

De garanties van lid 1 en 2 zijn van toepassing op betrokkenen die op grond van artikel 21 een recht op bovenwettelijke uitkering verkrijgen; dat zijn de betrokkenen bedoeld in de leden 3 tot en met 6 van artikel 21.

De overgangsgarantie is ook van toepassing op de overgangsgevallen van loonsuppletie (de categorie van artikel 21 lid 8).

In lid 3 is bepaald dat de garanties van lid 1 en 2 gelden behoudens wijzigingen in de WW in dat geval geldt de procedure van artikel 20 en geen betrekking hebben op bepalingen van administratieve of procedurele aard of op bepalingen die betrekking hebben op het traject van bruto naar netto uitkering. Het gaat dus om garanties ten aanzien van de bruto uitkering. Bij bepalingen van administratieve of procedurele aard kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de verplichting werkbriefjes in te sturen.

In lid 4 is een hardheidsclausule opgenomen. Hierop kan in principe een beroep worden gedaan door iedere betrokkene die van mening is dat de overgang van WNU naar WW, ZW en dit besluit voor hem tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt.

Zo'n onbillijkheid kan bijvoorbeeld zijn het niet verkrijgen van een recht op WW en bovenwettelijke uitkering, terwijl er wel een WNU-recht zou zijn blijven bestaan als de WNU niet was ingetrokken. Door niet precies op elkaar aansluitende regelgeving kan dit zich voordoen bij bepaalde betrokkenen die in het buitenland verblijven.

Voorts kan de hardheidsclausule een oplossing bieden als doorwerking van WW-bepalingen in een bepaald geval een onevenredige uitwerking zou hebben.

Wil een beroep op de hardheidsclausule slagen, dan moet de betrokkene aantonen dat hij benadeeld is en dat er sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard, hetgeen impliceert dat het moet gaan om een aanzienlijke benadeling. Het moet voorts gaan om een benadeling die niet ook zou zijn opgetreden als de WNU van kracht was gebleven.

Artikel 23

In dit artikel is de inwerkingtreding van het besluit geregeld.

Artikel 24

Dit artikel bevat de citeertitel.

Uitvoeringsregelingen Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU)

Hoofdstuk 1   Controlevoorschriften loonsuppletie

als bedoeld in artikel 15, efdelid, van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 1

In deze voorschriften wordt verstaan onder:

- a.   werkgever, betrokkene, dienstbetrekking: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.
- b.   loonsuppletie: een loonsuppletie als bedoeld in artikel 15 van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 2

De betrokkene die in aanmerking wil komen voor loonsuppletie, dient een aanvraag in bij de instantie die daartoe door de werkgever is aangewezen. De aanvraag vindt plaats door het indienen van een door deze instantie beschikbaar gesteld aanvraagformulier, dat volledig en juist is ingevuld, dat is voorzien van de gevraagde bijlagen, en dat door de betrokkene is ondertekend.

Artikel 3

De betrokkene die een aanvraag om loonsuppletie heeft ingediend, is verplicht:

- a.   periodiek, op de tijdstippen en op de wijze hem opgedragen door de instantie, bedoeld in artikel 2, opgave te doen van de werkzaamheden die hij heeft verricht en van de inkomsten die hij uit die werkzaamheden heeft genoten over de periode waarin hij aanspraak maakt op loonsuppletie;
- b.   op een aangegeven tijd en plaats te verschijnen op verzoek van de instantie, bedoeld in artikel 2;
- c.   controle mogelijk te maken door inspecteurs, die zich met een daartoe strekkende machtiging kunnen legitimeren;
- d.   een wijziging in zijn woon- of verblijfplaats onverwijld te melden aan de instantie, bedoeld in artikel 2;
- e.   de instantie, bedoeld in artikel 2, desgevraagd inzage te verstrekken in en tegen kostprijs kopieën te verstrekken van boeken, bescheiden, stukken en andere gegevensdragers, voor zover deze betekenis kunnen hebben voor het recht op loonsuppletie of voor het bedrag van de loonsuppletie dat aan de betrokkene wordt betaald;
- f.   de instantie, bedoeld in artikel 2, desgevraagd verklaringen over te leggen afkomstig van en ondertekend door zijn werkgever of werkgevers of relevante derden, waarin deze de juistheid van door de betrokkene in verband met de loonsuppletie verstrekte gegevens bevestigen.

Artikel 4

Dit besluit treedt tegelijk met de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten in werking.

Hoofdstuk 2

Regels inzake afkoop van het recht op bovenwettelijke uitkering

als bedoeld in artikel 18 van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 1

In deze regels wordt verstaan onder:

- a. aansluitende uitkering, betrokkene, WW, werkgever: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- b. afkoop: afkoop als bedoeld in artikel 18 van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- c. afkoopdatum: de datum vanaf welke het recht op aansluitende uitkering wordt afgekocht;

Artikel 2

1. De betrokkene die recht heeft op een aansluitende uitkering, kan de werkgever verzoeken dit recht voor de resterende duur af te kopen.
2. De werkgever kan het afkopen toestaan indien aannemelijk is dat betrokkene niet binnen drie jaar na de afkoopdatum opnieuw een dienstbetrekking zal aangaan op grond waarvan hij betrokkene is.

Artikel 3

1. De afkoopsom wordt gesteld op een door de werkgever vast te stellen percentage van het bedrag van de aansluitende uitkering over de periode vanaf de afkoopdatum. Dit percentage bedraagt ten hoogste 50.
2. De werkgever deelt de betrokkene schriftelijk de hoogte van de afkoopsom mee die bij de voorgenomen beslissing over het verzoek zou gelden.
3. De werkgever stelt de betrokkene een redelijke termijn om zijn verzoek om afkoop schriftelijk te bevestigen, aan te passen of in te trekken.
4. Indien een af te kopen aansluitende uitkering blijvend geheel is geweigerd, wordt de afkoopsom van die uitkering op nihil gesteld.

Artikel 4

1. De afkoopsom wordt betaald binnen een maand nadat de beslissing tot inwilliging van het verzoek tot afkoop schriftelijk aan de betrokkene is meegedeeld.
2. Vorderingen op de betrokkene ter zake van onverschuldigd betaalde bedragen op grond van de Bovenwettelijke werkloosheidsregeling Nederlandse universiteiten kunnen met de afkoopsom ineens worden verrekend.
3. De artikelen 36 tot en met 36b WW zijn van overeenkomstige toepassing op de afkoopsom voor zover deze onverschuldigd is betaald.

Artikel 5

Deze regeling treedt tegelijk met de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten in werking.

Hoofdstuk 3

Regels voor het recht op uitkering in gevallen waarin de betrokkene geen recht op uitkering op grond van de WW heeft

als bedoeld in artikel 11a, eerste lid, van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 1   Definities

In deze regels wordt verstaan onder betrokkene, bovenwettelijke uitkering, WW: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 2   Uitkering aan betrokkenen die wonen buiten Nederland

- 1. De betrokkene die aansluitend aan zijn arbeidsurenverlies als betrokkene buiten Nederland woont en geen recht op WW-uitkering heeft, heeft recht op uitkering voorzover de omstandigheid dat hij geen recht op WW-uitkering heeft, uitsluitend wordt veroorzaakt doordat hij buiten Nederland woont.**
- 2. De uitkering waarop de betrokkene op grond van het eerste lid recht heeft, is in hoogte en duur gelijk aan de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht zou hebben gehad indien hij in Nederland zou hebben gewoond en recht op WW zou hebben gehad. De hoogte van de WW-uitkering is in de uitkering niet inbegrepen.**

Artikel 3   Inwerkingtreding

Dit besluit treedt tegelijk met de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten in werking.

Hoofdstuk 4   Regeling hardheidsclausule

als bedoeld in artikel 22, vierde lid, van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a.   betrokkene, bovenwettelijke uitkering, partijen: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- b.   nadeel, compensatie: het nadeel respectievelijk de compensatie als bedoeld in artikel 22, vierde lid, Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 2

De beoordeling of er sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard, wordt gemaakt met inachtneming van de omstandigheden van het geval. Hierbij wordt in ieder geval betrokken:

- a.   de omvang van het nadeel, waarbij mede in aanmerking wordt genomen of daartegenover ook een voordeel voor de betrokkene staat;
- b.   de inkomenspositie van de betrokkene, waarbij de inkomenspositie van zijn eventuele partner en andere gezinsleden, alsmede het inkomen van de betrokkene uit andere bronnen, buiten beschouwing wordt gelaten;
- c.   in hoeverre de betrokkene de omvang van het nadeel redelijkerwijs alsnog kan, of had kunnen, beperken.

Artikel 3

1.   Aan de betrokkene wordt geen compensatie toegekend indien het nadeel wordt veroorzaakt door verschillen in regelgeving of uitvoeringspraktijk met betrekking tot:
  - a.   de mogelijkheid om in het genot van uitkering vakantie te genieten;
  - b.   het in mindering brengen van inkomsten uit noodzakelijke scholing op de uitkering;
  - c.   de wijze waarop de hoogte van de uitkering wordt berekend indien de maatregel van gedeeltelijke weigering wordt toegepast;
  - d.   de wijze waarop de te betalen uitkering over een gebroken maand wordt berekend;
  - e.   het tijdstip waarop een uitkering wordt betaald;
  - f.   het tijdstip en de hoogte van indexeringen;
  - g.   het traject van bruto naar netto uitkering;
  - h.   de verzekering tegen ziekte en arbeidsongeschiktheid na afloop van het nawettelijk traject, tenzij op 1 januari 2003 nog geen invulling is gegeven aan de inspanningsverplichting van partijen.
2.   In gevallen waarop het eerste lid niet van toepassing is, wordt compensatie toegekend indien de omstandigheden van het geval daartoe aanleiding geven.

Artikel 4

1.   De compensatie is in beginsel gelijk aan het bedrag aan uitkering waarvoor de betrokkene door de beslissing in kwestie benadeeld is. De vorm waarin de compensatie wordt gegeven of de uitvoeringsaspecten daarbij, kunnen met zich meebrengen dat het bedrag van de compensatie in geringe mate afwijkt van het bedrag van dit nadeel.
2.   In afwijking van het eerste lid kan een gedeeltelijke compensatie worden toegekend indien de omstandigheden van het geval daartoe aanleiding geven. Een volledige compensatie wordt in ieder geval niet gegeven indien de betrokkene de omvang van het nadeel redelijkerwijs nog had kunnen beperken, maar dat heeft nagelaten.

3. Indien de compensatie wordt toegekend:
- a. kunnen vorderingen op de betrokkene ter zake van onverschuldigd betaalde bedragen op grond van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, met de compensatie ineens worden verrekend, en
  - b. zijn de artikelen 36 tot en met 36b WW van overeenkomstige toepassing op de compensatie, voor zover deze onverschuldigd is betaald.

Artikel 5

Deze regeling treedt tegelijk met de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten in werking.

Toelichting bij de regeling hardheidsclausule

Algemeen; verhouding tot de bezwaar- en beroepsprocedure

De hardheidsclausule is in principe bedoeld voor gevallen waarin een rechtmatige beslissing is genomen, die niettemin voor een betrokkene nadeel oplevert. Uiteraard kan het ook zo zijn dat de beslissing waardoor een betrokkene benadeeld wordt, onrechtmatig is. Om na te gaan of de beslissing rechtmatig of onrechtmatig is, is de bezwaarschriftprocedure, eventueel gevolgd door beroep en hoger beroep, aangewezen. De uitvoeringsinstantie moet bij ontvangst van elk geschrift dat over een beschikking gaat, dus ook bij een geschrift waarin wordt gesteld dat het een beroep op de hardheidsclausule betreft, nagaan of dit geschrift moet worden aangemerkt als een bezwaarschrift. De verplichting hiertoe vloeit voort uit de Algemene wet bestuursrecht, en hoeft dus niet in dit besluit opgenomen te worden.

Het belang van de betrokkene hierbij is dat bij gegrondheid van een bezwaar (en dus onrechtmatigheid van de beslissing), meer schadeposten voor vergoeding in aanmerking komen dan op grond van de hardheidsclausule. Hierbij valt te denken aan gevallen en schadeposten die in artikel 3 en 4 zijn uitgezonderd, maar ook aan uitkeringsnadeel dat gezien zijn omvang geen "onbillijkheid van overwegende aard" oplevert. Indien de betrokkene uitdrukkelijk aangeeft geen bezwaarschrift te willen indienen maar alleen een beroep op de hardheidsclausule te doen, accepteert hij daarmee de beperkingen van de vergoeding op grond van deze regeling.

Onder onrechtmatige beslissingen vallen onder andere:

- beslissingen in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; bijvoorbeeld het geval waarin iemand op grond van een gerechtvaardigde verwachting dat zijn uitkeringsaanspraken nog conform het WNU zouden zijn, iets heeft gedaan of nagelaten met als gevolg benadeling omdat de nieuwe regels anders zijn.
- beslissingen waarbij een overgangsnadeel op grond van artikel 22 lid 1 of 2 BWNU had moeten worden gecompenseerd, wat niet is gebeurd.

Artikel 2

Deze regeling beweegt zich binnen de marges van artikel 22 lid 4 BWNU. Dat wil zeggen dat er alleen sprake kan zijn van compensatie van opgetreden nadeel als er jegens de betrokkene sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard. Dit zal moeten worden beoordeeld met inachtneming van alle relevante feiten en omstandigheden van het geval. In dit artikel is een aantal factoren genoemd die in ieder geval zullen worden meegewogen. De factor inkomenspositie is bovendien enigszins genormeerd: de zwaarte van de benadeling wordt alleen afgemeten aan de inkomensgevolgen voor de betrokkene zelf.

Artikel 3

In het eerste lid is een aantal gevallen genoemd waarin de WNU-regels en uitvoeringspraktijk enigszins (kunnen) afwijken van de situatie nadat de WW en het BWNV van toepassing zijn geworden. Het nadeel dat door deze afwijkingen in sommige gevallen kan optreden, is echter per definitie dermate gering dat er niet kan worden gesproken van een onbillijkheid van overwegende aard. Dit lid is opgenomen om een kansloos beroep op de hardheidsclausule te kunnen afwijzen zonder nader onderzoek.

Artikel 4

In dit artikel is bepaald dat indien de compensatie wordt toegekend, het uitgangspunt is dat de compensatie bij benadering gelijk is aan het uitkeringsnadeel. Gedeeltelijke compensatie wordt alleen in bijzondere gevallen gegeven.

Hierbij wordt er nogmaals (zie ook de algemene toelichting) op gewezen dat het bij de hardheidsclausule gaat om nadeel als gevolg van een rechtmatige, of tenminste door de betrokkene geaccepteerde, beslissing, en dat de werkgever een discretionaire bevoegdheid heeft inzake het wel of niet verlenen van compensatie en de hoogte ervan. Anders dan bij een onrechtmatige beslissing is er geen gehoudenheid om ook bijkomende schadeposten te vergoeden.

Hoofdstuk 5   Volgersbesluit

als bedoeld in artikel 1, onder c, van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 1

Als betrokkene in de zin van artikel 1 onder c van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten wordt tevens verstaan degene die in dienstbetrekking staat of heeft gestaan als personeelslid van:

- a.   **International Institute for Infrastructural Hydraulic and Environmental Engineering (IHE) te Delft**
- b.   **Institute of Social Studies (ISS) te 's-Gravenhage**
- c.   **International Institute for Aerospace and Earth Sciences (ITC) te Enschede**
- d.   **Afrika-Studiecentrum (ASC) te Leiden**
- e.   **Nederlands Instituut voor het Nabije Oosten (NINO) te Leiden**
- f.   **Universiteit voor Humanistiek (UVH) te Utrecht**
- g.   **Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs (Nuffic) te 's-Gravenhage**
- h.   **Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) te Utrecht**
- i.   **Instituut voor Maatschappijwetenschappen (SI SWO) te Amsterdam**
- j.   **Theologische Universiteit Kampen (ThUK) te Kampen**

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van 11 juni 2001 en werkt terug tot en met de dag van inwerkingtreding van de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

B. WNU en uitvoeringsregelingen

Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (WNU)

N.B. Deze regeling is alleen van toepassing op werkloosheid ontstaan voor 1 januari 2001.

Artikel 1 Begripsbepaling

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. partijen: de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) en de organisaties van werknemers die als partij optreden bij de CAO Nederlandse Universiteiten;
- b. betrokkene:
  - 1. een werknemer die een dienstverband heeft met een instelling als bedoeld onder i;
  - 2. de gewezen betrokkene door wie een uitkering is aangevraagd of aan wie een uitkering ingevolge deze regeling is toegekend, dan wel een uitkering ontvangt als bedoeld in artikel II, eerste lid van deze regeling;De betrokkene die ter zake van zijn arbeidsverhouding niet als overheidswerknemer in de zin van de WPA wordt aangemerkt, of de betrokkene die lid is van het college van bestuur van een instelling, het lid van het algemeen bestuur van een instelling, het lid van de raad van bestuur van een instelling of degene die behoort tot een groep personeelsleden van een instelling, ten aanzien waarvan het college van bestuur in overeenstemming met de raad van bestuur van het bij die instelling behorende academische ziekenhuis heeft bepaald, dat het rechtspositieregime dat geldt voor het personeel van dat ziekenhuis, kan aan deze regeling geen aanspraken ontleen;
- c. loon: het loon als bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering;
- d. minimumloon: het minimumloon per maand, bedoeld in artikel 8, eerste lid onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, of indien het een betrokkene jonger dan 23 jaar betreft, het voor zijn leeftijd geldende minimumloon per maand, bedoeld in artikel 7, derde lid, van genoemde wet, beide vermeerderd met de daarover berekende vakantietoeslag, bedoeld in artikel 15 van die wet en vervolgens gedeeld door 21,75;
- e. betrekking: iedere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke arbeidsverhouding waarbij in dienst van een natuurlijk persoon of een lichaam werkzaamheden tegen beloning worden verricht. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 4, 5 en 6 van de Werkloosheidswet is van overeenkomstige toepassing;
- f. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, samenwerkingsvormen zonder rechtspersoonlijkheid die met verenigingen maatschappelijk gelijk kunnen worden gesteld, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens;
- g. WPA: de Wet privatisering ABP;
- g.g. het pensioenreglement: het pensioenreglement van de stichting pensioenfonds ABP
- h. uitvoeringsorgaan: het orgaan dat is belast met de uitvoering van deze regeling;
- i. instelling: een universiteit zoals genoemd in de CAO Nederlandse Universiteiten;
- j. werkgever: het College van Bestuur, in bijzondere gevallen het Bestuur van de Vereniging of Stichting;
- k. Wet Rea: Wet op de (re)integratie arbeidsgehandicapten;
- l. BZAOO: Besluit Ziekte en Arbeidsongeschiktheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel;
- m. ZANU: Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- n. CAO: de Collectieve Arbeidsvoorwaardenregeling Nederlandse Universiteiten (deel 1 en deel 2).

Artikel 2

Met inachtneming van de artikelen 3 tot en met 7 en de daarop berustende bepalingen heeft de betrokkene die werkloos is recht op uitkering.

Artikel 3   Werkloos

1.   **Werkloos is de betrokkene die:**
  - a.   ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren per kalenderweek heeft verloren, alsmede het recht op onverminderde doorbetaling van zijn loon over die uren, en
  - b.   beschikbaar is om arbeid te aanvaarden.
2.   **Onder de in het eerste lid bedoelde arbeidsuren per kalenderweek wordt verstaan het aantal uren waarin de betrokkene in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn verlies van arbeidsuren gemiddeld per week arbeid als betrokkene heeft verricht. Indien de betrokkene minder dan vijf arbeidsuren per kalenderweek heeft verloren, wordt bij de bepaling van het aantal arbeidsuren, bedoeld in de eerste volzin, mede in aanmerking genomen het aantal uren waarin de betrokkene in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren gemiddeld per week werkzaamheden heeft verricht uit hoofde waarvan hij niet als betrokkene wordt beschouwd, met dien verstande dat de arbeidsuren waarover de betrokkene geen aanspraak geven op een uitkering krachtens deze regeling.**
3.   **Door partijen kunnen met betrekking tot het eerste en tweede lid regels vastgesteld worden:**
  - a.   omtrent de berekening van het aantal arbeidsuren bij een opeenvolgend verlies van arbeidsuren, waarbij andere perioden voor de berekening van het aantal gewerkte arbeidsuren in aanmerking kunnen worden genomen;
  - b.   waarbij voor bepaalde groepen betrokkenen een kortere of langere periode voor de berekening van het aantal gewerkte arbeidsuren geldt.
4.   **Door partijen kan een regeling vastgesteld worden waarbij ten aanzien van bepaalde groepen van werknemers die in de regel meer dan 50 uren per kalenderweek werken, bij verlies van arbeidsuren uit een dienstbetrekking, waarin over de laatste 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren gemiddeld meer dan 50 uren is gewerkt, voor de toepassing van het tweede lid bepaald worden welk aantal uren ten hoogste in aanmerking wordt genomen.**
5.   **Door partijen kunnen nadere regels vastgesteld worden waarbij:**
  - a.   voor de berekening van het aantal arbeidsuren, bedoeld in het tweede lid, uren waarin geen arbeid is verricht gelijkgesteld worden met arbeidsuren en uren waarin arbeid is verricht buiten beschouwing gelaten worden;
  - b.   voor de berekening van het verlies van arbeidsuren regels gesteld worden met betrekking tot wisselende arbeidspatronen.
6.   **Voor de toepassing van deze regeling en de daarop gebaseerde bepalingen is de eerste dag van werkloosheid de eerste dag waarop een verlies van een of meer uren, alsmede een verlies van het recht op onverminderde doorbetaling van het loon over die uren intreedt in de kalenderweek waarin zich een situatie voordoet als bedoeld in het eerste lid.**
7.   **Voor de toepassing van deze regeling en de daarop berustende bepalingen is de eerste dag van werkloosheid voor degene die na afloop van lang buitengewoon verlof ontslagen wordt de dag volgend op die waarop het lang buitengewoon verlof afloopt. Voor de berekening van het verlies van het aantal arbeidsuren, bedoeld in het tweede lid wordt uitgegaan van het aantal arbeidsuren waarin de betrokkene in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn buitengewoon verlof gemiddeld per week arbeid heeft verricht. Voor het loonverlies wordt uitgegaan van de schaal en het regelnummer waarnaar betrokkene bezoldigd werd in de betrekking waaruit hij buitengewoon verlof genoot op het moment onmiddellijk voorafgaand aan dat buitengewoon verlof.**
8.   **Indien bij het intreden van het arbeidsurenverlies, bedoeld in het eerste lid, aan een van de overige in dat lid genoemde voorwaarden niet wordt voldaan, of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt voor de toepassing van deze regeling en**

de daarop berustende bepalingen als eerste werkloosheidsdag aangemerkt de dag van de kalenderweek waarop aan de overige voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, wordt voldaan, en zich geen omstandigheid meer voordoet als bedoeld in artikel 5, eerste lid.

9. Voor de toepassing van deze regeling en de daarop berustende bepalingen is de maandag de eerste dag van de kalenderweek.

Artikel 4   Recht op uitkering

Recht op uitkering ontstaat voor een betrokkene, indien hij:

- a. in de periode van 39 weken onmiddellijk voorafgaande aan de eerste dag van werkloosheid in ten minste 26 weken arbeid heeft verricht; en
- b. 1e aantoont in de periode van vijf kalenderjaren onmiddellijk voorafgaande aan het jaar waarin zijn eerste werkloosheidsdag is gelegen, in ten minste vier kalenderjaren over 52 of meer dagen per jaar loon te hebben ontvangen; of 2e onmiddellijk voorafgaande aan of op zijn eerste dag van werkloosheid recht heeft op een uitkering op grond van een wet als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder b, c of d.

Artikel 4a   Wijze waarop weken in aanmerking worden genomen voor de berekening,

bedoeld in artikel 4, onder a

1. Voor de vaststelling van het in artikel 4, onder a, bedoelde aantal van 39 weken worden niet in aanmerking genomen weken gedurende welke de betrokkene:
  - a. wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geen arbeid kon verrichten; of
  - b. werkzaamheden heeft verricht als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam, dat bij rechtstreekse verkiezingen wordt samengesteld, of van een algemeen bestuur van een waterschap, dan wel werkzaamheden heeft verricht in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, voor zover deze laatstgenoemde werkzaamheden na aanvang niet meer dan anderhalf jaar hebben geduurd.
2. Voor de vaststelling van het in artikel 4, onder a, bedoelde aantal van 26 weken wordt de in een week verrichte arbeid slechts in aanmerking genomen, voor zover deze betrekking heeft op de betrekking waaruit de betrokkene werkloos is geworden dan wel op een of meer betrekkingen waarvoor de eerstgenoemde betrekking in de plaats is gekomen en voor zover deze niet reeds eerder in aanmerking zijn genomen voor een recht op uitkering of een uitkering die hiermee naar aard en strekking overeenkomt. Een betrekking of de betrekkingen, die gedurende een periode van minder dan acht kalenderweken samenlopen met de betrekking waaruit betrokkene werkloos is geworden, wordt/worden voor de bepaling van het in de vorige volzin bedoelde aantal van 26 weken beschouwd als een betrekking of meerdere betrekkingen die voor de eerstgenoemde betrekking in de plaats is/zijn gekomen.
3. Door partijen kan vastgesteld worden dat voor bepaalde groepen betrokkenen het in artikel 4, onder a, bedoelde aantal van 26 weken lager wordt gesteld.
4. Door partijen kan bepaald worden dat:
  - a. weken, waarin geen arbeid is verricht in de betrekking waaruit de betrokkene werkloos is geworden, gelijkgesteld worden met weken als bedoeld in het tweede lid; en
  - b. weken, waarin arbeid wordt verricht meer keren in aanmerking worden genomen.

Artikel 4b Wijze waarop jaren in aanmerking genomen worden voor de berekening van de periode,

bedoeld in artikel 4, onder b, 1e

1. Voor de toepassing van artikel 4, onder b, onder 1e, worden de volgende dagen gelijkgesteld aan dagen waarover loon is ontvangen:
  - a. dagen waarover een persoon recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt op grond van artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, die al dan niet vermeerderd met een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar zijn arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend, dan wel een uitkering ontvangt die naar aard en strekking daarmee overeenkomt;
  - b. dagen waarover een persoon ter zake van een dienstbetrekking recht heeft op een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de Wet privatisering ABP, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt die naar aard en strekking overeenkomt met een toelage als bedoeld onder a, die al dan niet vermeerderd met die arbeidsongeschiktheidsuitkering, 70% of meer bedraagt van de middelsom, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
  - c. dagen waarover een persoon een uitkering ontvangt op grond van hoofdstuk III van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80% of een toelage op grond van dat hoofdstuk, die al dan niet vermeerderd met de arbeidsongeschiktheidsuitkering, 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
  - d. dagen waarover een persoon na eindiging van zijn dienstbetrekking een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet, over de maximale duur, bedoeld in artikel 29, tweede lid, van die wet;
  - e. dagen waarover een persoon een uitkering ontvangt die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering als bedoeld onder a of d.
2. Voor de toepassing van artikel 4, onder b, onder 1°, worden kalenderjaren, die niet reeds voor de berekening in aanmerking genomen zijn, waarin een betrokkene een tot zijn huishouden behorend kind verzorgt dat bij de aanvang van dat kalenderjaar:
  - a. de leeftijd van zes jaar niet heeft bereikt, gelijkgesteld met kalenderjaren waarin over 52 of meer dagen loon is ontvangen;
  - b. de leeftijd van zes jaar, doch die van 12 jaar nog niet heeft bereikt, voor de helft gelijkgesteld met kalenderjaren waarin over 52 of meer dagen loon is ontvangen.
3. Het tweede lid vindt geen toepassing indien:
  - a. de verzorgende betrokkene in een kalenderjaar voor een periode langer dan een half jaar als werknemer in de zin van een wettelijke regeling inzake werkloosheid recht heeft op een uitkering ter zake van werkloosheid; of
  - b. de verzorging uitsluitend of vrijwel uitsluitend buiten Nederland plaatsvindt.
4. Indien er in een gezamenlijke huishouding meer verzorgende personen zijn als bedoeld in het tweede lid, wordt voor de toepassing van dat lid als verzorgende persoon van het kind beschouwd, degene van die personen die zij als zodanig hebben aangewezen. Ingeval geen verzorgende persoon wordt aangewezen, is de werkgever bevoegd een van hen die naar zijn oordeel als verzorgende persoon moet worden beschouwd, als zodanig aan te wijzen.
5. Voor de toepassing van het tweede en het vierde lid wordt onder:
  - a. een kind verstaan een eigen, aangehuwd of pleegkind;
  - b. een pleegkind verstaan een kind dat als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.
6. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 4, onder b, onder 1°, wordt:
  - a. de werknemer, bedoeld in artikel 3, 4 en 5 van de Werkloosheidswet gelijkgesteld aan een betrokkene in de zin van deze regeling;
  - b. niet als loon beschouwd een uitkering op grond van deze regeling, dan wel een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, alsmede een uitkering op

- grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, dan wel een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%;
- c. het aantal dagen waarover loon wordt ontvangen vastgesteld overeenkomstig, artikel 9, vierde en vijfde lid van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.
7. Door partijen kunnen regels gegeven worden:
- a. waardoor voor het bepalen van het aantal van 52 dagen, bedoeld in artikel 4, onder b, onder 1e, dagen waarover geen loon is ontvangen gelijkgesteld worden met dagen waarover loon is ontvangen;
  - b. ter zake van de aanwijzing van de verzorgende betrokkene, bedoeld in het vierde lid.

Artikel 4c Samenvoeging van rechten

1. Indien in de kalenderweek na het ontstaan van een recht op uitkering ter zake van gedeeltelijke werkloosheid uit een dienstbetrekking, een nieuw recht op uitkering ontstaat ter zake van toegenomen werkloosheid uit dezelfde dienstbetrekking, of een dienstbetrekking die voor eerstgenoemde dienstbetrekking in de plaats is gekomen, worden beide rechten samengevoegd tot een recht.
2. Het eerste lid vindt geen toepassing met betrekking tot een recht dat reeds door samenvoeging van rechten is ontstaan.

Artikel 5 Geen recht op uitkering

1. Geen recht op uitkering heeft de betrokkene die:
  - a. doorbetaling van loon ontvangt op grond van artikel 7:629 van het Burgerlijk Wetboek dan wel een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt;
  - b. een uitkering ontvangt op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheids-verzekering, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten dan wel een uitkering die naar aard en strekking hiermee overeenkomt, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 80%, of recht heeft op een suppletie als bedoeld in artikel 21 ZANU, dan wel een toelage ontvangt op grond van artikel 58, eerste of derde lid van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of artikel 32 van de Wet Rea, die, al dan niet vermeerderd met een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
  - c. een uitkering ontvangt op grond van de Liquidatiewet ongevallenwetten berekend naar volledige arbeidsongeschiktheid;
  - d. een uitkering ontvangt op grond van hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 80%, of een toelage op grond van dat hoofdstuk, die, al dan niet vermeerderd met de arbeidsongeschiktheidsuitkering, 70% of meer bedraagt van het dagloon waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
  - e. recht heeft op onverminderde doorbetaling van zijn loon of bezoldiging; buiten Nederland woont of verblijf houdt anders dan wegens vakantie;
  - f. op grond van de Vreemdelingenwet kan worden uitgezet;
  - g. rechtens zijn vrijheid is ontnomen;
  - h. de eerste dag van de maand waarin hij 65 jaar wordt heeft bereikt;
  - i. vakantie geniet; of
  - j. werkloos is ten gevolge van werkstaking of uitsluiting;
  - k. recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 12.13, tweede lid, van het Rechtspositiebesluit wetenschappelijk onderwijs en onderzoek dan wel op een uitkering als bedoeld in artikel 147 van het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen dan wel op een regeling als bedoeld in artikel 12.8, tweede lid, CAO

- Nederlandse Universiteiten (deel 1). Ingeval een uitkering of regeling als bedoeld in deze artikelen wordt toegekend dan wel toekenning heeft plaatsgevonden, vindt deze regeling geen toepassing.
2. Indien een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onder a, b, of c niet wordt uitbetaald wegens enig handelen of nalaten dat hem redelijkerwijs kan worden verweten, wordt het niet betalen daarvan voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld met het ontvangen van die uitkering.
  3. In afwijking van het eerste lid onder b, bestaat recht op uitkering ingevolge deze regeling, indien na eindiging van de suppletie als bedoeld in artikel 21 van het BZAO of artikel 21 ZANU of artikel 32 van de Wet Rea de betrokkene werkloos is, en hij op de datum van ontslag, voldeed aan de voorwaarden van artikel 1, artikel 3 en artikel 4. De uitkering wordt geacht te zijn ingegaan op de datum van ontslag op grond waarvan het recht op de suppletie is ontstaan.
  4. Geen recht op uitkering heeft de betrokkene over een dag waarop zijn arbeid wordt onderbroken uitsluitend doordat:
    - a. deze dag voor hem als rustdag geldt;
    - b. deze dag een nationale of algemeen erkende christelijke feestdag is, dan wel een kerkelijke feestdag, die ter plaatse waar de betrokkene pleegt te werken, algemeen als zodanig wordt gevierd.
  5. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel e, wordt met loon gelijk gesteld het deel van de inkomsten dat de betrokkene ontvangt in verband met de beëindiging van een betrekking, dat overeenkomt met het bedrag aan loon dat de betrokkene zou hebben ontvangen over de voor hem geldende termijn van opzegging, indien deze in acht zou zijn genomen.
  6. Het eerste lid blijft buiten toepassing ten aanzien van de betrokkene die uitsluitend uit hoofde van een andere betrekking dan de betrekking waaruit hij werkloos is geworden in de omstandigheid verkeert als bedoeld in het eerste lid.
  7. Partijen zijn bevoegd:
    - a. regels te stellen met betrekking tot het begrip vakantie genieten, bedoeld in het eerste lid, onder j;
    - b. in afwijking van het eerste lid, onderdeel j, regels te stellen met betrekking tot de vaststelling van de periode gedurende welke de betrokkene met behoud van zijn recht op uitkering vakantie kan genieten;
    - c. voor gevallen waarin de toepassing van het eerste lid, onderdeel a tot en met k, tot onbillijkheden zou kunnen leiden, regels te stellen op grond waarvan kan worden afgeweken van het bepaalde in die onderdelen.

Artikel 6   Beëindiging recht op uitkering

1. Het recht op uitkering eindigt:
  - a. voor zover de betrokkene niet langer werkloos is;
  - b. indien ter zake van na het ontstaan van het recht verrichte arbeid een nieuw recht op uitkering is ontstaan ingevolge deze regeling of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, voor zover het aantal arbeidsuren waarnaar beide rechten samen zijn berekend, vermeerderd met het resterend aantal arbeidsuren, per kalenderweek, groter is dan het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar het eerstgenoemde recht is berekend;
  - c. zodra zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 5, eerste lid;
  - d. zodra de voor betrokkene geldende uitkeringsduur is verstreken.
2. Voor de betrokkene die werkzaamheden gaat verrichten waarin hij geen betrokkene in de zin van deze regeling is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal uren dat hij die werkzaamheden verricht. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing.

3. Op grond van het eerste lid, onder a, eindigt het recht op uitkering geheel indien de betrokkene:
  - a. al dan niet opeenvolgend een zodanig aantal uren als betrokkene arbeid verricht dat een verlies aan arbeidsuren resteert van minder dan 5 en minder dan de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3; of
  - b. beschikbaar is voor arbeid voor minder dan vijf en minder dan de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3.
4. Op grond van het eerste lid, onder a, eindigt het recht op uitkering gedeeltelijk indien de betrokkene:
  - a. al dan niet opeenvolgend ten minste vijf of de helft van zijn arbeidsuren arbeid als betrokkene verricht en nog een verlies aan arbeidsuren resteert van ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren;
  - b. beschikbaar is voor arbeid voor minder arbeidsuren dan het aantal dat hij heeft verloren, doch voor ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3.
5. Voor de betrokkene op wie:
  - a. het vierde lid, onder a, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal arbeidsuren dat hij arbeid als betrokkene verricht;
  - b. het vierde lid, onder b, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal arbeidsuren dat hij minder beschikbaar is voor arbeid.
6. Door partijen kunnen regels gegeven worden:
  - a. waardoor voor de berekening van het aantal arbeidsuren, bedoeld in het tweede, derde en vierde lid, ter zake waarvan het recht op uitkering eindigt, uren waarin arbeid wordt verricht buiten beschouwing gelaten worden en uren waarin geen arbeid is verricht gelijkgesteld worden met uren waarin arbeid wordt verricht;
  - b. met betrekking tot het geheel of gedeeltelijk eindigen van een recht op uitkering bij samenloop van uitkeringen op grond van deze regeling.

Artikel 7 Herleving van het recht op uitkering

1. Indien het recht op uitkering op grond van artikel 6, eerste lid, onder a, b of c, of tweede lid, geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens de omstandigheid die tot dat eindigen heeft geleid heeft opgehouden te bestaan, herleeft het recht op uitkering met inachtneming van het tweede lid, van de in het derde, vierde en vijfde lid genoemde termijnen en de op grond van het zesde lid gestelde regels en van de in artikel 4a, eerste lid, onder b, genoemde termijnen, voorzover geen nieuw loongerelateerd recht bestaat op uitkering ingevolge artikel 4 of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt.
2. In afwijking van het eerste lid herleeft een recht dat geheel geëindigd is niet, indien:
  - a. het recht op uitkering dat zou herleven een omvang zou hebben van minder dan één arbeidsuur per kalenderweek;
  - b. een nieuw recht op uitkering ingevolge deze regeling is ontstaan uit een volledige dienstbetrekking en het verschil tussen het geëindigde recht en het nieuwe recht minder dan vijf arbeidsuren per kalenderweek bedraagt;
  - c. na de dag waarop het recht dat zou herleven geheel geëindigd is, een jaar is verstreken en het recht dat zou herleven een omvang zou hebben van minder dan vijf arbeidsuren per kalenderweek.
3. Een recht op uitkering dat geheel of gedeeltelijk is geëindigd:
  - a. wegens een omstandigheid als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder f, h of j; of
  - b. op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder a, als gevolg van het niet voldoen aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b, wegens andere omstandigheden dan ziekte of arbeidsongeschiktheid ter zake waarvan de werknemer een uitkering ontvangt als bedoeld in artikel 5, eerste lid; of
  - c. wegens een combinatie van de hier bedoelde omstandigheden;
  - d. kan, ook indien deze omstandigheden zich aaneensluitend voordoen, slechts herleven indien de periode tussen de eindiging van het recht en het vervallen van de omstandigheden of omstandigheid als hier bedoeld niet langer is dan zes maanden.

4. In afwijking van het eerste lid herleeft de uitkering van de betrokkene, van wie het recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden in de uitoefening van een bedrijf dan wel de zelfstandige uitoefening van een beroep, bij beëindiging van die werkzaamheden binnen een tijdvak van anderhalf jaar nadat die werkzaamheden een aanvang hebben genomen.
5. In afwijking van het eerste en het derde lid herleeft het recht op uitkering indien betrokkene binnen de termijn van vier jaar opnieuw werkloos wordt, nadat de uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd wegens het aanvaarden van werkzaamheden in een betrekking waarin men verzekerd is ingevolge de Werkloosheidswet dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling, dan wel wegens het aanvaarden van werkzaamheden anders dan in de uitoefening van een bedrijf dan wel in de zelfstandige uitoefening van een beroep buiten Nederland. Een uitkering waarop de betrokkene recht heeft ingevolge de Werkloosheidswet dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling, dan wel een uitkering waarop hij recht heeft op grond van een in het buitenland geldende regeling, wordt in dat geval geheel in mindering gebracht op de uitkering. Indien een uitkering als bedoeld in de vorige volzin niet wordt uitbetaald wegens enig handelen of nalaten dat hem redelijkerwijs kan worden verweten, wordt het niet betalen daarvan voor de toepassing van dit lid gelijkgesteld met het ontvangen van die uitkering.
6. Door partijen kunnen regels gesteld worden op grond waarvan voor groepen van betrokkenen de termijn genoemd in het derde lid buiten toepassing wordt verklaard.

Artikel 8   Vaststelling recht

Het uitvoeringsorgaan stelt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen drie maanden, vast of een recht op uitkering bestaat, nadat daartoe een aanvraag is ingediend.

Artikel 9   Vaststelling niet vóór de referteperiode

Het recht op uitkering kan niet worden vastgesteld over perioden gelegen voor de 26 weken voorafgaand aan de dag waarop de aanvraag om een uitkering werd ingediend. Het uitvoeringsorgaan is bevoegd in bijzondere gevallen af te wijken van de eerste volzin.

Artikel 10   Verplichting van betrokkene

1. De betrokkene voorkomt dat hij:
  - a. verwijtbaar werkloos wordt;
  - b. werkloos is of blijft, doordat hij
    - 1e in onvoldoende mate tracht passende arbeid te verkrijgen;
    - 2e nalaat aangeboden passende arbeid te aanvaarden of door eigen toedoen geen passende arbeid verkrijgt;
    - 3e door eigen toedoen geen passende arbeid behoudt; of
    - 4e in verband met door hem te verrichten arbeid eisen stelt die het aanvaarden of verkrijgen van passende arbeid belemmeren.
2. De betrokkene is verwijtbaar werkloos geworden, indien hij:
  - a. zich zodanig verwijtbaar heeft gedragen dat hij redelijkerwijs heeft moeten begrijpen dat dit gedrag zijn ontslag tot gevolg zou kunnen hebben;
  - b. ontslag heeft genomen, zonder dat aan de voortzetting van zijn betrekking voor hem zodanige bezwaren zijn verbonden dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.
3. Als passende arbeid, bedoeld in het eerste lid, wordt beschouwd alle arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de betrokkene is berekend, tenzij aanvaarding om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard niet van hem kan worden gevergd. Niet als passend wordt beschouwd arbeid in een dienstbetrekking als bedoeld in de Wet Sociale Werkvoorziening.

4. Door partijen kunnen nadere regels gesteld worden omtrent het begrip passende arbeid, bedoeld in het eerste en derde lid.

Artikel 11 Informatie

De betrokkene is verplicht:

- a. aan het uitvoeringsorgaan op verzoek of uit eigen beweging onverwijld alle feiten en omstandigheden mee te delen, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, het geldend maken van het recht op uitkering, de hoogte of de duur van de uitkering, of het bedrag van de uitkering dat aan de betrokkene wordt betaald; en
- b. zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten het uitvoeringsorgaan niet benadeelt of zou kunnen benadelen.

Artikel 12 Registratieverplichting

1. De betrokkene is verplicht:
  - a. uiterlijk de eerste werkdag volgend op de eerste dag van werkloosheid bij het uitvoeringsorgaan aangifte te doen van zijn werkloosheid;
  - b. binnen drie weken na het intreden van zijn werkloosheid bij het uitvoeringsorgaan een aanvraag om een uitkering in te dienen;
  - c. voorschriften op te volgen die het uitvoeringsorgaan ten behoeve van een doelmatige controle stelt;
  - d. zich als werkzoekende bij de Centrale organisatie werk en inkomen te laten registreren en die registratie tijdig te doen verlengen, indien hem daartoe het recht toekomt op grond van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
  - e. gevolg te geven aan een verzoek van de Centrale organisatie werk en inkomen om inlichtingen van belang voor de uitvoering van deze regeling en de daarop berustende bepalingen te verstrekken;
  - f. deel te nemen aan een voor hem gewenste opleiding of scholing en voldoende mee te werken aan het bereiken van een gunstig resultaat;
  - g. mee te werken aan een voor hem gewenst onderzoek naar zijn arbeidsgeschiktheid door een arts, een psycholoog of een beroepskeuzeadviseur;
  - h. de voorschriften op te volgen die partijen stellen in verband met het genieten van vakantie tijdens de duur van de uitkering.
2. Partijen kunnen regels stellen met betrekking tot het tijdstip van registratie, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d.

Artikel 13 Sancties

1. Indien de betrokkene een verplichting, hem op grond van de artikelen 10, 11 en 12 opgelegd, niet nakomt, is het uitvoeringsorgaan bevoegd de uitkering blijvend geheel te weigeren, tijdelijk of blijvend gedeeltelijk te weigeren of de uitkeringsduur te beperken.
2. Indien de betrokkene bij het intreden van de werkloosheid een verplichting, hem op grond van de artikelen 10, eerste lid, onder a, 11 en 12 opgelegd niet nakomt, is het uitvoeringsorgaan bevoegd de uitkering tijdelijk geheel te weigeren vanaf de eerste dag van zijn werkloosheid.
3. Partijen zijn bevoegd regels te stellen waarbij bepaalde groepen betrokkenen worden vrijgesteld van de verplichtingen, hen op grond van de artikelen 10, eerste lid onderdeel b, en 12, eerste lid onderdeel d, f en g, opgelegd.
4. De werkgever stelt nadere regels over de wijze waarop het uitvoeringsorgaan van haar bevoegdheid, genoemd in het eerste en tweede lid, gebruik maakt.

Artikel 14   Beperking uitkeringsduur na herleving

1. Het uitvoeringsorgaan dat een uitkering heeft geweigerd of de uitkeringsduur heeft beperkt, besluit, in geval van herleving van het recht op uitkering als bedoeld in artikel 7 of artikel 34 d, eerste lid opnieuw of een weigering van de uitkering of een beperking van de uitkeringsduur wordt voortgezet.
2. In afwijking van het eerste lid wordt een weigering van de uitkering of een beperking van de uitkeringsduur over de uren waarover het recht op uitkering ingevolge artikel 7 herleeft niet voortgezet, indien ter zake van arbeid verricht sinds de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan, is voldaan aan artikel 34b, eerste lid, en op grond van het tweede lid van dat artikel geen recht op uitkering ingevolge paragraaf 9 is ontstaan.

Artikel 15   Uitbetaling van de uitkering

1. Het uitvoeringsorgaan betaalt de uitkering zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een maand nadat het recht op uitkering is vastgesteld.
2. Voor de uitbetaling van de uitkering wordt een volledige maand vastgesteld op 21,75 dagen. Bij een gebroken maand wordt de uitkering naar rato uitbetaald, met dien verstande dat als noemer van de breuk in aanmerking genomen het aantal dagen van de desbetreffende maand en als teller het aantal dagen van de maand onmiddellijk voorafgaande aan de dag waarop betrokkene niet meer werkloos is. Het alsdan verkregen percentage wordt vermenigvuldigd met 21,75. Deze breuk wordt overeenkomstig toegepast indien de werkloosheid niet op de eerste dag van de maand aanvangt.
3. Het uitvoeringsorgaan schort de betaling van de uitkering op of schorst de betaling indien hij op grond van duidelijke aanwijzingen van oordeel is of het gegronde vermoeden heeft, dat:
  - a. het recht op uitkering niet of niet meer bestaat;
  - b. het recht op een lagere uitkering bestaat; of
  - c. de betrokkene een verplichting, hem op grond van de artikelen 10, 11 en 12 opgelegd, niet is nagekomen.

Artikel 16   Voorschot

1. Het uitvoeringsorgaan betaalt uit eigen beweging een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een uitkering, indien uitsluitend onzekerheid bestaat omtrent de hoogte van die uitkering, omtrent het van de uitkering aan de betrokkene te betalen bedrag of omtrent het nakomen van een verplichting als bedoeld in de artikelen 10, 11 en 12.
2. Het uitvoeringsorgaan kan op verzoek van de betrokkene een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een uitkering betalen, indien onzekerheid bestaat omtrent het recht op uitkering.
3. In afwijking van het tweede lid betaalt het uitvoeringsorgaan uit eigen beweging of op verzoek van de betrokkene een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op hetgeen hem krachtens een aanspraak naar burgerlijk recht of krachtens deze regeling kan toekomen:
  - a. indien onzekerheid bestaat omtrent het recht op onverminderde doorbetaling van loon, in geval niet vaststaat dat de betrekking rechtsgeldig is geëindigd; of
  - b. het recht, bedoeld in onderdeel a, vaststaat, doch de werkgever het loon niet voldoet.
4. Het uitvoeringsorgaan is bevoegd aan een voorschot, bedoeld in het derde lid voorschriften te verbinden.
5. Voor zover bij of krachtens deze regeling niet anders is bepaald, wordt een voorschot als bedoeld in het eerste tot en met het derde lid beschouwd als een uitkering op grond van deze regeling.

Artikel 17   Uitkering wordt niet in ontvangst genomen

De uitkering die niet in ontvangst is genomen of is ingevorderd binnen drie maanden na de dag van betaalbaarstelling, wordt niet meer betaald. Het uitvoeringsorgaan kan in bijzondere gevallen ten gunste van de betrokkene afwijken van de in de eerste volzin genoemde drie maanden.

Artikel 18   Betaling uitkering en vakantie-uitkering

1. Het uitvoeringsorgaan betaalt de uitkering in de regel per maand achteraf.
2. In afwijking van het eerste lid kan het uitvoeringsorgaan, op verzoek van de betrokkene of uit eigen beweging, de uitkering over een kortere periode betalen, indien de betrokkene over die kortere periode loon ontving.
3. In afwijking van het eerste lid betaalt het uitvoeringsorgaan aan de betrokkene die werkloos is ten gevolge van de eindiging van een betrekking en in wiens dagloon vakantie-uitkering is berekend, een gedeelte van de uitkering als vakantiebijslag in de maand mei over de voorafgaande periode van twaalf maanden die eindigt met de maand mei, of, indien het recht op uitkering eerder dan in de maand mei geheel eindigt, in de desbetreffende maand. De vakantie-uitkering bedraagt 8/108 van de uitkering.
4. Indien het percentage van de vakantie-uitkering, bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, wordt gewijzigd, treedt dit gewijzigde percentage in de plaats van de teller en het getal boven het honderd in plaats van de noemer van de in het derde lid genoemde breuk. Het gewijzigde percentage wordt in aanmerking genomen over de uitkering waarop recht bestaat vanaf de dag waarop de wijziging ingaat.
5. Het vierde lid is niet van toepassing indien partijen besluiten artikel 28, tweede lid, toe te passen. Bij toepassing van artikel 28, tweede lid, treedt het percentage van de vakantie-uitkering dat geldt op grond van het bepaalde in de CAO in de plaats van het percentage van de vakantie-uitkering als bedoeld in artikel 15 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag. Een wijziging van het percentage van de vakantie-uitkering dat geldt op grond van het bepaalde in de CAO zal overeenkomstig de berekeningswijze van het vierde lid worden verwerkt.

Artikel 19   Anticumulatie inkomsten wegens loonderving en pensioenen

1. Op de uitkering worden geheel in mindering gebracht:
  - a. inkomsten wegens loonderving;
  - b. inkomsten wegens ouderdomspensioen;
  - c. inkomsten wegens uitkering op grond van het bepaalde bij of krachtens dan wel op de voet van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.
2. De inkomsten, bedoeld in het eerste lid, dienen betrekking te hebben op de periode waarover de betrokkene recht heeft op een uitkering op grond van deze regeling.
3. Indien de betrokkene wegens beëindiging van een dienstbetrekking ouderdomspensioen ontvangt, wordt, voor zoveel nodig in afwijking van het eerste lid, de uitkering per dag niet hoger gesteld dan op het verschil tussen de uitkering zoals die is of zou zijn vastgesteld op de eerste werkdag na die eindiging en het bedrag van het pensioen per dag dat op die dag is ontvangen.
4. Voor de toepassing van het derde lid wordt het dagloon zoals dat is of zou zijn vastgesteld op de eerste dag waarop het ouderdomspensioen wordt ontvangen, voor zoveel nodig herzien overeenkomstig artikel 28.
5. In afwijking van het eerste lid worden de in onder a van dat lid bedoelde inkomsten niet op de uitkering in mindering gebracht, indien zij:
  - a. verband houden met de beëindiging van een dienstbetrekking;
  - b. ter zake van werkloosheid ten gevolge van een niet geëindigde dienstbetrekking worden ontvangen;
  - c. bestaan uit een uitkering als bedoeld in artikel 27, tweede lid;
  - d. uit hoofde van een tijdens het recht op uitkering vervulde dienstbetrekking worden ontvangen.

6. In afwijking van het eerste lid worden de in onder a en c van dat lid bedoelde inkomsten niet op de uitkering in mindering gebracht, indien zij:
  - a. door de betrokkene reeds voor het intreden van de werkloosheid werden ontvangen naast de inkomsten uit de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden;
  - b. door de betrokkene na het intreden van de werkloosheid worden ontvangen en zij betrekking hebben op een andere dienstbetrekking dan de dienstbetrekking, waaruit de werkloosheid is ontstaan en die dienstbetrekkingen voor het intreden van de werkloosheid naast elkaar werden vervuld.
7. In afwijking van het eerste lid worden de onder b van dat lid bedoelde inkomsten niet op de uitkering in mindering gebracht, indien zij door de werknemer na het intreden van de werkloosheid worden ontvangen en zij betrekking hebben op een andere dienstbetrekking dan de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan en de dienstbetrekkingen voor het intreden van de werkloosheid naast elkaar werden vervuld.
8. Voor de toepassing van het eerste lid, onder b, wordt onder ouderdomspensioen verstaan een uit een vervulde dienstbetrekking voortvloeiende, in beginsel levenslange periodieke uitkering bij wijze van oudedagsvoorziening. Door partijen kunnen uitkeringen gelijkgesteld worden met ouderdomspensioen.

Artikel 20   Anticumulatie inkomen uit arbeid of bedrijf

Indien de werkloze betrokkene arbeid als betrokkene, gaat verrichten gedurende minder dan vijf en minder dan de helft van de arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, wordt de uitkering vermindert met 70% van hetgeen hij met de arbeid verdient.

Artikel 20a   Korting inkomsten uit of in verband met scholing

Indien de betrokkene deelneemt aan een voor hem naar het oordeel van de werkgever noodzakelijke opleiding of scholing en het recht op uitkering op grond van artikel 35 blijft bestaan, worden op de uitkering 70% van de inkomsten uit of in verband met de opleiding of scholing in mindering gebracht, voor zover deze inkomsten meer bedragen dan een nader door partijen vast te stellen bedrag.

Artikel 20b   Maximering uitkering bij samenloop van uitkeringen

1. Indien tegelijkertijd recht bestaat op meerdere vervolguitkeringen en de som van de bedragen die aan deze uitkeringen zouden moeten worden betaald hoger is dan 100% van het minimumloon, wordt van elk van deze uitkeringen 100% van het minimumloon betaald, vermenigvuldigd met het aantal arbeidsuren ter zake waarvan het betrokken recht bestaat, en gedeeld door het totaal aantal arbeidsuren ter zake waarvan recht op uitkering bestaat.
2. Indien tegelijkertijd recht bestaat op meerdere kortdurende uitkeringen en de som van de bedragen die aan deze uitkeringen zouden moeten worden betaald hoger is dan 108% van het minimumloon, wordt van elk van deze uitkeringen 108% van het minimumloon betaald, vermenigvuldigd met het aantal arbeidsuren ter zake waarvan het recht bestaat, en gedeeld door het totaal aantal arbeidsuren ter zake waarvan recht op uitkering bestaat.
3. Indien tegelijkertijd recht bestaat op een of meer vervolguitkeringen in combinatie met een of meer kortdurende uitkeringen worden het eerste en het tweede lid naar evenredigheid toegepast voor de vervolguitkering en de kortdurende uitkering.

Artikel 21 Terugbetaling en terugvordering

1. Het uitvoeringsorgaan kan hetgeen op grond van deze regeling onverschuldigd is betaald geheel of gedeeltelijk terugvorderen of in mindering brengen op een later te betalen uitkering op grond van deze regeling, dan wel verrekenen met uitkeringen op grond van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel, het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek, het Kaderbesluit rechtspositie personeel universiteiten en onderzoekinstellingen, en het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen of een regeling op grond van artikel 12.8, tweede lid, CAO (deel 1):
  - a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling indien het uitvoeringsorgaan door toedoen van betrokkene onverschuldigd heeft betaald; en
  - b. gedurende twee jaren na de dag van betaalbaarstelling in de overige gevallen waarin betrokkene redelijkerwijs duidelijk kon zijn dat het uitvoeringsorgaan onverschuldigd betaalde.
2. Een voorschot wordt door betrokkene op eerste vordering van het uitvoeringsorgaan terugbetaald of door het uitvoeringsorgaan in mindering gebracht op een later te betalen uitkering op grond van dit besluit, dan wel verrekend met uitkeringen op grond van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel, het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek en het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen of een regeling op grond van artikel 12.8, tweede lid, CAO (deel 1).

Artikel 22 Uitbetaling aan derden

Indien de betrokkene op grond van geestelijke gestoordheid niet in staat is kwijting te verlenen voor betaling van de uitkering, kan het uitvoeringsorgaan de uitkering betalen aan een door het uitvoeringsorgaan aan te wijzen persoon of lichaam.

Artikel 23 Onvervreemdbaarheid van uitkering

1. De uitkering is onvervreemdbaar en niet vatbaar voor verpanding of belening.
2. Een machtiging tot het ontvangst nemen van de uitkering, onder welke vorm of benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.
3. Elk beding, strijdig met het eerste of tweede lid, is nietig.

Artikel 24 Duur van de loongerelateerde uitkering

1. Te rekenen vanaf de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan, is de duur van de loongerelateerde uitkering bij een arbeidsverleden van ten minste:
  - o vier jaar: zes maanden;
  - o vijf jaar: negen maanden;
  - o tien jaar: een jaar;
  - o vijftien jaar: anderhalf jaar;
  - o twintig jaar: twee jaar;
  - o vijfentwintig jaar: tweeënhalf jaar;
  - o dertig jaar: drie jaar;
  - o vijfendertig jaar: vier jaar;
  - o en veertig jaar: vijf jaar.
2. De duur van de loongerelateerde uitkering voor de betrokkene die voldoet aan artikel 4, onder b, onder 2e, is bij een arbeidsverleden van minder dan vier jaar zes maanden.
3. Het arbeidsverleden wordt berekend door samentelling van:
  - a. het aantal kalenderjaren, gelegen in de in artikel 4, onder b, onder 1e, bedoelde periode, waarover de betrokkene aantoonbaar over 52 of meer dagen per jaar loon te hebben ontvangen; en
  - b. het aantal kalenderjaren vanaf en met inbegrip van het jaar waarin de betrokkene zijn achttiende verjaardag bereikte tot die periode.

4. Bij de vaststelling van het aantal kalenderjaren, bedoeld in het derde lid, onder a, is artikel 4b van overeenkomstige toepassing.

Artikel 25   Verschuiving van de uitkering na gehele beëindiging

1. Telkens nadat het recht op uitkering na gehele beëindiging van dat recht is herleefd op grond van artikel 7, eindigt het recht op uitkering met inachtneming van het tweede en derde lid, zoveel later dan de in artikel 24, eerste en tweede lid, onderscheidenlijk artikel 36a, eerste, tweede en derde lid, onderscheidenlijk artikel II, eerste lid, genoemde periode als de periode tussen de eindiging en herleving van het recht op uitkering heeft geduurd.
2. Voor de vaststelling van de periode tussen de eindiging en de herleving van het recht op uitkering worden, telkens nadat het recht op uitkering geheel is geëindigd wegens ziekte, de eerste drie maanden waarin de betrokkene een uitkering ontvangt als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder a, buiten beschouwing gelaten.
3. Voor de bepaling van de periode van drie maanden, bedoeld in het tweede lid, worden perioden waarover de in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, bedoelde uitkeringen worden ontvangen samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
4. Artikel 5, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op het tweede en derde lid.

Artikel 26   Berekeningsbasis loongerelateerde uitkering

De loongerelateerde uitkering in deze paragraaf wordt berekend naar het dagloon.

Artikel 27   Nadere regels met betrekking tot het dagloon

Partijen zijn bevoegd regels te stellen met betrekking tot de vaststelling van het dagloon. Deze regels bevatten voor zover nodig bepalingen op grond waarvan voor een betrokkene die naast een loongerelateerde uitkering op grond van deze regeling, een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten ontvangt, dan wel een uitkering ontvangt die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, een evenredige verlaging van het dagloon plaatsvindt, overeenkomend met een percentage dat gelijk is aan het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse, waarin de werknemer is ingedeeld.

Artikel 28   Herziening dagloon

1. De daglonen worden herzien met ingang van de dag waarop en in de mate waarin het bedrag genoemd in artikel 8, eerste lid onder c, van de Wet minimumloon en minimumvakantie-bijslag wordt herzien.
2. Partijen kunnen bepalen dat een andere indexering voor de daglonen wordt toegepast.
3. Partijen maken bekend met ingang van welke dag en met welk percentage een herziening als bedoeld in het eerste of tweede lid plaatsvindt.

Artikel 29   Hoogte loongerelateerde uitkering

1. De loongerelateerde uitkering bedraagt per dag 70% van het dagloon.
2. Voor de betrokkene die bij het ontstaan van het recht op uitkering zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, niet volledig heeft verloren of wiens verlies aan arbeidsuren tijdens de duur van de loongerelateerde uitkering wijziging ondergaat, bedraagt de uitkering 70% van het dagloon, vermenigvuldigd met het aantal uren werkloosheid per kalenderweek, gedeeld door het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies aan arbeidsuren

waarnaar zijn recht is berekend. Het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies aan arbeidsuren wordt bepaald met toepassing van artikel 3.

3. Het tweede lid vindt geen toepassing voor zover bij de vaststelling onderscheidenlijk een herziening van het dagloon met de omstandigheden, bedoeld in dat lid, rekening is gehouden.

Artikel 30   Ingang vervolgitkering

De vervolgitkering gaat in zodra het einde van de duur van de loongerelateerde uitkering is bereikt.

Artikel 31   De duur van de uitkering

1. De uitkeringsduur is twee jaar.
2. In afwijking van het eerste lid is de uitkeringsduur voor de betrokkene die op de eerste dag van zijn werkloosheid 57,5 jaar of ouder is, drie en een half jaar.

Artikel 32   Verlenging vervolgitkering bij herleving

1. Telkens nadat het recht op uitkering na gehele beëindiging van dat recht herleeft op grond van artikel 7, eindigt de vervolgitkering met inachtneming van het tweede lid, zoveel later dan de in artikel 31 genoemde periode als de periode tussen de eindiging en herleving van het recht op uitkering heeft geduurd.
2. Artikel 25, tweede, derde en vierde lid is van overeenkomstige toepassing.
3. Indien de resterende duur van de vervolgitkering bij herleving korter is dan zes maanden en zich tevens de situatie, bedoeld in artikel 34b, eerste lid, voordoet, herleeft het recht op vervolgitkering niet. Artikel 4a en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 33   Hoogte vervolgitkering

1. De vervolgitkering bedraagt per dag 100% van het minimumloon.
2. Voor de betrokkene die bij het ontstaan van zijn recht op uitkering zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, uit de dienstbetrekking waaruit hij werkloos werd niet volledig heeft verloren of wiens verlies van arbeidsuren tijdens de duur van de uitkering wijziging ondergaat, bedraagt de vervolgitkering 100% van het minimumloon, vermenigvuldigd met het aantal uren werkloosheid per kalenderweek gedeeld door het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar zijn recht is berekend. Het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het verlies van arbeidsuren wordt bepaald met toepassing van artikel 3.
3. Voor de betrokkene die naast een uitkering op grond van deze regeling een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten dan wel een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt ontvangt als bedoeld in artikel 27 bedraagt de vervolgitkering per dag 100% van een percentage van het minimumloon. Het percentage, bedoeld in de eerste volzin, is gelijk aan het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse waarin de betrokkene is ingedeeld.
4. Op de herziening van de vervolgitkering als gevolg van een wijziging van het minimumloon zijn de artikelen 3:41 en 3:45 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

Artikel 34   Uitkering lager dan minimumloon

1. Indien de loongerelateerde uitkering lager is dan het minimumloon, bedraagt de uitkering in afwijking van artikel 33 per dag ten hoogste 70% van het dagloon.
2. De artikelen 27 en 28 en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Artikel 33, tweede lid, is van toepassing, met dien verstande dat in plaats van het minimumloon het dagloon in aanmerking wordt genomen. Artikel 29, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34a

Met inachtneming van de artikelen 3 en 34b tot en met 34d en de daarop berustende bepalingen heeft de betrokkene die werkloos is recht op kortdurende uitkering.

Artikel 34b   Recht op kortdurende uitkering

1. Recht op kortdurende uitkering ontstaat voor de betrokkene die in de 39 weken onmiddellijk voorafgaande aan de eerste dag van werkloosheid in ten minste 26 weken in betrekking arbeid heeft verricht, doch die geen recht op loongerelateerde uitkering en vervolguutkering heeft, omdat hij noch aan de voorwaarden van artikel 4, onder b, onder 1e , noch aan de voorwaarden van artikel 4, onder b, onder 2e , voldoet.
2. In afwijking van het eerste lid ontstaat geen recht op kortdurende uitkering voor het aantal arbeidsuren waarover een recht op uitkering ingevolge artikel 7 herleeft dan wel, indien een recht ingevolge artikel 7 na herleving nogmaals herleeft, voor het totaal aantal uren van dat recht na de laatste herleving en onverminderd het bepaalde in artikel 32, derde lid. Een recht op kortdurende uitkering dat ontstaat over een groter aantal uren dan de herlevende uitkering ontstaat slechts over de uren waarmee de kortdurende uitkering de herlevende uitkering overtreft.

Artikel 34c   Geen recht op kortdurende uitkering

De artikelen 4a, 4c, 5, 6 en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34d   Herleving van het recht op kortdurende uitkering

1. Indien het recht op kortdurende uitkering op grond van artikel 34c in verbinding met artikel 6, eerste lid, aanhef en onder a, b of c en tweede lid, geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens de omstandigheid die tot dat einde heeft geleid, heeft opgehouden te bestaan, herleeft het recht op kortdurende uitkering met inachtneming van de in artikel 4a, eerste lid, onder b en artikel 7, derde lid, genoemde termijnen, voor zover geen nieuw recht op uitkering ingevolge deze paragraaf of ingevolge de paragrafen 1 tot en met 8 bestaat.
2. Artikel 7, tweede en zesde lid, en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Indien ter zake van na het ontstaan van het recht op kortdurende uitkering verrichte arbeid, recht op loongerelateerde uitkering en vervolguutkering is ontstaan, nadat het recht op kortdurende uitkering is herleefd, eindigt het recht op kortdurende uitkering voor zover het aantal arbeidsuren waarnaar beide rechten zijn berekend verminderd met het resterende aantal arbeidsuren per kalenderweek, groter is dan het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 34c in verbinding met artikel 3, voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar het eerstgenoemde recht is berekend.

4. Door partijen kunnen bij samenloop van rechten op loongerelateerde uitkering en vervolguitkering enerzijds en op kortdurende uitkering anderzijds nadere regels gesteld worden met betrekking tot het geheel of gedeeltelijk eindigen van deze rechten.

Artikel 34e Het geldend maken van het recht op kortdurende uitkering

De artikelen 8 tot en met 13, 14, eerste lid, en de daarop berustende bepalingen, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34f De uitbetaling van de kortdurende uitkering

De artikelen 15 tot en met 23, alsmede de daarop berustende bepalingen, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34g De duur van de kortdurende uitkering

De duur van de kortdurende uitkering is zes maanden, te rekenen vanaf de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan.

Artikel 34h Verlenging kortdurende uitkering bij herleving

1. Telkens nadat het recht op kortdurende uitkering na gehele beëindiging van dat recht is herleefd op grond van artikel 34d, eindigt de kortdurende uitkering met inachtneming van het tweede lid, zoveel later dan de in artikel 34g genoemde periode als de periode tussen de beëindiging en herleving van het recht op kortdurende uitkering heeft geduurd.
2. Artikel 25, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34i De hoogte van de kortdurende uitkering

1. De kortdurende uitkering bedraagt per dag 108% van het minimumloon.
2. Artikel 33, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
3. In afwijking van het eerste lid bedraagt de uitkering per dag 78% van het dagloon, indien het dagloon lager is dan of gelijk is aan het minimumloon. De artikelen 27 en 28 en de daarop berustende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing.
4. Artikel 34, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 35 Omscholing

1. Indien de betrokkene die recht heeft op uitkering op grond van deze regeling, gaat deelnemen aan een door het uitvoeringsorgaan voor hem noodzakelijk geachte
2. opleiding of scholing, blijft volgens door partijen te stellen regels het recht op uitkering bestaan totdat die opleiding of scholing is beëindigd.
3. In de door partijen te stellen regels worden in ieder geval voorschriften en bepalingen gegeven met betrekking tot de aard, de omvang en de duur van de opleiding en scholing als bedoeld in het eerste lid.
4. De betrokkene ten aanzien van wie het eerste lid wordt toegepast, wordt geacht werkloos te zijn en te blijven zolang die toepassing duurt.

Artikel 36 Voorwaarden voor het verkrijgen van een aanvullende uitkering

De artikelen 3 tot en met 7, 10 tot en met 14, 15, lid 2 en lid 3, en 17 tot en met 23 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36a Duur van de uitkering

1. De betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 40 jaar of ouder is en die onmiddellijk voorafgaande aan zijn werkloosheid ten minste 5 jaar ononderbroken een dienstverband heeft gehad bij een (rechtsvoorganger van een) organisatie binnen de sector onderwijs, onverminderd het bepaalde in het vijfde lid, heeft recht op een verlenging van zijn uitkering nadat hij gedurende de volledige uitkeringsduur de uitkering als bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, of een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering, heeft ontvangen. De uitkeringsduur wordt bij een leeftijd van:
40 jaar, verlengd met 2 jaar;
41 jaar, verlengd met 2,5 jaar;
42 jaar, verlengd met 3 jaar;
43 jaar, verlengd met 3,5 jaar;
44 jaar of ouder, verlengd met 4 jaar.
2. De betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 45 jaar of ouder is en die onmiddellijk voorafgaande aan zijn werkloosheid ten minste 7 jaar ononderbroken een dienstverband heeft gehad bij een (rechtsvoorganger van een) organisatie binnen de sector onderwijs, onverminderd het bepaalde in het vijfde lid, heeft recht op een verlenging van zijn uitkering nadat hij gedurende de volledige uitkeringsduur uitkering als bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, of een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering, heeft ontvangen. De uitkeringsduur wordt bij een leeftijd van:
45 jaar, verlengd met 4,5 jaar;
46 jaar, verlengd met 5 jaar;
47 jaar, verlengd met 5,5 jaar;
48 jaar, verlengd met 6 jaar;
49 jaar of ouder, verlengd met 6,5 jaar.
3. De betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 50 jaar of ouder is en die onmiddellijk voorafgaande aan zijn werkloosheid ten minste 12 jaar ononderbroken een dienstverband heeft gehad bij een (rechtsvoorganger van een) organisatie binnen de sector onderwijs, onverminderd het bepaalde in het vijfde lid, heeft recht op een verlenging van zijn uitkering tot de eerste dag van de maand waarin hij de 65 jaar heeft bereikt, nadat hij gedurende de volledige uitkeringsduur uitkering als bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, of een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering, heeft ontvangen.
4. Indien de betrokkene recht heeft op een verlenging van zijn uitkering op grond van dit artikel, blijven de artikelen 30 tot en met 33 buiten toepassing.
5. Een onderbreking in de diensttijd als bedoeld in deze regeling van veertien maanden of korter, wordt niet als onderbreking beschouwd.
6. Indien de betrokkene direct voorafgaande aan zijn werkloosheid recht had op een ziekte-uitkering na ontslag, een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, dan wel op een suppletie, als bedoeld in artikel 21 van het BZAOO of artikel 21 van de ZANU, wordt de beëindiging van zijn dienstverband, voor zoveel nodig, geacht onmiddellijk te zijn voorafgegaan aan het ontstaan van de werkloosheid, met dien verstande dat de periode van arbeidsongeschiktheid niet meetelt voor het vaststellen van het aantal jaren als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid.
7. Op de duur van de uitkering, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt in mindering gebracht de tijd die betrokkene direct voorafgaande aan zijn werkloosheid in het genot was van een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80% of meer dan wel een suppletie als bedoeld in artikel 21 van het BZAOO of artikel 21 van de ZANU voor het gedeelte dat niet in mindering kan worden gebracht op de duur van de uitkering als bedoeld in artikel 24.

Artikel 36b   Verschuiving aanvullende uitkering

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 7, tweede lid, wordt de duur van de loongerelateerde uitkering verlengd met de duur van de aanvullende uitkering, die de betrokkene als gevolg van de beëindiging van het eerdere recht niet heeft ontvangen, indien het recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van arbeid als betrokkene en vervolgens na beëindiging van die arbeid een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering is ontstaan, zonder dat aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 36a, eerste, tweede en derde lid, wordt voldaan.
2. Het recht op de uitkering, bedoeld in het eerste lid gaat in zodra het einde van de loongerelateerde uitkering uit de nieuwe arbeid is bereikt. Indien betrokkene recht heeft op een verlenging van zijn uitkering op grond van dit artikel, blijven de artikelen 30 tot en met 33 buiten toepassing voor de duur van de uitkering, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 36c   Einde recht op uitkering

In afwijking van het bepaalde in artikel 5, eerste lid, onder j, eindigt het recht op uitkering ingevolge deze regeling op de dag waarop de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

Artikel 37   Hoogte van de uitkering

1. In afwijking van artikel 29 bedraagt de uitkering het eerste jaar 78% van het dagloon.
2. Tijdens de verlenging, bedoeld in artikel 36, bedraagt de uitkering 70% van het dagloon, maar ten hoogste 70% van het bedrag van schaal 12 van de CAO Nederlandse Universiteiten, trede 10.

Artikel 38   Loonsuppletieregeling

1. De betrokkene wiens recht op uitkering geheel of gedeeltelijk wordt beëindigd op grond van artikel 6, tweede, derde, vierde en vijfde lid, alsmede de betrokkene wiens uitkering wordt verminderd op grond van artikel 20 wegens aanvaarding van een betrekking, ontvangt gedurende de voor hem op de eerste werkloosheidsdag overeenkomstig artikel 24, eerste en tweede lid, onderscheidenlijk artikel 34g, onderscheidenlijk artikel 36a, eerste, tweede en derde lid, onderscheidenlijk overeenkomstig artikel II, eerste lid, vastgestelde uitkeringsduur en indien van toepassing vermeerderd met de voor hem op grond van leeftijd en diensttijd verleende bijzondere verlenging tot de eerste van de maand volgend op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, desgevraagd loonsuppletie voor zover de uitkeringsduur nog niet is verstreken, indien de inkomsten in de nieuwe betrekking bij een volledige werkweek minder bedragen dan de inkomsten uit de betrekking bij een volledige werkweek waaruit hij is ontslagen.
2. Geen loonsuppletie wordt toegekend indien in de nieuwe betrekking sprake is van uitzendarbeid, tenzij de betrokkene op grond van zijn werkloosheidsduur en gelet op zijn capaciteiten en arbeidsmarktpositie mede in het licht van de verplichtingen op grond van artikel 10 redelijkerwijs de uitzendarbeid tegen die inkomsten behoorde te aanvaarden.
3. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien de in het eerste lid bedoelde aanvaarding van een betrekking door de betrokkene geschiedt in onmiddellijke aansluiting op een voorafgaande betrekking en de betrokkene aanspraak op een uitkering zou hebben gehad, indien deze arbeid niet zou zijn aangeboden.
4. De aanvraag om loonsuppletie dient binnen drie maanden na het aanvaarden van de nieuwe betrekking te worden ingediend. De loonsuppletie dient op een door de werkgever beschikbaar gesteld formulier te worden aangevraagd. Bij overschrijding van deze termijn, wordt de loonsuppletie toegekend vanaf het moment dat de aanvraag is ingediend.
5. De loonsuppletie vervalt met ingang van de dag, waarop de betrokkene opnieuw werkloos wordt, onderscheidenlijk niet meer voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in het eerste lid.

6. De loonsuppletie kan, binnen de op grond van het eerste lid vastgestelde duur, herleven bij het aanvaarden van een nieuwe betrekking, indien wederom wordt voldaan aan de voorwaarden van het eerste lid, met dien verstande dat de hoogte van de loonsuppletie wordt berekend op basis van het verschil tussen het bruto inkomen dat de betrokkene had in de betrekking waaruit hij de eerste maal werkloos is geworden welk diende voor het vaststellen van het recht op loonsuppletie en het bruto inkomen uit zijn nieuwe betrekking. Het achtste lid is van overeenkomstige toepassing.
7. De hoogte van de loonsuppletie is gedurende de eerste helft van de in het eerste lid bedoelde uitkeringsduur 100% van het verschil tussen het nieuwe bruto maandinkomen, met uitzondering van de vakantietoeslag, vermeerderd met vaste toelagen en het bruto inkomen dat de betrokkene had in de betrekking waaruit hij werkloos is geworden, met uitzondering van de vakantietoeslag, vermeerderd met vaste toelagen en verminderd met het verschil in de pensioenpremie tussen zijn salaris dat hij genoot in de betrekking waaruit hij werkloos is geworden en het salaris in zijn nieuwe betrekking. De hoogte van de loonsuppletie is gedurende de tweede helft van de in het eerste lid bedoelde uitkeringsduur 90% van het in de eerste volzin bedoelde verschil.
8. De loonsuppletie wordt proportioneel toegekend, indien de omvang van de nieuwe betrekking dan wel de som van de omvang van de nieuwe betrekkingen, kleiner is dan de totale omvang van de betrekking/betrekkingen, waaruit de betrokkene is ontslagen. Indien de totale omvang van de nieuwe betrekking/betrekkingen groter is dan de omvang van de betrekking/betrekkingen waaruit betrokkene is ontslagen, bedraagt de hoogte van de loonsuppletie het feitelijk verschil in inkomen tussen de oude en de nieuwe betrekking/betrekkingen.
9. De loonsuppletie wordt volledig terugbetaald of verrekend met de uitkering, indien de betrokkene de nieuwe betrekking vrijwillig of zonder voldoende reden prijsgeeft.
10. De loonsuppletieregeling is met ingang van 1 januari 1996 eveneens van toepassing op de betrokkene die recht heeft op een ontslaguitkering op grond van een regeling als bedoeld in artikel II, eerste lid, zoals die luidde op 28 februari 1994.
11. De loonsuppletie vormt geen onderdeel van het ambtelijk inkomen en telt niet mee voor het pensioen.
12. Tijdens ziekte vindt doorbetaling van de loonsuppletie plaats.

Artikel 39 Ziekte-uitkering

1. De betrokkene aan wie een werkloosheidsuitkering is toegekend en die binnen een termijn gedurende welke hij daarop aanspraak heeft dan wel binnen één maand na afloop van deze termijn blijkens een geneeskundige verklaring langer dan twee dagen aaneensluitend wegens ziekte verhinderd is arbeid te verrichten, ontvangt desgevraagd, met ingang van de dag waarop hij het desbetreffende verzoek doet, een uitkering. Deze uitkering wordt ten hoogste voor 12 maanden verstrekt, doch eindigt in ieder geval op de dag waarop betrokkene 65 jaar wordt.
2. De hoogte van de uitkering bij ziekte bedraagt gedurende het eerste jaar na aanvang van de werkloosheid: 78% van het dagloon, met dien verstande dat de gezamenlijke periode van de werkloosheidsuitkering en ziekte-uitkering, waarover een uitkering van 78% wordt verleend maximaal één jaar bedraagt en vervolgens 70% van het dagloon.
3. In afwijking van het tweede lid bedraagt de hoogte van de uitkering tijdens de periode waarin betrokkene in het genot is van een uitkering als bedoeld in artikel 36, 70% van het dagloon, maar ten hoogste 70% van het bedrag van schaal 12 van de CAO Nederlandse Universiteiten, trede 10.
4. In afwijking van het tweede lid blijft de hoogte van de uitkering tijdens de periode waarin de betrokkene in het genot is van een uitkering als bedoeld in artikel 30, dan wel als bedoeld in artikel 34a dan wel van een verlengd wachtgeld krachtens een regeling als bedoeld in artikel II, eerste lid, gelijk aan die uitkering.
5. De betrokkene die na afloop van het in het eerste lid bedoelde tijdvak van 12 maanden arbeidsongeschikt is, heeft recht op een WAO-uitkering als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, indien en zolang hij aan de daarvoor gestelde voorwaarden voldoet, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt.

6. Artikel 29, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.
7. De uitkering bedoeld in het eerste lid, wordt overigens verleend op de voet en voorwaarden van de ZANU.

Artikel 40

[Vervallen.]

Artikel 41 Overlijdensuitkering

Na het overlijden van betrokkene, aan wie een werkloosheidsuitkering als bedoeld in artikel 24, 34g, 36 en artikel II, eerste lid, dan wel een ziekte-uitkering als bedoeld in artikel 39, eerste lid, van deze regeling is toegekend, wordt een overlijdensuitkering betaald, berekend volgens het bepaalde in artikel 44.

Artikel 42 Uitkeringsbasis

1. De uitkeringsbasis van de overlijdensuitkering voor de betrokkene die in het genot was van een werkloosheidsuitkering of ziekte-uitkering wordt gevormd door het tot een maandbedrag herleide bedrag van de werkloosheidsuitkering of ziekte-uitkering dat voor de gewezen betrokkene gold op de dag van overlijden.
2. De uitkeringsbasis van de overlijdensuitkering voor de betrokkene die in het genot was van een WAO-uitkering, als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA wordt gevormd door het tot een maandbedrag herleide bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging die voor de gewezen betrokkene gold op de dag van overlijden, vermeerderd met het bedrag van de vakantie-uitkering over de desbetreffende maand, met dien verstande dat indien evenbedoelde uitkering was berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80% of meer de uitkering wordt verhoogd tot de laatstelijk genoten bezoldiging.

Artikel 43 Nabestaanden

1. In aanmerking voor een uitkering bij overlijden komen in de navolgende rangorde:
  - a. de langstlevende echtgenoot dan wel de langstlevende geregistreeerde partner indien de overleden betrokkene niet duurzaam van de andere echtgenoot dan wel de geregistreeerde partner gescheiden leefde;
  - b. de minderjarige kinderen van de overledene;
  - c. degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde.
2. Voor de toepassing van het eerste lid worden onder kinderen mede begrepen die kinderen voor wie de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor.
3. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als echtgenoot dan wel geregistreeerd partner aangemerkt niet gehuwde personen van verschillende of gelijk geslacht die duurzaam een gezamenlijke huishouding voeren, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.
4. Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in het derde lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde of niet geregistreeerde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beide een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien, hetgeen moet kunnen blijken uit een ter zake verleden akte alsmede uit een uittreksel van de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens waaruit een gezamenlijk woonadres blijkt.

Artikel 44   Bedrag en uitbetaling

1. De uitkering bij overlijden is gelijk aan het bedrag dat wordt gevormd door de uitkeringsbasis als bedoeld in artikel 42 met drie te vermenigvuldigen.
2. Het bedrag, bedoeld in het eerste lid, wordt zo spoedig mogelijk, in ieder geval binnen een maand na overlijden door het uitvoeringsorgaan uitgekeerd.

Artikel 45   Verrekening met andere uitkeringen

1. Indien de nabestaanden, bedoeld in artikel 43 aanspraak hebben op een overlijdensuitkering als bedoeld in artikel 7:674, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, wordt de uitkering bij overlijden bedoeld in deze paragraaf slechts uitbetaald, voor zover deze de eerstgenoemde uitkering te boven gaat.
2. In geval van overlijden als militair in werkelijke dienst wordt de uitkering bij overlijden verminderd met het bedrag van de overeenkomstige uitkering, die uit hoofde van de militaire dienst ter zake wordt gedaan.
3. In geval van overlijden van een betrokkene van met recht op een WAO-uitkering, als bedoeld in paragraaf 9 van de WPA, wordt de uitkering bij overlijden verminderd met het bedrag van de uitkering waarop de nabestaanden van de gewezen betrokkene ter zake van diens overlijden aanspraak kunnen maken krachtens artikel Q6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet dan wel krachtens enige wettelijk voorgeschreven verzekering wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Artikel 46   Vermindering van reeds genoten inkomsten

Op de ingevolge de voorgaande artikelen berekende uitkering bij overlijden wordt de reeds vóór zijn overlijden aan de betrokkene uitbetaalde loon of bezoldiging over een na zijn overlijden gelegen tijdvak, in mindering gebracht.

Artikel 47   Geen nabestaanden

Indien de overledene geen nabestaanden als bedoeld in artikel 43 nalaat, kan het bedrag, bedoeld in artikel 44, door het uitvoeringsorgaan geheel of gedeeltelijk worden uitgekeerd voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging, voor zover nalatenschap voor de betaling ontoereikend is.

Artikel 48   Verhuis-, reis en pensionkosten

1. Aan de betrokkene aan wie een uitkering in de zin van deze regeling is toegekend, die elders arbeid of bedrijf ter hand gaat nemen, wordt op voet van de ter zake van verplaatsingskosten geldende bepalingen, zoals deze voor hem golden in de betrekking waaruit hij werkloos is geworden, een tegemoetkoming verleend in de kosten welke door hem aan een daartoe noodzakelijke verhuizing zijn verbonden.
2. Vergoedingen die de betrokkene ontvangt uit hoofde van zijn nieuwe betrekking worden op de in het eerste lid genoemde tegemoetkomingen in mindering gebracht.

Artikel 49 Afkoop uitkering

1. De betrokkene die zijn recht op aanvullende uitkering als bedoeld in artikel 36 wenst af te kopen, dient voordat de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, is verstreken een verzoek in bij de werkgever uit wiens dienst hij is ontslagen.
2. [Vervallen.]
3. [Vervallen.]
4. De werkgever uit wiens dienst hij is ontslagen besluit binnen zes weken nadat het verzoek te zijner kennis is gebracht.
5. In geval van afkoop bestaat na afloop van de loongerelateerde uitkering géén recht op vervolgutkering dan wel aanvullende uitkering.
6. Partijen geven nadere regels met betrekking tot de afkoop van de aanvullende uitkering.

Artikel 49a Algemene eindejaarsuitkering

1. Partijen bepalen of recht bestaat op een algemene eindejaarsuitkering en daarbij de wijze waarop deze uitkering wordt berekend.
2. De eindejaarsuitkering bedoeld in het eerste lid, telt niet mee voor de berekening van het dagloon.

Artikel 49b Zes-maandstermijn

Indien het niveau van de uitkering krachtens de Werkloosheidswet een algemeen neerwaartse wijziging ondergaat, wordt deze neerwaartse wijziging, behoudens indien tussen partijen overeenstemming wordt bereikt, binnen zes maanden na de datum van het Staatsblad waarin de maatregel is gepubliceerd, op overeenkomstige wijze doorgevoerd ten aanzien van het totaal aan wettelijke en bovenwettelijke aanspraken van betrokkene, vanaf de in het Staatsblad vermelde datum van inwerkingtreding van bedoelde maatregel, doch niet eerder dan zes maanden na datum van het Staatsblad.

Artikel 50 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Overgangsrecht

Artikel II Bestaande rechten

1. Ontslaguitkeringen die zijn toegekend krachtens de bepalingen van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966, de Tijdelijke rechtspositieregeling taakverdeling w.o. en het Besluit SBK II en de regelingen die krachtens artikel 4.5, eerste lid onder a, 16.23 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs, zoals deze luiden op 28 februari 1994, en de tijdelijke regeling WWV-vervangende uitkering, zoals deze regeling luidde op 31 maart 1991, blijven voor wat betreft de hoogte en duur, anticumulatie en vrijstelling van registratie- en sollicitatieverplichting, ziekte-uitkering en de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering voor zover deze ziekte of arbeidsongeschiktheid is ontstaan voor 1 maart 1994, behouden gedurende de duur van de uitkering, zoals vermeld in de afgegeven beschikking dan wel indien er sprake is van een bijzondere verlenging als bedoeld in het tweede lid, tot de eerste van de maand volgend op die waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
2. Ten aanzien van uitkeringen op grond van regelingen genoemd in het eerste lid die zijn toegekend aan een betrokkene die ten tijde van het ontslag een diensttijd, voor zover geldig voor pensioen, van tenminste tien jaar had volbracht en de som van leeftijd en diensttijd ten

- tijde van het ontslag 60 jaren of meer bedroeg, en aan wie om die reden een bijzondere verlenging is verleend tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, geldt, dat gedurende de periode van die bijzondere verlenging voor de toepassing van artikel 20 het percentage van 70 wordt gewijzigd in 50.
3. Voor de betrokkene die arbeid is gaan verrichten en die op 1 januari 1996 niet in aanmerking komt voor loonsuppletie op grond van artikel 38, zoals deze bepaling luidde op deze datum, geldt dat indien de inkomsten uit arbeid als betrokkene of de werkzaamheden, bedoeld in artikel 3, tweede lid, tweede volzin, tezamen met de uitkering die resteert na toepassing van artikel 6, minder bedraagt dan het bedrag van de uitkering dat hij zou hebben ontvangen indien hij die arbeid of werkzaamheden niet zou hebben aanvaard, dat hij die arbeid of werkzaamheden tot uiterlijk 1 augustus 1996 kan prijsgeven zonder dat door het uitvoeringsorgaan toepassing wordt gegeven aan het bepaalde in artikel 13, eerste lid.
  4. De betrokkene die een recht heeft als bedoeld in het eerste lid en daarna werkzaamheden is gaan verrichten en nadat hij uit deze werkzaamheden werkloos geworden is een nieuw recht op een loongerelateerde uitkering als bedoeld in artikel 4, dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling heeft, kan binnen drie weken na de eerste dag van de hernieuwde werkloosheid herleving van de oude uitkering aanvragen. Onder herleving wordt verstaan de herleving, bedoeld in artikel 7, eerste lid. In afwijking van het bepaalde in artikel 7, eerste lid, is herleving van de uitkering, bedoeld in het eerste lid mogelijk, indien er een nieuw recht op loongerelateerde uitkering is ontstaan, uiterlijk tot de einddatum van deze uitkering, zoals vermeld in de afgegeven beschikking dan wel indien er sprake is van een bijzondere verlenging als bedoeld in het tweede lid tot de eerste van de maand volgend op die waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
  5. Een uitkering waarop de betrokkene recht heeft ingevolge de Werkloosheidswet dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling dan wel een uitkering waarop hij recht heeft op grond van een in het buitenland geldende regeling wordt geheel in mindering gebracht op de uitkering. Indien een uitkering als bedoeld in de vorige volzin niet wordt uitbetaald wegens enig handelen of nalaten dat de betrokkene redelijkerwijs kan worden verweten, wordt het niet betalen daarvan voor de toepassing van dit lid gelijkgesteld met het ontvangen van die uitkering.
  6. Mocht betrokkene na toepassing van het vierde lid een uitkering ter zake van deze hernieuwde werkloosheid op grond van artikel 4, 24, 34b of 36a aanvragen, dan wordt toepassing van het vierde lid beëindigd vanaf het moment van de herleving van de uitkering, bedoeld in het vierde lid.
  7. De betrokkene die binnen de in het vierde lid gestelde termijn geen aanvraag om herleving van de uitkering, bedoeld in het eerste lid doet, ontvangt desgevraagd een uitkering op grond van deze regeling indien er recht is ontstaan op een uitkering ingevolge deze regeling. Bij deze hernieuwde werkloosheid wordt voor de toepassing van de artikelen 4, 24 en 36a, de diensttijd die geldig was voor de berekening van de vervallen uitkering, opnieuw meegenomen voor de berekening van de uitkering.
  8. Een betrokkene die geen gebruik heeft gemaakt van de herlevingsmogelijkheid, bedoeld in het vierde lid kan bij een eventuele vervolgwerkloosheid geen gebruik maken van de mogelijkheid, bedoeld in het vierde lid.
  9. Met ingang van 1 januari 1996 worden de artikelen 6, eerste, tweede, derde en vierde lid, 19 en 20 toegepast op ontslaguitkeringen die toegekend zijn voor 1 maart 1994, als ware er sprake van inkomsten die ontstaan zijn na het tijdstip van werkloosheid, tenzij deze inkomsten al bestonden voor de toekenning van de ontslaguitkering op grond van de regelingen bedoeld in het eerste lid. De anticumulatiebepalingen die zijn getroffen bij of krachtens de regelingen als bedoeld in het eerste lid vervallen met ingang van 1 januari 1996.
  10. Ten aanzien van de betrokkene die zijn ontslaguitkering ontleent aan een met de centrales van overheids- en onderwijspersoneel overeengekomen sociaal plan, waarin de hoogte en duur van de ontslaguitkering is gegarandeerd, blijven de rechten die hij heeft op grond van het sociaal plan, behouden gedurende de duur van de uitkering, indien hij dit bij hernieuwde werkloosheid binnen drie weken kenbaar maakt.
  11. De voorgaande leden zijn niet van toepassing voor degene die zijn ontslaguitkering als bedoeld in het eerste lid, ontleent aan een met de Centrales van overheids- en onderwijs-

personeel overeengekomen sociaal plan, waarin is bepaald dat de ontslaguitkerings-regeling zoals deze luidde bij ontslag voor de duur van de uitkering worden gegarandeerd.

12. Degene die op 28 februari 1994 betrokkene is in het kader van de Regeling wachtgeld en uitkeringen bij privatisering en werkzaam was bij een instelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van deze regeling of diens rechtsvoorganger, behoudt zijn recht op uitkering op grond van de regeling wachtgeld en uitkering bij privatisering, met dien verstande dat de uitkering wordt toegekend op grond van deze regeling.
13. Bij samenloop van een uitkering, als bedoeld in artikel 39, vierde lid, berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80 procent of meer, welke in de plaats is getreden van de ontslaguitkering zoals deze luidde op 28 februari 1994, met een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80 procent of meer, vindt tot 1 januari 1996 verrekening plaats op grond van de anticumulatiebepalingen zoals deze luiden op 28 februari 1994.
14. Het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 zijn niet van toepassing op personeel dat betrokkene is in de zin van deze regeling.

Artikel IIa Overgangsrecht loonsuppletie

1. De betrokkene die loonsuppletie geniet als bedoeld in artikel 38, zoals deze bepaling luidde op de dag voorafgaande aan de datum waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad, behoudt deze loonsuppletie zolang hij de betrekking op grond waarvan hem de loonsuppletie is toegekend, bekleedt en behoudt deze loonsuppletie na beëindiging daarvan tot ten hoogste het aantal uren van de beëindigde betrekking, indien hij aansluitend een nieuwe betrekking aanvaardt.
2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, kan de betrokkene die een betrekking bekleedt op de dag voorafgaand aan de datum waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad, aanspraak maken op loonsuppletie over de uren, waarmee zijn betrekking wordt uitgebreid, dan wel over de uren waarvoor hij een andere betrekking aanvaardt na de datum waarop dit besluit in werking treedt.
3. De betrokkene die een betrekking bekleedt op de dag voorafgaand aan de datum waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad en geen recht op loonsuppletie heeft op grond van artikel 38, zoals deze bepaling luidde op de dag voorafgaand aan de dag waarop het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel in werking trad, heeft vanaf de datum waarop dit besluit in werking treedt recht op loonsuppletie indien hij dan voldoet aan het gestelde in artikel 38.

Artikel IIb Overgangsrecht termijn waarbinnen het recht op uitkering kan herleven

In afwijking van het bepaalde in artikel 7, vierde lid, begint de termijn van anderhalf jaar op 1 januari 1996 voor de betrokkene die op 31 december 1995 reeds werkzaam was in de uitoefening van een bedrijf dan wel de zelfstandige uitoefening van een beroep. Voor de betrokkene, bedoeld in de vorige volzin, voor wie dit tot een gunstiger resultaat leidt en voor wie de uitkering krachtens het besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel uiterlijk op 31 december 1997 is herleefd, wordt de uitkering voortgezet op grond van het bepaalde in deze regeling.

Artikel IIc Overgangsrecht bij samenloop van uitkeringen

[Vervallen.]

Artikel Ild   **Overgangsrecht bij samenloop van uitkeringen op grond van dit besluit**

[Vervallen.]

Artikel Iie   **Overgangsbepaling verlenging vervolgitkering**

[Vervallen.]

Artikel III   **Afbouw van scholen/instellingen**

[Vervallen.]

Artikel IV   **Het volgen van scholing**

De betrokkene die recht heeft op een ontslaguitkering als bedoeld in, het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966, het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en onderzoekpersoneel, Tijdelijke rechtspositieregeling taakverdeling w.o., het Besluit SBK II en de regelingen die krachtens artikel 130, tweede lid, artikel 132, eerste lid, en artikel 170, eerste lid, van de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs, zijn vastgesteld, zoals deze luiden op 28 februari 1994, zal niet worden gekort op zijn uitkering wegens prijsgegeven inkomsten, zoals bedoeld in voornoemde regelingen in verband met ontslag op eigen verzoek uit een korttijdelijke betrekking waarvan de duur minder bedraagt dan 3 maanden of waarvan nog een duur resteert van minder dan 3 maanden, wegens het volgen van een opleiding of scholing, indien:

- a. de opleiding of scholing plaatsvindt op initiatief van de Centrale organisatie werk en inkomen;
- b. de Centrale organisatie werk en inkomen schriftelijk heeft verklaard dat de opleiding of scholing een reële kans op een nieuwe betrekking biedt;
- c. de opleiding of scholing niet langer duurt dan één kalenderjaar. De werkgever bepaalt in welke gevallen de termijn van één jaar wordt verlengd.

Artikel V   **Recht op uitkering per 17 december 1999 en de daarbij behorende uitvoeringsregelingen**

Het recht op uitkering van de betrokkene die op 16 december 1999 recht heeft op een uitkering krachtens het Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoekpersoneel en die op 17 december 1999 als betrokkene in de zin van deze regeling wordt aangemerkt, wordt met ingang van 17 december 1999 voortgezet op grond van het bepaalde in deze regeling.

Uitvoeringsregelingen Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (WNU)

N.B. Deze regeling is alleen van toepassing op werkloosheid ontstaan voor 1 januari 2001

Hoofdstuk 1   Regeling verlies arbeidsuren

Gelet op artikel 3, derde lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

- 1. Als opeenvolgend verlies van arbeidsuren als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten wordt beschouwd:**
  - a. een eerste verlies van minder dan vijf of minder dan de helft van het aantal arbeidsuren per kalenderweek, waarna in een andere kalenderweek een of meer volgende verliezen van arbeidsuren zich voordoen in een periode van een jaar na de dag waarop zich het eerste verlies van minder dan vijf of minder dan de helft van het aantal arbeidsuren voordoet;**
  - b. een eerste verlies van ten minste vijf of ten minste de helft van het aantal arbeidsuren per kalenderweek, waarna in een andere kalenderweek een of meer volgende verliezen van arbeidsuren zich voordoen van ten minste vijf of de helft van het aantal arbeidsuren in een periode van 26 kalenderweken na de eerste dag van werkloosheid.**
- 2. Een eerste verlies als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt alleen in aanmerking genomen, indien dit verlies uitsluitend wegens zijn omvang niet leidt tot een recht op uitkering, terwijl overigens aan alle voorwaarden voor het ontstaan van een recht op uitkering is voldaan.**
- 3. Een eerste verlies als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt alleen in aanmerking genomen, indien ter zake van dit verlies een recht op uitkering is ontstaan.**

Artikel 2

Opeenvolgend verlies van arbeidsuren als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, wordt op verzoek van de betrokkene opgeteld tot één verlies van arbeidsuren tot en met het moment dat het opeenvolgend verlies van arbeidsuren totaal ten minste vijf of ten minste de helft van het aantal arbeidsuren per kalenderweek voorafgaande aan het eerste verlies van arbeidsuren bedraagt en wordt vanaf dat moment beschouwd als een verlies van ten minste vijf of ten minste de helft van het aantal arbeidsuren.

Artikel 3

Het uitvoeringsorgaan telt, met inachtneming van artikel 2, opeenvolgend verlies van arbeidsuren als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, voor zover dit betrekking heeft op een dienstbetrekking of op een of meer dienstbetrekkingen waarvoor eerstgenoemde dienstbetrekking in de plaats is gekomen samen tot één verlies van arbeidsuren. De eerste volzin brengt geen wijziging in de dag waarop recht op uitkering ontstaat.

Artikel 4

- 1.** Het verlies van arbeidsuren, bedoeld in artikel 1, dat zich voordoet in een kalenderweek gelegen na de dag waarop zich een eerder verlies van arbeidsuren voordoet, wordt berekend door het aantal arbeidsuren in die kalenderweek in mindering te brengen op het gemiddeld aantal arbeidsuren in de kalenderweken van het voorgaande verlies tot en met de kalenderweek voorafgaande aan die waarin het volgend verlies plaatsvindt.
- 2.** Indien een opgeteld verlies van arbeidsuren, vermeerderd met het resterend aantal arbeidsuren groter is dan het aantal arbeidsuren voorafgaand aan een eerder verlies van arbeidsuren, wordt de omvang van het laatste verlies zodanig vastgesteld dat het opgetelde verlies, vermeerderd met het resterend aantal arbeidsuren, gelijk is aan het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het eerdere verlies van arbeidsuren.
- 3.** Indien toepassing van dit artikel tot een kennelijk onredelijk resultaat leidt is het uitvoeringsorgaan bevoegd bij de berekening een of meer kalenderweken en de in die weken gewerkte uren buiten aanmerking te laten.

Artikel 5

Voor de betrokkene, die voorafgaande aan zijn betrekking waaruit hij arbeidsuren heeft verloren een arbeidsverhouding op grond waarvoor hij verzekerd was voor de werknemersverzekeringen, wordt die periode voor de berekening van het aantal gewerkte arbeidsuren in aanmerking genomen het aantal kalenderweken na eindiging van die arbeidsverhouding, met een maximum van 26 kalenderweken.

Artikel 6

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 7

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 8

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling verlies van arbeidsuren.

Hoofdstuk 2   Arbeidsuren, en uren, waarin arbeid is verricht, buiten beschouwing te laten

Gelet op artikel 3, vierde lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

- a. Voor de berekening van het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten worden met arbeidsuren gelijkge-steld;
- b. uren, waarvoor de betrokkene zonder te werken loon heeft ontvangen;
- c. uren, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt en waarvoor hij schadeloosstelling of schadevergoeding wegens het beëindigen van de dienstbetrekking heeft ontvangen;
- d. uren, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt en waarvoor hij een betaling heeft ontvangen wegens niet genoten compensatie- of periodiek verlof bij de beëindiging van de dienstbetrekking;
- e. uren, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt als gevolg van ziekte of arbeidsongeschiktheid;
- f. uren, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt wegens buitengewoon verlof, ouderschapsverlof, opfrisverlof of verlofregelingen in het kader van leeftijdsbewust personeelsbeleid onderscheidenlijk seniorenbeleid.

Artikel 2

Indien een schadeloosstelling, schadevergoeding of betaling, bedoeld in artikel 1, onderdeel b of c, niet over een bepaalde periode is berekend, bepaalt de werkgever op welke periode deze betrekking heeft.

Artikel 3

1. Indien de berekening van het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, als gevolg van een bepaalde wijze van invulling van arbeidsduurverkorting, geen juist beeld geeft van het verrichte arbeidspatroon, worden afhankelijk van de wijze waarop die invulling heeft plaatsgevonden:
  - a. uren, waarin betrokkene niet heeft gewerkt, gelijkgesteld met arbeidsuren;
  - b. uren, waarin de betrokkene heeft gewerkt, buiten beschouwing gelaten; of
  - c. zowel uren, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt, gelijkgesteld met arbeidsuren, als uren, waarin de betrokkene heeft gewerkt, buiten beschouwing gelaten.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de arbeidsduurverkorting geacht gelijkelijk te zijn verspreid over een periode van een kalenderjaar.

Artikel 4

Indien de uitkomst van de berekening van het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteitentent aanzien van de betrokkene die in ploegendienst of volgens andere vormen van werkroosters heeft gewerkt, gelet op zijn arbeidspatroon geen juist beeld geeft van dat arbeidspatroon, worden niet-gewerkte uren zodanig gelijkgesteld met gewerkte uren dan wel, worden gewerkte uren zodanig buiten beschouwing gelaten, dat het gemiddeld aantal arbeidsuren overeenkomt met het aantal uren van dat arbeidspatroon.

Artikel 5

Partijen dragen zorg voor de publicatie van deze regeling.

Artikel 6

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 7

Deze regeling wordt aangehaald als: Regels om bij de berekening van het aantal arbeidsuren, uren waarin geen arbeid is verricht, gelijk te stellen met arbeidsuren, en uren, waarin arbeid is verricht, buiten beschouwing te laten.

Hoofdstuk 3

Regeling gelijkstelling weken, waarin geen arbeid is verricht, met weken waarin arbeid is verricht

Gelet op artikel 4, vijfde lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

- a. Met weken als bedoeld in artikel 4a, eerste lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten worden gelijkgesteld:
- b. weken, waarvoor de betrokkene zonder te werken loon heeft ontvangen;
- c. weken, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt en waarvoor hij schadeloosstelling of schadevergoeding wegens het beëindigen van de dienstbetrekking heeft ontvangen;
- d. weken, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt en waarvoor hij een betaling heeft ontvangen wegens niet genoten compensatie- of periodiek verlof bij de beëindiging van de dienstbetrekking;
- e. weken, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt wegens buitengewoon verlof, ouderschapsverlof, opfrisverlof of verlofregelingen in het kader van leeftijdsbewust personeelsbeleid onderscheidenlijk seniorenbeleid;
- f. weken, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt als gevolg van een ploegendienst of andere vormen van werkroosters.

Artikel 2

Indien een schadeloosstelling, schadevergoeding of betaling, als bedoeld in artikel 1, eerste lid onderdeel b of c, niet over bepaalde weken is berekend, bepaalt hetuitvoeringsorgaan op welke weken deze betrekking heeft.

Artikel 3

Weken, waarin de betrokkene niet heeft gewerkt uitsluitend als gevolg van ziekte of arbeidsongeschiktheid worden niet gelijkgesteld met weken, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 4

1. Voor de vaststelling van het aantal weken, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten worden weken meer dan één keer in aanmerking genomen indien:
  - a. zich tijdens een recht op uitkering opnieuw werkloosheid, als bedoeld in artikel 3 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, voordoet; of
  - b. een recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd en zich vervolgens opnieuw werkloosheid, als bedoeld in artikel 3 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, voordoet, voorzover op dat moment het totale verlies van arbeidsuren groter is dan het verlies van arbeidsuren op het moment, waarop het eerstgenoemde recht is ontstaan.

2. Het eerste lid is niet van toepassing in gevallen, waarin het recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd en zich vervolgens opnieuw werkloosheid, als bedoeld in artikel 3 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, voordoet, indien;
  - a. de betrokkene op het moment, waarop het geheel of gedeeltelijk geëindigde recht ontstond, al zijn arbeidsuren in dienstbetrekking had verloren; of
  - b. het aantal resterende arbeidsuren in dienstbetrekking op het moment, waarop zich opnieuw werkloosheid voordoet, gelijk is aan dan wel groter is dan het aantal resterende arbeidsuren in dienstbetrekking op het moment, waarop het geheel of gedeeltelijk geëindigde recht ontstond.

Artikel 5

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 6

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 7

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling gelijkstelling weken, waarin geen arbeid is verricht met weken waarin arbeid is verricht.

Hoofdstuk 4   Regeling recht op uitkering bij verblijf in het buitenland

Gelet op artikel 5, zesde lid onder deel c, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

- 1.   Artikel 5, eerste lid, onderdeel f van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten blijft gedurende 3 maanden buiten toepassing, indien de betrokkene zich inschrijft als werkzoekende bij een dienst van arbeidsbemiddeling van de Staat waar hij verblijft en zonodig deze inschrijving tijdig verlengd.**
- 2.   Het uitvoeringsorgaan kan de in het eerste lid genoemde termijn desgevraagd verlengen voor bepaalde of onbepaalde termijn indien hiertoe, naar oordeel van het uitvoeringsorgaan, op grond van persoonlijke of maatschappelijke omstandigheden voldoende aanleiding bestaat.**
- 3.   Artikel 5, eerste lid, onderdeel f blijft buiten toepassing ten aanzien van de betrokkene die redelijkerwijs beschikbaar is voor de Nederlandse arbeidsmarkt.**

Artikel 2

Artikel 5, eerste lid onderdeel f blijft buiten toepassing voor de betrokkene die 57,5 jaar of ouder is of valt onder een sociaal plan waarover overeenstemming is bereikt met de centrales voor overheids en onderwijspersoneel.

Artikel 3

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 4

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 5

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling recht op uitkering bij verblijf in het buitenland.

Hoofdstuk 5   Regels betreffende het begrip vakantie en de periode van vakantie met behoud van recht op uitkering

Gelet op artikel 5, zesde lid, en artikel 13, vierde lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Het begrip vakantie genieten

Artikel 1

Van vakantie genieten in de zin van artikel 5, eerste lid onderdeel j, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, is sprake, indien:

- a.   betrokkene verklaart vakantie te genieten;**
- b.   betrokkene niet verklaart vakantie te genieten, maar daarvan, gelet op de feitelijke omstandigheden, kennelijk sprake is.**

Vakantie genieten met behoud van recht op uitkering

Artikel 2

- 1.   De betrokkene kan per kalenderjaar gedurende vier weken vakantie genieten met behoud van zijn recht op uitkering ingevolge de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.**
- 2.   Voor de betrokkene die werkloos wordt in de loop van een kalenderjaar, geldt gedurende het kalenderjaar waarin hij werkloos is geworden een periode van zes weken.**
- 3.   In afwijking van het eerste en tweede lid geldt een periode van 8 weken voor de betrokkene van buitenlandse afkomst die zijn volledige vakantie geniet in het land van herkomst.**
- 4.   Het eerste lid is niet van toepassing op de betrokkene die:**
  - a.   57,5 jaar en ouder is; of**
  - b.   valt onder een sociaal plan waarover overeenstemming is bereikt met de centrales van overheids en onderwijspersoneel.**

Artikel 3

Op het aantal weken, als bedoeld in artikel 2, wordt in mindering gebracht:

- a.   het aantal hele weken waarin de betrokkene in het desbetreffende kalenderjaar in dienstbetrekking heeft gestaan, gedeeld door 13;**
- b.   het aantal weken waarin de betrokkene in het desbetreffende kalenderjaar vakantie heeft genoten met behoud van zijn recht op uitkering ingevolge de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.**

Artikel 4

Het aantal weken, berekend volgens de voorgaande artikelen, wordt afgerond op een cijfer achter de komma.

Artikel 5

In de periode waarin betrokkene, met inachtneming van de voorschriften, als bedoeld in artikel 12, eerste lid onderdeel h, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, vakantie geniet, maakt het uitvoeringsorgaan geen gebruik van de bevoegdheden, genoemd in artikel 13, eerste en tweede lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 6

Het bepaalde in het vorige artikel is niet van toepassing:

- a. op de verplichtingen genoemd in artikel 11 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- b. op een recht op uitkering dat ontstaat dan wel herleeft tijdens de periode waarin de betrokkene vakantie geniet.

Artikel 7

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 8

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 9

Deze regeling wordt aangehaald als: Regels betreffende het begrip vakantie en de periode van vakantie met behoud van recht op uitkering.

Hoofdstuk 6

Regeling geheel of gedeeltelijk eindigen van het recht op uitkering bij samenloop

Gelet op artikel 6, zesde lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

Indien de betrokkene meer dan één recht op uitkering op grond van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten heeft en zich een omstandigheid, als bedoeld in artikel 6, eerste lid onderdeel a, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten voordoet, worden voor de toepassing van het tweede, derde, vierde en vijfde lid van dat artikel de uitkeringsrechten beëindigd in de volgorde, waarin zij zijn ontstaan.

Artikel 2

1. Het uitvoeringsorgaan neemt in afwijking van artikel 1 een andere volgorde in aanmerking, indien toepassing van dat artikel tot een kennelijk onjuiste uitkomst leidt.
2. In de situatie, bedoeld in het eerste lid, wordt voor de vaststelling van de volgorde, waarin de uitkeringsrechten worden beëindigd, uitgegaan van een samenhang tussen de werkloosheidssituaties en de reden van beëindiging van het recht op uitkering.
3. Een samenhang, als bedoeld in het tweede lid, wordt vastgesteld aan de hand van:
  - a. het beroep of de beroepen van betrokkene;
  - b. het aantal uren van de werkloosheid en het aantal uren, waarmee het uitkeringsrecht moet worden beëindigd;
  - c. de hoogte van het loon.

Artikel 3

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 4

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 5

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling geheel of gedeeltelijk eindigen van het recht op uitkering bij samenloop.

Hoofdstuk 7   Regeling periode waarbinnen het recht op uitkering kan herleven

Gelet op artikel 7, tweede lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

De termijn van zes maanden, bedoeld in artikel 7, derde lid van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, blijft buiten toepassing ten aanzien van de betrokkene, die op de laatste dag van deze termijn 57,5 jaar of ouder is.

Hoofdstuk 8

Regeling inzake het tijdstip van registratie van werknemers als werkzoekende bij de Centrale organisatie werk en inkomen

Gelet op artikel 12, tweede lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

De betrokkene, die recht heeft op uitkering op grond van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, is verplicht zich als werkzoekende bij de Centrale organisatie werk en inkomen te laten registreren op de eerste dag, waarop de gelegenheid daartoe openstaat na het intreden van zijn werkloosheid, als bedoeld in artikel 3, zesde lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 2

De betrokkene, die als werkzoekende bij de Centrale organisatie werk en inkomen is geregistreerd, is verplicht de registratie door of vanwege de directeur van de Centrale organisatie werk en inkomen te doen verlengen.

Artikel 3

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 4

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 5

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling inzake tijdstip van registratie van werknemers als werkzoekende bij de Centrale organisatie werk en inkomen.

Hoofdstuk 9

Regeling vrijstelling tot registratie bij de Centrale organisatie werk en inkomen

Gelet op artikel 13, derde lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

- 1. Van de verplichting tot het zich laten registreren bij de Centrale organisatie werk en inkomen, als bedoeld in artikel 12, eerste lid onderdeel d, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten en van de verplichtingen, gericht op inpassing, als bedoeld in artikel 10, eerste lid onderdeel b, en artikel 12, eerste lid onderdeel f en g, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten, is vrijgesteld de betrokkene van 57,5 jaar en ouder, die ten gevolge van zijn ontslag uit zijn betrekking werkloos is.**
- 2. In afwijking van het eerste lid gelden de omschreven vrijstellingen eveneens voor de betrokkene van 55 jaar, indien de directeur van het Centrum voor werk en inkomen heeft verklaard, dat er geen functies beschikbaar zijn voor werklozen van 55 jaar en ouder.**

Artikel 2

Van de verplichtingen gericht op arbeidsinpassing, als bedoeld in artikel 10, eerste lid onderdeel b, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten is vrijgesteld de betrokkene, die met het oog op de verbetering van de kansen op de arbeidsmarkt een naar het oordeel van de werkgever noodzakelijke opleiding of scholing volgt.

Artikel 3

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 4

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 5

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling vrijstelling tot registratie bij de Centrale organisatie werk en inkomen.

Hoofdstuk 10

Regeling gelijkstelling van uitkeringen met ouderdomspensioen

Gelet op artikel 19, zesde lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van artikel 19 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten wordt met een ouderdomspensioen gelijkgesteld:
  - a. een uit een dienstbetrekking voortvloeiende periodieke uitkering die bij wijze van oudedagsvoorziening is toegekend voorafgaande aan een recht op ouderdomspensioen als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
  - b. een uit een dienstbetrekking voortvloeiende periodieke uitkering die bij wijze van oudedagsvoorziening is toegekend voorafgaande aan het bereiken van de leeftijd van 65 jaar;
2. een uitkering op grond van een regeling tot vervroegde uittreding. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel c, wordt onder een regeling tot vervroegde uittreding verstaan een uit een dienstbetrekking voortvloeiende regeling:
  - a. die voorziet in periodieke uitkeringen waarvan de hoogte in overwegende mate is gebaseerd op het loon dat uit de dienstbetrekking is genoten en die eindigen bij het ingaan van een ouderdomspensioen, waaronder begrepen een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a en b, of bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar dan wel bij eerder overlijden;
  - b. waarvoor door of voor de werknemer een bijdrage is betaald.

Artikel 2

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 3

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 4

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling gelijkstelling van uitkeringen met ouderdomspensioen.

Hoofdstuk 11

Regeling gelijkstelling loondagen Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten

Gelet op artikel 24, tiende lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

Voor de toepassing van artikel 4, onder b, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten worden dagen waarover de werknemer geen loon heeft ontvangen wegens buitengewoon verlof gelijkgesteld met dagen waarover loon is ontvangen.

Artikel 2

Voor de toepassing van artikel 4, onder b, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten worden dagen waarover een betrokkene geen loon heeft ontvangen wegens werkstaking of uitsluiting gelijkgesteld met dagen waarover loon is ontvangen.

Artikel 3

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 4

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 5

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling gelijkstelling loondagen Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Hoofdstuk 12   Dagloonregelen WNU

Gelet op artikel 27 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1   Omschrijving loonbegrip

1. Voor de toepassing van de artikelen 2 tot en met 4 wordt onder loon verstaan het loon in de zin van artikel 4, 5 en 6 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1966, 64), met dien verstande dat hetgeen niet of niet geheel is uitbetaald, eveneens tot het loon behoort.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid worden geacht tot het loon te behoren:
  - a. het rechtens geldende loon voor zover dit niet is genoten, met uitzondering van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder s van de Coördinatiewet Sociale Verzekering;
  - b. bedragen welke zijn ingehouden als bijdrage voor aanspraken die naar aard en strekking overeenkomen met aanspraken ingevolge sociale verzekeringswetten of als bijdrage voor aanspraken op uitkeringen wegens overlijden of invaliditeit ten gevolge van een ongeval;
  - c. het werknemersaandeel in de pensioenpremie;
  - d. loonsuppletie die aan betrokkene is toegekend op grond van artikel 38 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid worden geacht niet tot het loon te behoren:
  - a. aanspraken uit een betrekking, als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering;
  - b. bedragen, welke de hoogte van het rechtens geldend loon te boven gaan;
  - c. bedragen, strekkende tot vergoeding van te maken onkosten, ook al zijn deze niet in een afzonderlijke onkostenvergoeding vastgesteld;
  - d. gratificaties;
  - e. loon bestemd voor vakantiedagen, niet zijnde vakantietoeslag, vergoeding voor niet genoten vakantie, alsmede ingeval de betrekking voortduurt, vakantietoeslag;
  - f. feestdagtoeslag, tenzij in het desbetreffende beroep onder normale omstandigheden in de bedrijfstak arbeid op feestdagen wordt verricht.
  - g. bedragen, uitbetaald als beloning voor overwerk;
  - h. vergoeding voor reizen, voor zover door het in aanmerking nemen van deze uren de normale wekelijkse arbeidsduur volgens arbeidsovereenkomst of aanstelling zou worden overschreden;
  - i. afzonderlijke bijdragen, strekkende tot betaling van premie van een door of voor de betrokkene afgesloten verzekering;
  - j. uitkeringen en verstrekkingen uit fondsen;
  - k. uitkeringen en verstrekkingen tot dekking van kosten ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en sterfgeval;
  - l. vrije uniform- en andere kleding;
  - m. kindertoeslagen;
  - n. afzonderlijke bijdragen, strekkende tot tegemoetkoming in de betaling van de rente van een hypotheek, rustende op de woning van de betrokkene, alsmede voordeel, dat de betrokkene heeft van aan hem, vanwege zijn werkgever, verstrekte geldleningen, waarvoor hem geen of lagere rente, dan wel geen of lagere afsluitprovisie in rekening wordt gebracht;
  - o. het voordeel, dat voor de betrokkene is gelegen in het gebruik voor privédoeleinden van een auto en/of telefoon, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk door de werkgever worden gedragen;
  - p. uitkeringen die het karakter hebben van een 13e maandloon of een eindejaarsuitkering in het geval de dienstbetrekking voortduurt;
  - q. uitkeringen en verstrekkingen op grond van de sociale verzekeringswetten, waaronder begrepen de Toeslagenwet (Stb. 1987, 89);

- r. periodieke uitkeringen, die naar aard en strekking overeenkomen met uitkeringen op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Ziektewet of de Werkloosheidswet;
- s. uitkeringen over tijdvakken, waarin de betrokkene geen arbeid verricht, indien de uitkeringen minder bedragen dan de helft van zijn loon;
- t. het voordeel dat voor de betrokkene is gelegen in het gebruiken van de maaltijd in de werktijd, indien hiertoe op basis van de arbeidsovereenkomst of aanstelling een verplichting bestaat;
- u. een vergoeding van de werkgever in de kosten van kinderopvang, voor zover die vergoeding meer bedraagt dan het bedrag van de besparing. Het bedrag van de besparing wordt bepaald door de laagste van de volgende bedragen te verminderen met de eigen bijdrage:
  - o het bedrag dat op basis van de beschikking, bedoeld in artikel 1, onderdeel a van de beschikking van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 22 december 1986, nr. 86/9459, zoals deze thans luidt of nader zal komen te luiden in aanmerking zal moeten worden genomen indien de kinderopvang in natura zou zijn genoten zonder dat daarvoor een eigen bijdrage zou zijn verschuldigd;
  - o het bedrag van de werkelijke kosten van kinderopvang. De eigen bijdrage wordt bepaald door de werkelijke kosten van kinderopvang te verminderen met de vergoeding van de werkgever.

Artikel 2   Dagloonberekening naar beroep

Voor de betrokkene, die een bepaald beroep gewoonlijk uitoefende, wordt het dagloon vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 3 tot en met 6.

Artikel 3   Dagloonberekening naar gemiddeld genoten loon

1. Voor de vaststelling van het dagloon wordt berekend het loon, dat de betrokkene in de 26 kalenderweken, aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande, in dienstbetrekking in zijn betrekking gemiddeld heeft genoten over in die periode gelegen dagen, waarop hij gedurende ten minste de voor hem normale werktijd werkzaam was met dien verstande, dat bij deze berekening:
  - a. indien de dienstbetrekking niet voortduurt, een evenredig deel van de vakan-tietoeslag, alsmede een evenredig deel van de uitkering die het karakter heeft van een 13e maandloon of een eindejaarsuitkering, voorzover de betrokkene tijdens de duur van het dienstverband tegenover de werkgever recht had op deze uitkering, wordt aangemerkt als loon, dat in die periode over bedoelde dagen is genoten;
  - b. buiten aanmerking blijven de in die periode gelegen dagen, waarop hij ten gevolge van arbeidsongeschiktheid niet tegen zijn normale loon werkzaam was, benevens het over die dagen genoten loon;
  - c. het aantal dagen in een kalenderweek wordt geacht niet meer dan 5 te bedragen;
  - d. onverminderd het bepaalde in onderdeel b, dagen, waarop de betrokkene niet heeft gewerkt en daarover onverminderd doorbetaling van zijn loon heeft genoten, worden aangemerkt als dagen, waarop de betrokkene heeft gewerkt.
2. Bij de toepassing van het bepaalde in het eerste lid ten aanzien van de betrokkene, voor wie bij het intreden van de werkloosheid een regeling tot toepassing van een kortere dan de voor hem normale werktijd geldt, worden de woorden "het intreden van zijn werkloosheid" gelezen als "de invoering van de regeling tot toepassing van een kortere dan de voor hem normale werktijd".
3. Bij de toepassing van het bepaalde in het eerste lid ten aanzien van de betrokkene, op wie artikel 2 van het Besluit nadere regeling verlies arbeidsuren van toepassing is, worden de woorden "het intreden van zijn werkloosheid" gelezen als "het eerste verlies van arbeidsuren".
4. Het dagloon van de betrokkene, op wie artikel 3 van het Besluit nadere regeling verlies van arbeidsuren van toepassing is, wordt vastgesteld op het dagloon, dat ten grondslag ligt aan

de uitkering ter zake van zijn arbeidsurenverlies waarbij op grond van voormeld artikel een daaropvolgend arbeidsurenverlies wordt samengeteld.

Artikel 4   Loonwijziging tijdens berekeningsperiode

Indien het loon van de betrokkene na de aanvang van de in artikel 3 bedoelde periode, doch uiterlijk op de eerste dag van de werkloosheid krachtens een voor hem geldende regeling is gewijzigd, wordt de uitkomst van de berekening ingevolge het vorige artikel voor zoveel nodig herzien, alsof die wijziging reeds was ingegaan op de eerste dag, waarop hij zijn betrekking uitoefende in bedoelde periode.

Artikel 5   Afwijkende regelen

Indien de uitkomst van de berekening overeenkomstig de artikelen 3 en 4 gelet op het loon, dat de betrokkene in de 52 kalenderweken of loonweken, aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande, gemiddeld per dag in zijn beroep placht te genieten kennelijk geen juiste maatstaf voor de vaststelling van het dagloon biedt, wordt voor de toepassing van de artikelen 3 en 4 uitgegaan van het loon, dat de betrokkene in die periode van 52 kalender of loonweken in dienstbetrekking in zijn beroep heeft genoten.

Artikel 6   Dagloonberekening bij vast loon

1. Indien de betrokkene laatstelijk voor het intreden van zijn werkloosheid in zijn betrekking werkzaam was tegen een loon, dat was gesteld op een vast bedrag per maand, wordt het dagloon vastgesteld op dat vaste bedrag per dag, $1/261$ van het 12-voud van het maandloon. Regelmatig verstrekte, naar tijdsruimte vastgestelde, toeslagen worden tot het vaste bedrag gerekend.
2. Het bepaalde in artikel 4 is van overeenkomstige toepassing.
3. Het bepaalde in dit artikel blijft buiten toepassing indien het, mede gelet op het loon, dat de betrokkene in zijn beroep pleegt te genieten, tot een kennelijk onjuist dagloon zou leiden.

Artikel 7   Dagloon berekening bij geen bepaald beroep

1. Indien de betrokkene niet een bepaald beroep gewoonlijk uitoefende, wordt voor de vaststelling van het dagloon berekend het loon, dat hij in 26 kalender- of loonweken aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande, gemiddeld heeft genoten over in die periode gelegen dagen, waarop hij gedurende ten minste de voor hem normale werktijd in de desbetreffende dienstbetrekking werkzaam was.
2. Indien de uitkomst van de berekening overeenkomstig het eerste lid gelet op het loon dat de belanghebbende in de 52 kalender- of loonweken, aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande, gemiddeld per dag placht te genieten kennelijk geen juiste maatstaf voor de vaststelling van het dagloon biedt, wordt voor de toepassing van het eerste lid uitgegaan van het loon, dat de betrokkene in die periode van 52 kalender- of loonweken heeft genoten.
3. Indien de werkloosheid intreedt binnen 52 kalender- of loonweken na afloop van perioden, waarin de betrokkene wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geen arbeid kon verrichten, wordt de in het tweede lid bedoelde periode van 52 kalender- of loonweken met deze perioden verlengd.
4. Het bepaalde in artikel 3, eerste lid en tweede lid, en artikel 4 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8 Vaststelling dagloon in bepaalde gevallen

1. Het volgens de voorgaande artikelen berekende dagloon wordt evenredig verlaagd voor de betrokkene, die in de periode bedoeld in artikel 3, tweede lid van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten dan wel, indien voor de betrokkene op grond van artikel 3, derde lid, onderdeel b van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten een kortere of langere periode voor de berekening van het aantal gewerkte arbeidsuren geldt, in die kortere of langere periode:
  - a. anders dan ingevolge een regeling tot toepassing van een kortere dan de voor hem normale werktijd gemiddeld een geringer dan het normale aantal uren per week werkzaam was;
  - b. afwisselend wel en niet werkzaam was;
2. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing voor zover in verband met de in dat lid genoemde omstandigheden reeds een lager dagloon is vastgesteld, dan wel in verband daarmee over minder dan het normale aantal werkdagen per week uitkering wordt verstrekt.

Artikel 9 Dagloonvaststelling bij jeugdige werklozen

1. Indien de uitkeringsgerechtigde op de dag van ingang van de uitkering de leeftijd nog niet heeft bereikt, waarop hij recht kan doen gelden op het salaris dat behoort bij de leeftijd van 22 jaar, terwijl hij, ware hij niet werkloos, met ingang van een daarna gelegen dag, krachtens de bezoldigingsbesluiten, zoals deze op de dag van ingang van de uitkering luidde, aanspraak zou hebben gehad op een hoger loon op grond van zijn leeftijd, wordt met ingang van laatstbedoelde dag dat hogere loon aan zijn dagloon ten grondslag gelegd.
2. Telkens alvorens het dagloon in verband met de leeftijd ingevolge het bepaalde in het eerste lid te herzien vindt ten aanzien van het dagloon het bepaalde bij of krachtens artikel 28 van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten overeenkomstige toepassing, alsof bedoeld dagloon was vastgesteld op de dag van ingang van de uitkering.
3. Het bepaalde in artikel 8 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10 Dagloonvaststelling bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid

1. Het dagloon van een betrokkene, die een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80% ontvangt of indien het bepaalde in artikel 25, 28, 30 of 33 van die wet te zijnen aanzien niet van toepassing was, zou ontvangen, onderscheidenlijk een uitkering die naar aard en strekking hiermee overeenkomt naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80% ontvangt, is gelijk aan het dagloon, berekend volgens de bij en krachtens die wet vastgestelde bepalingen. Het aldus berekende dagloon wordt evenredig verlaagd door het dagloon te vermenigvuldigen met een breuk, waarvan de teller wordt gevormd door het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse, waarin de betrokkene is ingedeeld en de noemer door het getal 100.
2. Indien de betrokkene, bedoeld in het eerste lid, op een tijdstip na de dagloonberekening overeenkomstig dat lid, op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering dan wel op grond van een regeling die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, wordt ingedeeld in een andere arbeidsongeschiktheidsklasse dan die, welke bij de evenredige verlaging is gehanteerd, wordt het krachtens de eerste volzin van dat lid berekende dagloon evenredig verlaagd door het dagloon te vermenigvuldigen met een breuk, waarvan de teller wordt gevormd door het verschil tussen 100 en het midden van de nieuwe arbeidsongeschiktheidsklasse en de noemer door het getal 100.
3. Het dagloon van een betrokkene die in het genot is van een invaliditeitspensioen, berekend naar een invaliditeitsgraad van minder dan 80%, wordt vastgesteld aan de hand van de aangepaste middelsom bedoeld in artikel F 6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet waarnaar het pensioen wordt berekend. Indien het pensioen wordt berekend naar meer dan een aangepaste middelsom, wordt het dagloon vastgesteld aan de hand van de aangepaste

middelsom voor de laatste dienstlijn. De in aanmerking te nemen aangepaste middelsom wordt eerst gedeeld door 261 en vervolgens vermenigvuldigd met de deeltijdfactor bedoeld in artikel F9, vijfde lid van de Algemene burgerlijke pensioenwet. Het aldus verkregen dagloon wordt evenredig verlaagd door het dagloon te vermenigvuldigen met een breuk, waarvan de teller wordt gevormd door het verschil tussen 100 en het midden van de klasse waarin de mate van algemene invaliditeit is vastgesteld, en de noemer door het getal 100.

4. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing indien en zolang de betrokkene in staat kan worden geacht arbeid, die hij na het intreden van zijn arbeidsongeschiktheid heeft verricht, duurzaam te verrichten.

Artikel 11   Garantieregeling

1. Met afwijking voor zoveel nodig van het bepaalde in de voorgaande artikelen zijn ten aanzien van de berekening van het dagloon voor de betrokkene, die na ontslag uit een dienstbetrekking hetzij onmiddellijk, hetzij binnen 6 maanden na de ingang van dat ontslag, opnieuw arbeid in dienstbetrekking heeft aanvaard, de volgende bepalingen van dit artikel van toepassing, tenzij dit ontslag valt binnen de in het derde lid genoemde periode van 30 maanden, welke ingevolge een eerdere toepassing van dat lid ten aanzien van de werknemer in acht moet worden genomen. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
  - a. ontslag: iedere beëindiging van een dienstbetrekking;
  - b. primair ontslag: het in het vorige lid bedoelde ontslag;
  - c. primaire werkloosheid: de werkloosheid die in onmiddellijke aansluiting aan het primaire ontslag is ontstaan dan wel zou ontstaan, indien de betrokkene niet onmiddellijk na het ontslag andere arbeid zou hebben aanvaard;
  - d. primair dagloon: het dagloon, dat voor de betrokkene zou hebben gegolden, indien de primaire werkloosheid onafgebroken zou hebben voortgeduurd.
2. Indien het dagloon, uitsluitend berekend naar de in het eerste lid bedoelde primaire ontslag aanvaarde arbeid, lager zou zijn dan het primaire dagloon, wordt niettemin gedurende elke door ontslag ontstane werkloosheidsperiode, welke binnen 30 maanden na het primaire ontslag aanvangt, het dagloon vastgesteld op een bedrag, dat niet lager is dan het primaire dagloon.
3. Het in het vorige lid bepaalde geldt niet, indien de primaire werkloosheid een verwijtbare werkloosheid is.
4. De in het eerste lid genoemde termijn van 6 maanden wordt verlengd met in deze periode gelegen perioden van arbeidsongeschiktheid.

Artikel 12

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 13

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 14

Deze regeling wordt aangehaald als: **Dagloonregelen WNU**.

Hoofdstuk 13   Regeling met betrekking tot scholing

Gelet op artikel 35, eerste lid, Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

Het uitvoeringsorgaan kan de betrokkene toestemming verlenen zich te scholen met behoud van zijn recht op uitkering, indien hij:

- a.   een aanvraag en studieplan indient bij het uitvoeringsorgaan;**
- b.   uit een verklaring van de arbeidsbemiddelingsorganisatie blijkt dat de opleiding een reële kans op een nieuwe betrekking biedt;**
- c.   de duur van de opleiding in beginsel niet langer is dan één jaar. het uitvoeringsorgaan kan, gehoord de Centrale organisatie werk en inkomen, een langere duur toestaan;**

Artikel 2

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 3

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 4

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling met betrekking tot scholing.

Hoofdstuk 14   Regeling korting inkomsten uit of in verband met scholing

Gelet op artikel 20a van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1

Het bedrag, bedoeld in artikel 20a, WNU, wordt gesteld op € 22,69 per kalenderweek gedurende welke de opleiding of scholing is of wordt gevolgd.

Artikel 2

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 3

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 4

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling korting inkomsten uit of in verband met scholing.

Hoofdstuk 15   Regeling passende arbeid

Gelet op artikel 10, vierde lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (WNU);

Besluiten partijen:

Artikel 1   Nadere regels omtrent het begrip passende arbeid

1. Het uitvoeringsorgaan handelt namens de werkgever bij het begrip passende arbeid als bedoeld in artikel 1, eerste en derde lid, WNU, volgens de in de bijlage behorende bij deze regeling opgenomen richtlijnen.
2. De in de bijlage genoemde betrokkene, is de betrokkene als bedoeld in artikel 1, WNU.

Artikel 2   Bekendmaking

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 3   Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking twee maanden na de datum waarop deze regeling is bekendgemaakt.

Artikel 4   Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling passende arbeid.

Bijlage bij de Regeling passende arbeid

1. Inleiding

De Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (WNU) legt op personen die een aanspraak op een WNU-uitkering maken de verplichting dat zij actief op zoek gaan naar passende arbeid en, waar aangeboden, passende arbeid aanvaarden. Onder passende arbeid wordt verstaan alle arbeid die voor de krachten van betrokkene is berekend, tenzij aanvaarding om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard niet van hem kan worden gevergd.

In de voorlichtingspublicatie 'Passende arbeid en sanctiebeleid' (O enW-Regelingen 1994, nr. 6a) is uiteengezet hoe het met de uitvoering van de WNU belaste uitvoeringsorgaan invulling geeft aan het begrip passende arbeid. In feite geeft de publicatie een weerslag van de terzake van het begrip passende arbeid ontwikkelde jurisprudentie. Daarnaast wordt aangesloten op een in 1991-1992 voor de marktsector door de minister van sociale zaken en werkgelegenheid opgestelde richtlijn betreffende passende arbeid.

Als gevolg van een aantal ontwikkelingen is de publicatie 'Passende arbeid en sanctiebeleid' niet langer actueel. Zo heeft bijvoorbeeld het onderdeel sanctiebeleid inmiddels een eigen plaats gekregen in de Regeling maatregelen WNU. Gelet op de ontwikkelingen die zich hebben voor gedaan wordt de publicatie uit 1994 vervangen door de Regeling Passende arbeid.

Evenals onder de publicatie uit 1994 krijgen ook onder deze richtlijn de uitkeringsgerechtigde, de arbeidsbemiddelingsorganisatie en de werkgever met de criteria inzake passende arbeid te maken. De criteria worden verder gehanteerd door het uitvoeringsorgaan

In deze richtlijn worden in paragraaf 2 de hoofdlijnen van het begrip passende arbeid uiteengezet. Paragraaf 3 behandelt de objectieve criteria waarbij eerst een samenvatting wordt gegeven van de jurisprudentie. Daarna wordt de van uit de jurisprudentie geobjectiveerde richtlijn uit een gezet. Paragraaf 4 behandelt de subjectieve factoren.

2. Hoofdlijnen passende arbeid

In de WNU wordt passende arbeid omschreven als: "alle arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de betrokkene is berekend, tenzij aanvaarding om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard niet van hem kan worden gevergd".

Deze algemene omschrijving biedt het uitvoeringsorgaan en de rechter de mogelijkheid tot het hanteren van een individuele toets. Dit wil zeggen dat aan de hand van een set van criteria/factoren per betrokkene kan worden beoordeeld of bepaalde arbeid voor hem geldt als passende arbeid. Bij deze beoordeling speelt verder het werkloosheidsrisico van de betrokkene een rol.

De te hanteren criteria/factoren kunnen worden onderverdeeld in drie categorieën:

- a. objectieve criteria, bestaande uit:
  - de aard van het werk (niveau, omvang en soort werk);
  - de hoogte van het salaris; en
  - de reisduur en reiskosten.
- b. subjectieve factoren in relatie tot het werk, zoals:
  - voorkeur voor de oude werkgever;
  - voorkeur voor de soort aanstelling (voltijd, deeltijd, vervangingswerk); en
  - voorkeur voor een andere werkgever.
- c. persoonsgebonden factoren, zoals:
  - gezinsomstandigheden;
  - gezondheidsbezwaren;
  - gewetensbezwaren.

Bij het bepalen van het werkloosheidsrisico worden in beschouwing genomen:
het arbeidsverleden;

- de duur van de werkloosheid;
- de toekomstverwachtingen bij het weigeren van een aanbod;
- de leeftijd van de betrokkene; en
- de gezondheidstoestand van de betrokkene.

Zoals ook in de Richtlijn Passende Arbeid 1996 van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is aangegeven, volgt uit de jurisprudentie de volgende algemene lijn. Naar mate de duur van de werkloosheid toeneemt of het werkloosheidsrisico hoger is, wordt bepaalde arbeid eerder als passend aangemerkt. Dit betekent dat er na kortere of langere tijd ten aanzien van onder meer de aard van de te aanvaarden arbeid gerelateerd aan (vroeger) beroep en opleidingsniveau, concessies gedaan moeten worden. Verder kan uit de jurisprudentie worden afgeleid dat subjectieve criteria/factoren en strikt persoonlijk getinte bezwaren tegen aangeboden passende arbeid slechts onder stringente voorwaarden acceptabel worden geacht. Over het geheel genomen blijkt dat de rechtspraak kritisch oordeelt over de weigering van aangeboden werk en het met het toenemen van de werkloosheidsduur steeds moeilijker wordt arbeid als niet passend te weigeren.

Onverlet de geldende jurisprudentie moeten de bovengenoemde objectieve criteria in onderlinge samenhang worden toegepast, in die zin dat in beginsel zowel ten aanzien van de aard van het werk, het loonniveau als de reisafstand de verderop in de richtlijn aangegeven concessies kunnen worden gevraagd. Bij concrete aanbiedingen zullen uiteraard veelal niet alle concessies gelijktijdig aan de orde zijn. Indien in verschillende regio's voldoende aanbod van personeel is, ligt het niet in de rede om mensen te verplichten om vanuit de ene regio naar de andere regio te verhuizen of lange reistijden te maken om elders in een andere regio werk te aanvaarden. De regeling is een hulpmiddel bij het beoordelen of een aangeboden baan al dan niet passend is. Bij de beoordeling

zal de individuele situatie van de betrokkene moeten worden gezien alvorens tot een oordeel kan worden gekomen over de passendheid van een betrekking. Daarbij kunnen diverse elementen een rol spelen. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan de persoonlijke omstandigheden van een betrokkene, maar ook aan de vraag in hoeverre het wenselijk is dat iemand bijvoorbeeld de onderwijssector definitief verlaat, terwijl er in de sector vraag is naar personeel (kapitaalsvernietiging). Uiteraard speelt ook de duur van de werkloosheid en de kansen op terugkeer op de arbeidsmarkt een belangrijke rol in het beoordelingsproces. Met klem wordt dan ook benadrukt dat deze regeling geen blauwdruk vormt voor iedere individuele situatie.

3. Objectieve criteria

3.1 Aard van het werk

Jurisprudentie

Uit de jurisprudentie blijkt dat het hebben van een voorkeur voor een bepaald soort werk, gezien iemands arbeidsverleden (niveau, opleiding en ervaring) begrijpelijk kan zijn, maar dat de gevolgen van het vasthouden van die voorkeur niet ten laste mogen komen van het uitvoeringsorgaan, tenzij het werkloosheidsrisico wordt verminderd. Een uitkeringsgerechtigde moet een redelijke tijd worden gegund uit te zien naar werk op zijn eigen niveau. Hierbij hangt het af van het arbeidsverleden, de opleiding, het werkloosheidsrisico van betrokkene en de duur van de werkloosheid, of men een dergelijke voorkeur (nog) mag koesteren. In de rechtspraak wordt verder rekening gehouden met het feit of een uitkeringsgerechtigde, gezien zijn arbeidsverleden een reële kans heeft om weer terug te keren op het oude niveau.

Richtlijn

Gezien het bovenstaande dient als algemene regel ten aanzien van het criterium "aard van het werk" te worden aangehouden, dat een ieder die zich door opleiding en/of werkervaring voor een bepaald beroep of voor arbeid op een bepaald niveau heeft gekwalificeerd, na aanvang van de werkloosheid een half jaar de tijd heeft om zich te richten op het zoeken naar arbeid overeenkomstig het vroegere beroep en niveau en in beginsel niet verplicht is werk op een lager niveau of in een ander beroep te aanvaarden. Arbeid van tijdelijke aard of arbeid die in afwachting van arbeid in het eigen beroep tijdelijk kan worden verricht, is ook tijdens het eerste half jaar van de werkloosheid passend, ook al is de aard van de werkzaamheden niet geheel in overeenstemming met de vroeger verrichte arbeid en voor zover het niveau niet al te zeer afwijkt van het door opleiding of werkervaring verkregen niveau. In ieder geval mag van betrokkene een flexibeler opstelling worden gevraagd dan wanneer het gaat om vast werk. Arbeid voor onbepaalde duur in het eigen beroep doch van een lager niveau is passend indien mogelijkheden worden geboden om binnen een afzienbare termijn op het eigen niveau terug te keren. Onder 'beroep' onderscheidenlijk 'eigen beroep' wordt in dit verband verstaan: arbeid die voor wat betreft aard aansluit op de oude functie.

Na het eerste half jaar en naarmate de werkloosheid langer duurt, dient men zich ruimer op te stellen en arbeid op een (steeds) lager niveau en zo mogelijk in een ander beroep te accepteren. Hiervoor geldt de onderstaande tabel. Deze tabel dient overigens niet mechanisch te worden toegepast, maar er moet rekening worden gehouden met opleiding en ervaring.

Tabel 1

Niveau	HO	MBO	VBO/MAVO	Basis
HO-ER	0-6 MND	6-12 MND	12-18 MND	NA 18 MND
MBO-er 1)		0-6 mnd	6-12 mnd	na 12 mnd
VBO-/MAVO-er			0-6 mnd	na 6 mnd

1) Onder MBO niveau wordt mede verstaan HAVO/VWO niveau. Een en ander betekent voor iemand die zich door opleiding en werkervaring heeft gekwalificeerd voor werk op HO niveau, gehouden is om werk op MBO-niveau te aanvaarden, indien hij er na een half jaar werkloosheid niet in is geslaagd werk op het eigen niveau te vinden. Na het volgende half jaar is betrokkene in

beginsel gehouden werk te aanvaarden op VBO/MAVO-niveau en een half jaar nadien is hij of zij gehouden ongeschoolde arbeid te aanvaarden.

Een MBO'er dient gedurende het eerste half jaar op zijn eigen niveau te zoeken en in het half jaar daarna werk op VBO/MAVO-niveau te accepteren. Na afloop daarvan is in principe alle arbeid passend.

Voor de vertaling van de hierboven weergegeven richtlijn naar individuele beslissingen is het van belang dat een aantal elementen mede wordt overwogen. De stapsgewijze verruiming van het niveau waarop arbeid wordt geacht passend te zijn, moet in relatie worden gezien met het volgen van noodzakelijk geachte scholing. Het verdient de voorkeur wanneer een betrokkene zoveel mogelijk op zijn eigen niveau een nieuwe betrekking vindt. Een voor de hand liggende werkwijze is dan, dat, wanneer in de eerste maanden van de werkloosheid geen baan wordt gevonden in het vroegere beroep waarvoor betrokkene primair is opgeleid, wordt bezien welke andere beroepen toegankelijk zijn met de kwalificaties die men al heeft. Hieraan kunnen de resterende maanden van de eerste periode worden besteed. Indien dit geen enkel resultaat heeft, of indien, gelet op de kwalificaties van betrokkene, dergelijke, andere beroepen niet voor hem open staan, ligt het in de rede dat wordt besloten tot omscholing naar een ander beroep op hetzelfde opleidingsniveau. Voor de duur van deze noodzakelijk geachte scholing heeft vrijstelling plaats van de verplichting om passende arbeid te aanvaarden. Na voltooiing van het scholingstraject krijgt men wederom een half jaar de tijd om een betrekking te vinden in de richting waarvoor men is opgeleid. Wordt de opleiding niet voltooid, dan dient men zich beschikbaar te stellen voor arbeid op een lager opleidingsniveau, zoals aangegeven in het bovenvermelde schema. Dit geldt ook wanneer men in het eerste half jaar na de voltooide scholing geen baan heeft gevonden.

N.B. 1. Bij het beoordelen van de vraag of een betrekking passend is, dient rekening te worden gehouden met het feit dat vacatures binnen de meeste sectoren van het onderwijs meestal per 1 augustus ontstaan. Dit betekent dat de eerste periode (van een halfjaar) wordt verlengd tot 1 augustus daarop volgend omdat de kans voor betrokkene op een betrekking op zijn oude niveau per die datum aanzienlijk groter is. In de periode tot 1 augustus dient de betrokkene in een voorkomend geval wel aangeboden tijdelijk werk van lager opleidingsniveau te accepteren.

N.B. 2. Bij het toepassen van de tabel dient rekening te worden gehouden met de wenselijkheid dat opleidingsinvesteringen en ervaring in het onderwijs zoveel mogelijk voor de onderwijssector behouden moet blijven, zodat het in individuele gevallen wenselijk kan zijn de periode waarin binnen het onderwijs naar een baan wordt gezocht enigszins te verlengen (uiteraard onder de voorwaarde dat voldoende zekerheid bestaat dat men ook die baan in het onderwijs zal vinden). Ook hier geldt dat men in de periode tot de nieuwe baan aangeboden tijdelijk werk van een lager opleidingsniveau moet accepteren.

N.B. 3. Voor parttimers geldt het volgende. Een werkloze parttimer moet zich in het kader van de huidige jurisprudentie van de Werkloosheidswet onbeperkt beschikbaar stellen, tenzij er persoonlijke omstandigheden zijn die zich daar tegen verzetten. Voor het onderwijs wordt als algemene regel aangehouden dat naarmate de werkloosheid langer duurt er concessies moeten worden gedaan met betrekking tot de beschikbaarheid. Dit betekent dat men gedurende het eerste halfjaar van de werkloosheid zich ten minste beschikbaar dient te stellen voor een betrekking die voor wat betreft omvang min of meer gelijk is aan de betrekking waaruit men met het recht op uitkering is ontslagen. Een eventueel kleinere betrekking die wordt aangeboden dient men overigens wel te aanvaarden.

De op de jurisprudentie gebaseerde richtlijn dat men meer concessies moet doen ten aanzien van de arbeid naar mate men langer werkloos is, dient ook te worden doorgetrokken naar de omvang van de betrekking waarvoor men zich beschikbaar moet stellen. Bij het bepalen van de omvang van de betrekking waarvoor men zich beschikbaar moet stellen, wordt een bandbreedte toegepast. Deze bandbreedte is afhankelijk van het aantal klokuren in de werkweek waaruit men werkloos is geworden. De bandbreedte varieert van 4 tot 8 uur.

De bandbreedte is groter naarmate de werkloosheid langer voortduurt. Regel is dat de bandbreedte na één jaar werkloosheid wordt verruimd. Verder geldt dat als men werkloos is

geworden uit een betrekking van meer dan het normale aantal klokuren per week, ook betrekkingen voor dat meerdere aantal klokuren passend zijn.

Het bovenstaande geldt niet voor degenen die een bewuste keus hebben gemaakt voor deeltijdarbeid en kunnen aantonen dat zij een stabiel arbeidsverleden hadden.

In het onderstaande schema wordt het hierboven gestelde uitgewerkt.

Tabel 2

Uren verlies (op weekbasis)	Uren passende arbeid	
	0-12 mnd	12 > mnd
1	5	6
2	6	7
3	7	8
4	8	9
5	9	10
6	10	11
7	11	12
8	12	13
9	13	14
10	14	15
11	15	17
12	16	18
13	17	19
14	19	21
15	20	22
16	24	26
17	25	27
18	26	28
19	27	29
20	28	31
21	29	32
22	30	33
23	31	34
24	32	35
25	33	36
26	34	37
27	35	38
28	36	38
29	38	38
30 t/m 38	38	38
39	39	39
40	40	40
41 e.v.	41	41

Bij een betrekking van meer dan 38 uur (bijvoorbeeld bij overuren) dient men zich ook beschikbaar te stellen voor het aantal (over)uren waarvoor men werkloos is.

3.2. Loonniveau

Jurisprudentie

Het in het verleden verdiende salaris geeft in principe een aanwijzing wat als passend moet worden aangemerkt. Als het vroeger loon geen juiste maatstaf is, wordt aan de hand van de omstandigheden beoordeeld of het geboden loon passend is. Uit de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) valt op te maken dat werknemers met een stabiel arbeidsverleden en een gering werkloosheidsrisico, gekoppeld aan een positieve instelling bij het zoeken naar ander werk ook na werkloosheid van langere duur geen werkaanbod behoeven te aanvaarden waarvan het loon beduidend lager ligt dan het uitkeringsniveau. Ook hier geldt dat het aanvaarden van een baan met een lager loon een belemmering kan zijn om op het oude niveau terug te keren.

Richtlijn

Als algemene regel dient te worden aangehouden, dat gedurende het eerste half jaar na aanvang van de werkloosheid de uitkeringsgerechtigde geacht wordt werk te aanvaarden waarvoor de beloning niet of niet in belangrijke mate lager is dan hetgeen betrokkene voorheen verdiende, voor zover dit laatste niet afwijkt van hetgeen door werknemers als betrokkene in zijn oude beroep in de regel wordt verdiend. Ook hier geldt, dat na het eerste half jaar en naarmate de werkloosheid langer duurt, concessies moeten worden gedaan ten aanzien van het gewenste inkomen. Deze concessies kunnen geringer zijn naarmate het arbeidsverleden van betrokkene stabiel is en hij aannemelijk maakt voldoende pogingen te hebben ondernomen om een nieuwe betrekking te verwerven. De concessies ten aanzien van het loon corresponderen met het verschil in niveau van te aanvaarden werkzaamheden zoals hiervoor aangegeven.

Loon lager dan het uitkeringsniveau is als hoofdregel ook daar waar het tijdelijk werk betreft niet passend. Dat is echter anders wanneer het dagloon waarnaar de uitkering is berekend afwijkt van hetgeen door werknemers als betrokkene in zijn oude beroep in de regel wordt verdiend. In het individuele geval kan dit ertoe leiden, dat voor een uitkeringsgerechtigde met een WNU-uitkering minder snel laag betaalde arbeid als passend kan worden aangemerkt dan tabel 1 aangeeft. De praktische betekenis hiervan dient evenwel niet te worden overschat. De WNU-uitkering is, in de eerste plaats, een in duur beperkte uitkering. Verder heeft een deel van de WNU-gerechtigden een uitkering op (108%) van het minimumloonniveau. In die gevallen waarin de betrokkene een loongerelateerde uitkering of een aanvullende uitkering ontvangt, voorziet de marge van 22% gedurende het eerste half jaar en (doorgaans) 30% gedurende de rest van de uitkering ten opzichte van het oude dagloon in aanzienlijke mogelijkheden om zo nodig arbeid op lagere niveaus als passend te beschouwen.

Verder dient zowel in het eerste half jaar als de periode daarna de beloning overeenkomstig de geldende CAO te zijn, of overeenkomstig het voor werknemers als betrokkene gebruikelijke loon doch tenminste overeenkomstig het voor hem geldende wettelijk minimumloon.

Met kabinetsmaatregelen gefinancierde reguliere tijdelijke banen en nieuwe banen met inzet van uitkeringsgeld ten behoeve van langdurig werklozen zijn indien het verdiende loon niet lager is dan het wettelijk minimum als passend te beschouwen, met inachtneming van de hoofdregel.

N.B. Binnen de onderwijssector geldt als uitzondering op het bovenstaande dat een leraar met een functie op schaal 12 ook verplicht is een leraarsfunctie op schaal 10 te aanvaarden. Deze verplichting geldt ook gedurende het eerste half jaar van zijn werkloosheid.

3.3. Reisduur en reiskosten

Jurisprudentie

In het algemeen is het weigeren van passende arbeid in verband met te maken reizen slechts aanvaardbaar bij particuliere overwegingen die zo ernstig zijn, dat aanvaarding van de arbeid redelijkerwijs niet kan worden gevegd. Een reisduur van ten hoogste 2 uur per dag wordt bij een korte werkloosheidsduur en ongeacht de afstand in kilometers redelijk geacht. In geval van een hoog werkloosheidsrisico of naarmate de werkloosheid voortduurt, dienen ook ten aanzien van de reisduur concessies te worden gedaan. Voor werknemers van wie het beroep een grote mate van mobiliteit vergt, kan afstand in het algemeen geen belemmerende factor zijn. Hoe langer de reisduur, hoe meer ook het aspect van de kosten een rol kan gaan spelen bij de beoordeling. Zeer hoge (niet vergoede) kosten kunnen aanleiding zijn een aanbod te weigeren indien een dergelijke vergoeding in de bedrijfstak wel gebruikelijk is.

Na een langere periode van werkloosheid mag een aanbod van passende arbeid niet worden geweigerd op basis van het feit dat men zou moeten verhuizen, tenzij zwaarwegende (meestal strikt in de persoonlijke sfeer gelegen) argumenten zich hiertegen verzetten.

Richtlijn

Als algemene regel dient te worden aangehouden, dat tijdens het eerste half jaar van de werkloosheid een werkaanbod gerelateerd aan de reisduur passend is, voor zover de reistijd niet meer bedraagt dan rond de twee uur per dag, tenzij in het oude beroep langere reistijden voor betrokkene gebruikelijk waren. Na het eerste half jaar kunnen langere reistijden met een maximum van rond de drie uur per dag (tenzij voorheen een langere reistijd gebruikelijk was) in beginsel geen belemmering vormen voor het aanvaarden van een werkaanbod. Bij het vaststellen van de reisduur wordt uitgegaan van gebruikmaking van het openbaar vervoer. Indien een uitkeringsgerechtigde in zijn vorige betrekking(en) altijd gebruik heeft gemaakt van de auto kan het criterium reisafstand worden toegepast op de auto. Voor de vaststelling van de reisduur worden geen andere vormen van vervoer dan de hierboven genoemde toegepast.

Bij voortdurende werkloosheid is het feit dat voor het aanvaarden van een baan zou moeten worden verhuisd als zodanig geen argument om een baan als niet passend te beschouwen. Een aspect waar wel rekening mee wordt gehouden, is de omvang van de te aanvaarden betrekking en het aantal dagen waarop betrokkene moet reizen. Een betrekking van 5 uur, maar verdeeld over 5 dagen, wordt minder snel als passend aangemerkt dan een betrekking van 5 uur voor één dag. Er moet dus een reële afweging plaatsvinden tussen de omvang van de betrekking, reistijd, vergoeding van de reiskosten en de duur van de werkloosheid. Naarmate de werkloosheid langer duurt zal het zwaartepunt meer op deze afweging komen te liggen. Een en ander moet verder per situatie worden beoordeeld.

4. Subjectieve factoren

Bij de subjectieve factoren weegt het werkloosheidsrisico zwaar. Men heeft immers de kans op een baan maar ziet hiervan af vanwege eigen voorkeuren of persoonlijke omstandigheden. Uit de jurisprudentie zijn de volgende concrete lijnen af te leiden aan de hand waarvan wordt beoordeeld of de belangen van de uitkeringsgerechtigde van een zodanig gewicht zijn dat zij prevaleren.

4.1. Voorkeur voor de oude werkgever of een andere werkgever

Een langdurig dienstverband van enige jaren kan een omstandigheid zijn, die het ook na een werkloosheidsduur van enkele maanden aanvaardbaar maakt, dat de werknemer van zijn voorkeur voor terugkeer bij zijn oude werkgever blijkt geeft. Voor acceptatie van deze voorkeur geldt als voorwaarde dat er een redelijke mate van zekerheid bestaat dat de betrokkene binnen korte tijd, dat wil zeggen enkele weken, bij zijn vorige werkgever geplaatst kan worden. Hoe langer de duur van de werkloosheid, hoe minder die voorkeur wordt aanvaard.

Ook het werkloosheidsrisico, een tijdelijke of een vaste baan kan een factor zijn die meeweegt in de beslissing of de voorkeur voor de oude werkgever rechtvaardig is. Hoewel erkend wordt dat in bepaalde situaties de voorkeur van de uitkeringsgerechtigde een rol kan spelen, prevaleert in belangrijke mate het opheffen van de werkloosheid. Dit betekent dat het accepteren van de eigen voorkeur in principe alleen kan indien dit geen (financieel) nadeel tot gevolg heeft voor de onderwijssector. In de onderwijswetgeving is overigens bepaald dat de ex-werkgever een belangrijke taak heeft in het oplossen van de werkloosheid van de uitkeringsgerechtigde. In deze wetgeving is opgenomen dat het bestuur bij voorrang een betrekking moet aanbieden aan een ex-werknemer met recht op uitkering. In die zin wordt beoogd de uitkeringsgerechtigde in eerste instantie weer te plaatsen bij zijn oude werkgever.

4.2. Strikt persoonlijke factoren

Uit de jurisprudentie blijkt dat particuliere omstandigheden in het algemeen geen voor de toepassing van de werkloosheidsregelingen aanvaardbare grond opleveren om passende arbeid van de hand te wijzen. Dit is slechts anders, als uit de omstandigheden voortvloeiende overwegingen van zo ernstige aard zijn, dat op grond daarvan het van de betrokkene in redelijkheid niet kan worden gevergd om het werk te aanvaarden. Bij de beoordeling wordt enerzijds de ernst en de omvang van de voor betrokkene bij aanvaarding optredende problemen nagegaan en anderzijds de door betrokkene in het leven geroepen omvang van het werkloosheidsrisico door die bezwaren te laten prevaleren. Persoonlijke bezwaren betreffen onder

meer: zorg voor de gezinsleden, gewetensbezwaren en gezondheidsbezwaren. In de onderwijssector kan het voorkomen dat een bevoegd gezag op godsdienstige of levensbeschouwelijk grondslag eisen stelt aan zijn werknemers, die gelet op de grondslag en doel van de instelling, nodig zijn voor de vervulling van de functie. Een aangeboden betrekking is dan in beginsel niet passend, indien het aanvaarden van die betrekking in verband met deze godsdienstige of levensbeschouwelijke aspecten, gezien de persoonlijke overtuiging van de betrokkene, in redelijkheid niet van hem kan worden gevergd. De vraag of er een rechtvaardigingsgrond is voor het weigeren van een op zich zelf passende betrekking is afhankelijk van de feitelijke omstandigheden

Hoofdstuk 16   Regeling maatregelen

Gelet op artikel 13, vierde lid, van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1   Definities

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. de WNU: de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
- b. maatregel: een weigering of beperking van de uitkeringsduur als bedoeld in artikel 13, eerste en tweede lid, WNU;
- c. betrokkene: degene, bedoeld in artikel 1, WNU;
- d. uitvoeringsorgaan: het orgaan dat de regeling uitvoert;
- e. partijen: de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) en de organisaties van werknemers die als partij optreden bij de CAO Nederlandse Universiteiten.

Artikel 2   Algemene bepaling

1. Het uitvoeringsorgaan legt een maatregel op met inachtneming van deze regeling. De verplichtingen, waarop een maatregel van toepassing is, zijn ingedeeld in categorieën en opgenomen in de bijlage bij deze regeling. Deze bijlage maakt deel uit van deze regeling.
2. Voor de toepassing van deze regeling wordt onder verwijtbaar werkloos verstaan:
  - a. een zodanige verwijtbare gedraging van een betrokkene dat hij redelijkerwijs heeft moeten begrijpen, dat deze zijn ontslag tot gevolg zou kunnen hebben; dan wel
  - b. ontslagname, zonder dat aan de voortzetting van zijn betrekking voor hem zodanige bezwaren zijn verbonden dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.

Artikel 3   Verplichtingen eerste categorie

1. De hoogte en de duur van de maatregel bedragen bij het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting opgenomen in de eerste categorie van de bijlage:
  - a. 5% over de te late termijn, indien het gestelde tijdstip met niet meer dan 56 kalenderdagen wordt overschreden;
  - b. 10% over de te late termijn, indien het gestelde tijdstip met meer dan 56 kalenderdagen, doch niet meer dan 112 kalenderdagen wordt overschreden;
  - c. 20% over de te late termijn met een maximum van 52 weken, indien het gestelde tijdstip met meer dan 112 kalenderdagen wordt overschreden.
2. Indien de mate van verwijtbaarheid van de gedraging of nalatigheid van de betrokkene daartoe naar het oordeel van het uitvoeringsorgaan aanleiding geeft, bedraagt de hoogte van de maatregel, bedoeld in het eerste lid: 2%, 5%, 10% in plaats van respectievelijk 5%, 10%, 20%.
3. Voor de vaststelling van het aantal kalenderdagen, bedoeld in het eerste lid, blijven ten aanzien van de verplichting, opgenomen in:
  - a. De eerste categorie, ten 1, 2 en 4 tot en met 6 van de bijlage, buiten toepassing dagen, niet zijnde zaterdagen of zondagen, waarop kantoren van het uitvoeringsorgaan zijn gesloten;
  - b. De eerste categorie, ten 3, van de bijlage, buiten toepassing dagen, niet zijnde zaterdagen of zondagen, waarop kantoren van de Centrale organisatie werk en inkomen zijn gesloten;
  - c. De eerste categorie van de bijlage, buiten toepassing dagen, waarop ingevolge deze regeling geen recht bestaat op een uitkering.

Artikel 4   Verplichtingen tweede categorie

- 1. De hoogte en de duur van de maatregel bedragen bij het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting opgenomen in de tweede categorie van de bijlage: 5% gedurende 4 weken.**
- 2. Indien de mate van verwijtbaarheid van de gedraging of nalatigheid van de betrokkene daartoe naar het oordeel van het uitvoeringsorgaan aanleiding geeft, bedraagt de hoogte van de maatregel, bedoeld in het eerste lid: 2%.**

Artikel 5   Verplichtingen derde categorie

- 1. De hoogte en de duur van de maatregel bedragen bij het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting opgenomen in de derde categorie van de bijlage: 10% gedurende 8 weken.**
- 2. Indien de mate van verwijtbaarheid van de gedraging of nalatigheid van de betrokkene daartoe naar het oordeel van het uitvoeringsorgaan aanleiding geeft, bedraagt de hoogte van de maatregel, bedoeld in het eerste lid: 5%.**

Artikel 6   Verplichtingen vierde categorie

- 1. De hoogte en de duur van de maatregel bedragen bij het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting opgenomen in de vierde categorie van de bijlage: 20% gedurende 16 weken.**
- 2. Indien de mate van verwijtbaarheid van de gedraging of nalatigheid van de betrokkene daartoe naar het oordeel van het uitvoeringsorgaan aanleiding geeft, bedraagt de hoogte van de maatregel, bedoeld in het eerste lid: 10%.**
- 3. In afwijking van het eerste respectievelijk tweede lid, bedragen de hoogte en de duur van de maatregel bij het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting opgenomen in de vierde categorie, ten 3, van de bijlage:**
  - a. 10% gedurende 16 weken, respectievelijk 5% gedurende 16 weken, indien de betrokkene onvoldoende meewerkt aan het bereiken van een gunstig scholingsresultaat, zodat vertraging in de opleiding of scholing is ontstaan;**
  - b. 30% gedurende 16 weken, respectievelijk 10% gedurende 16 weken, indien het een opleiding of scholing betreft die baanzekerheid geeft en de betrokkene deze opleiding of scholing niet aanvangt of heeft afgebroken;**
  - c. gehele weigering van de uitkering over de volledige of resterende duur indien het een opleiding of scholing betreft die baanzekerheid geeft en de betrokkene blijft volharden in het niet of niet behoorlijk nakomen van deze verplichting.**
- 4. Onder baanzekerheid als in het derde lid bedoeld wordt verstaan een baangarantie of een zodanige kans op een baan, na afronding van de opleiding of scholing, dat deze gelijk te stellen is met een baangarantie.**

Artikel 7   Verplichtingen vijfde categorie

- 1. De hoogte en de duur van de maatregel bedragen bij het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting opgenomen in:**
  - a. de vijfde categorie, ten 1 van de bijlage, de gehele uitkering voor de duur dat de betrokkene aanspraak op loon zou hebben kunnen doen gelden, dan wel de dienstbetrekking zou hebben kunnen voortduren;**
  - b. de vijfde categorie, ten 2, 3 en 4 van de bijlage: dat deel van de uitkering dat niet tot uitbetaling zou komen, indien de betrokkene de bedoelde benadelingshandeling had nagelaten;**

- c. De vijfde categorie, ten 5 van de bijlage, afhankelijk van de ernst van de gedraging of nalatigheid van de betrokkene:
    - 1. 20% gedurende 16 weken
    - 2. 30% gedurende 26 weken
    - 3. De gehele uitkering over de volledige of resterende uitkeringsduur.
  - d. De vijfde categorie, ten 6C van de bijlage: blijvende gehele weigering over het aantal uren waarover het recht op uitkering zou zijn geëindigd indien de betrokkene de betreffende arbeid zou hebben aanvaard of verkregen.
  - e. De vijfde categorie, ten 7C van de bijlage: blijvende gehele weigering van de uitkering, tenzij het niet nakomen van de verplichting de betrokkene niet in overwegende mate kan worden verweten, wordt een verlaging van het uitkeringspercentage tot 35% gedurende 26 weken toegepast.
2. Indien de mate van verwijtbaarheid van de gedraging of nalatigheid van de betrokkene daartoe naar het oordeel van het uitvoeringsorgaan aanleiding geeft, bedraagt de hoogte en de duur van de maatregel:
- a. bedoeld in het eerste lid, onder a: 30% gedurende de daar bedoelde termijn;
  - b. bedoeld in het eerste lid, onder b: 30% van het daar bedoelde deel van de uitkering;
  - c. bedoeld in het eerste lid, onder c, ten 1: 10% gedurende 16 weken;
  - d. bedoeld in het eerste lid, onder c, ten 2: 20% gedurende 16 weken;
  - e. bedoeld in het eerste lid, onder c, ten 3: 30% gedurende 26 weken.

Artikel 8 Verplichtingen zesde categorie

1. Bij het niet nakomen van de verplichtingen van de zesde categorie gelden de volgende kortingsbedragen:
- o Eerste categorie: € 68,07
  - o Tweede categorie: € 136,13
  - o Derde categorie: € 272,27
  - o Vierde categorie: € 408,40
  - o Vijfde categorie: € 544,54
  - o Zesde categorie: € 680,67
  - o Zevende categorie: € 816,60
2. Onverminderd het bepaalde in de leden 3 tot en met 5 is de op te leggen korting: bij geen of een benadelingsbedrag van minder dan € 907,56 een korting uit de tweede categorie;
- o bij een benadelingsbedrag van € 907,56 tot € 1815,12 een korting uit de derde categorie;
  - o bij een benadelingsbedrag van € 1815,12 tot € 2722,68 een korting uit de vierde categorie;
  - o bij een benadelingsbedrag van € 2722,68 tot € 3630,24 een korting uit de vijfde categorie;
  - o bij een benadelingsbedrag van € 3630,24 tot € 4537,80 een korting uit de zesde categorie;
  - o bij een benadelingsbedrag van € 4537,80 en hoger een korting uit de zevende categorie.
3. Indien het uitvoeringsorgaan, gelet op de mate waarin de betrokkene de overtreding van de inlichtingenplicht wordt verweten, de op grond van het voorgaande lid vastgestelde korting te hoog acht, legt zij een korting op uit de naastlagere kortingscategorie.
4. Indien de betrokkene schriftelijk is bekendgemaakt dat hem wegens overtreding van de inlichtingenplicht een korting is opgelegd, en hij binnen 2 jaren na de dag van deze bekendmaking opnieuw deze verplichting niet of niet behoorlijk nakomt, wordt de hoogte van de korting, zoals vastgesteld op grond van de voorgaande leden verhoogd met 50%.
5. Indien, gelet op persoonlijke omstandigheden waarin de belanghebbende verkeert, de op grond van de voorgaande leden vastgestelde hoogte van de korting voor hem kennelijk onevenredig bezwaarlijk is, kan het uitvoeringsorgaan na overleg met de minister de korting matigen tot een korting van een lagere kortingscategorie of afzien van oplegging van een korting.

Artikel 9   Ontbreken verwijtbaarheid

Het uitvoeringsorgaan legt geen maatregel op indien iedere verwijtbaarheid ten aanzien van het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting ontbreekt.

Artikel 10   Niet nakoming twee of meer verplichtingen

1. Indien de betrokkene twee of meer verplichtingen niet of niet behoorlijk nakomt en indien het niet nakomen van deze verplichtingen niet voortkomt uit één oorzaak worden de bij deze verplichtingen na toepassing van de in deze regeling vastgestelde maatregelen samengevoegd en zoveel als mogelijk gelijktijdig gerealiseerd.
2. Indien de betrokkene twee of meer verplichtingen niet of niet behoorlijk nakomt en indien het niet nakomen van deze verplichtingen voortkomt uit één oorzaak wordt één maatregel toegepast overeenkomend met de zwaarste van de bij deze verplichtingen na toepassing van deze regeling vastgestelde maatregelen.
3. Indien de betrokkene ter zake van zijn ingetreden werkloosheid meer dan één verplichting opgenomen in de eerste categorie, ten 1, 2 en 3 van de bijlage, niet of niet behoorlijk is nagekomen en tussen de nakoming van deze verplichtingen niet meer dan zeven kalenderdagen zijn gelegen, wordt aan de overtreding van genoemde verplichtingen één oorzaak ten grondslag gelegd.

Artikel 11   Recidive

1. Indien aan de betrokkene schriftelijk is bekendgemaakt dat hem wegens het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting een maatregel is opgelegd, en hij binnen 2 jaren na de dag van deze bekendmaking opnieuw dezelfde verplichting niet of niet behoorlijk is nagekomen, wordt het percentage van de maatregel, bedoeld in de artikelen 3 tot en met 7, met de helft daarvan verhoogd.
2. Indien na de schriftelijke bekendmaking dat een maatregel is opgelegd ter zake van het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, opgenomen in de vierde categorie, ten 1, van de bijlage, dezelfde verplichting binnen 12 maanden voor de derde maal niet is nagekomen, wordt de gehele uitkering over de resterende duur geweigerd.

Artikel 12   Samenvoeging van maatregelen

1. Indien als gevolg van de samenvoeging, genoemd in artikel 10, eerste lid of van de verhoging, genoemd in artikel 11, eerste lid, de maatregel meer dan 30% bedraagt, wordt de hoogte van de maatregel gesteld op 30% en de duur ervan verlengd met een zodanige periode dat daarmee de volledige samenvoeging dan wel de verhoging wordt gerealiseerd.
2. Indien het uitvoeringsorgaan op grond van artikel 7, eerste lid, onder d. de maatregel oplegt van 35% gedurende 26 weken, en de betrokkene een andere maatregel op grond van deze regeling wordt opgelegd, wordt eerst de maatregel van 35% gedurende 26 weken gerealiseerd en aansluitend de andere maatregel.

Artikel 13   Ingang van de maatregel

De maatregel gaat in op de eerste dag van de overtreding of op de eerste dag waarover de uitkering wordt toegekend, respectievelijk de eerste dag waarop recht bestaat op uitkering.

Artikel 14 Realisering van de maatregel

Een tijdelijk gedeeltelijke weigering als maatregel, bedoeld in de artikelen 3 tot en met 7, met uitzondering van artikel 7, eerste lid onder d, wordt op grond van de WNU gerealiseerd door het uitkeringspercentage van:

- 70%, bedoeld in artikel 29 en 34, WNU,
- 78%, bedoeld in artikel 37, WNU,
- 100%, bedoeld in artikel 33, WNU,
- 108%, bedoeld in artikel 34i, WNU, te korten met het aantal procentpunten van de maatregel.

Artikel 15 Vakantie

1. In de perioden waarin de betrokkene, met inachtneming van de voorschriften, als bedoeld in artikel 5, zesde lid, onderdeel a, WNU, vakantie geniet, ontbreekt de verwijtbaarheid ten aanzien van overtredingen als bedoeld in artikel 10, eerste lid onderdeel b ten eerste en ten vierde, of artikel 12, WNU, voor zover de perioden waarin de betrokkene vakantie geniet, in enig kalenderjaar gezamenlijk een periode van vier weken niet overschrijden.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, geldt voor:
  - a. de betrokkene, die vakantie geniet in het eerste kalenderjaar van zijn werkloosheid een periode van 6 weken;
  - b. de buitenlandse betrokkene, die vakantie geniet in het land van herkomst een periode van 8 weken.

Artikel 16 Overgangsbepaling

1. [Vervallen.]
2. Artikel 7, eerste lid onder e wordt voorts nog niet toegepast, indien een betrokkene op basis van opheffing van zijn betrekking op eigen verzoek bij voorrang ontslag wordt verleend.
3. Het tweede lid blijft van toepassing tot het moment dat partijen nadere richtlijnen hebben vastgesteld.

Artikel 17 Intrekking publicatie

De publicatie van 15 februari 1994, kenmerk AB-94000855, gepubliceerd in Uitleg 6a van 23 februari 1994, wordt voor wat betreft hoofdstuk 2 ingetrokken. Hoofdstuk 2 blijft van toepassing op gedragingen die zich voordoen voor de datum van inwerkingtreding van deze regeling.

Artikel 18 Bekendmaking

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 19 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met in gang van 17 december 1999.

Artikel 20 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling maatregelen.

Bijlage 1 bij regeling maatregelen

De in artikel 2 bedoelde verplichtingen worden onderscheiden in de volgende categorieën:

1 Eerste categorie

1. de betrokkene is verplicht uiterlijk de eerste werkdag volgend op de eerste dag van werkloosheid bij het uitvoeringsorgaan aangifte te doen van zijn werkloosheid (artikel 12, eerste lid, onderdeel a, WNU);
2. de betrokkene is verplicht binnen drie weken na het intreden van zijn werkloosheid bij het uitvoeringsorgaan een aanvraag om een uitkering in te dienen (artikel 12, eerste lid, onderdeel b, WNU);
3. de betrokkene is verplicht zich tijdig als werkzoekende bij de Arbeidsvoorzieningsorganisatie te laten registreren en die registratie tijdig te doen verlengen, indien hem daartoe het recht toekomt op grond van artikel 25, eerste lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (artikel 12, eerste lid, onderdeel d, WNU);
4. de betrokkene is verplicht voor elke betaling van de uitkering, op een door het uitvoeringsorgaan aangegeven plaats en tijdstip, melding te doen van (periodieke) mutaties, dan wel een door het uitvoeringsorgaan vastgesteld formulier betreffende onder meer verrichtte werkzaamheden en genoten inkomsten (het maandformulier) door hem ondertekend in te dienen. (artikel 12, eerste lid, onderdeel c, WNU);
5. de betrokkene is verplicht de voorschriften op te volgen die partijen stellen in verband met het genieten van vakantie tijdens de duur van de uitkering (artikel 12, eerste lid, onderdeel h, WNU);
6. de betrokkene is verplicht binnen de daarvoor vastgestelde termijn aan het uitvoeringsorgaan op haar verzoek alle feiten en omstandigheden mee te delen waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, het geldend maken van het recht op, uitkering, de hoogte of de duur van de uitkering, of op het bedrag van de uitkering dat aan de betrokkene wordt betaald (artikel 11, WNU);

2 Tweede categorie

1. de betrokkene is verplicht de voorschriften op te volgen die het uitvoeringsorgaan ten behoeve van een doelmatige controle stelt, voor zover niet genoemd in de overige categorieën (artikel 12, eerste lid, onderdeel c, WNU);
2. de betrokkene is verplicht te voldoen aan de andere voorwaarden die het uitvoeringsorgaan stelt.

3 Derde categorie

1. de betrokkene is verplicht gevolg te geven aan een verzoek van de Centrale organisatie werk en inkomen om inlichtingen van belang voor de uitvoering van de WNU en de daarop berustende bepalingen te verstrekken (artikel 12, eerste lid, onderdeel e, WNU);
2. de betrokkene is verplicht mee te werken aan een voor hem gewenst onderzoek naar zijn arbeidsgeschiktheid door een geneeskundige, een psycholoog of een beroepskeuze-adviseur (artikel 12, eerste lid, onderdeel g, WNU).

4 Vierde categorie

1. de betrokkene voorkomt dat hij werkloos is of blijft, doordat hij in onvoldoende mate tracht passende arbeid te verkrijgen (artikel 10, eerste lid, onderdeel b, ten 1, WNU);
2. de betrokkene voorkomt dat hij in verband met door hem te verrichten arbeid eisen stelt die het aanvaarden of verkrijgen van passende arbeid belemmeren (artikel 10, eerste lid, onderdeel b, ten 4, WNU);

3. de betrokkene is verplicht deel te nemen aan een voor hem gewenste opleiding of scholing en voldoende mee te werken aan het bereiken van een gunstig resultaat (artikel 12, eerste lid, onderdeel f, WNU);
4. de betrokkene is verplicht de voorschriften op te volgen die partijen stellen in verband met het genieten van vakantie tijdens de duur van de uitkering (artikel 12, eerste lid, onderdeel h, WNU). Voor de toepassing van deze categorie wordt hieronder verstaan: gevolg te geven aan een beslissing van het uitvoeringsorgaan dat hij, op grond van zijn kansen op de arbeidsmarkt in de periode van de voorgenomen vakantie, in de door hem gemelde periode geen vakantie dan wel geen vakantie van de voorgenomen duur mag genieten, onder voorwaarde dat de betrokkene over deze beslissing schriftelijk in kennis is gesteld binnen drie weken na mededeling van betrokkene over de voorgenomen vakantie.

5 Vijfde categorie

1. de betrokkene is verplicht zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten de instelling voor zover deze budgetverantwoordelijkheid draagt voor de werkloosheidsuitkeringen niet benadeelt of zou kunnen benadelen, doordat hij door de wijze van beëindiging van de dienstbetrekking loonaanspraken prijsgeeft (artikel 11, onder b, WNU);
2. de betrokkene is verplicht zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten de instelling voor zover deze budgetverantwoordelijkheid draagt voor de werkloosheidsuitkeringen niet benadeelt of zou kunnen benadelen, doordat hij aanspraken op inkomsten die op de uitkering in mindering kunnen worden gebracht prijsgeeft (artikel 11, onder b, WNU);
3. de betrokkene is verplicht zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten de instelling voor zover deze budgetverantwoordelijkheid draagt voor de werkloosheidsuitkeringen niet benadeelt of zou kunnen benadelen, doordat hij geen tijdig gebruik maakt van een voor hem bestaande mogelijkheid bij derden zijn aanspraken op loon, vakantiegeld, vakantiebijslag of bedragen die de werkgever in verband met de dienstbetrekking verschuldigd is aan derden geldend te maken (artikel 11, onder b, WNU);
4. De betrokkene is verplicht zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten de instelling voor zover deze budgetverantwoordelijkheid draagt voor de werkloosheidsuitkeringen niet benadeelt of zou kunnen benadelen, doordat hij instemt dan wel berust in het niet voldoen door de werkgever van zijn aanspraken op loon, vakantiebijslag of bedragen die de werkgever in verband met de dienstbetrekking verschuldigd is aan derden (artikel 11, onder b, WNU);
5. De betrokkene is verplicht zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten de instelling voor zover deze budgetverantwoordelijkheid draagt voor de werkloosheidsuitkeringen niet benadeelt of zou kunnen benadelen door te handelen of na te laten voor zover niet genoemd in deze categorie, ten 1 tot en met 4 (artikel 11, onder b, WNU).
6. De betrokkene voorkomt dat een verplichting hem opgelegd op grond van artikel 10, eerste lid, onderdeel b, onder 2C, WNU, niet is nagekomen;
7. De betrokkene voorkomt dat een verplichting hem opgelegd op grond van artikel 10, eerste lid onderdeel a, of onderdeel b, onder 3C, WNU, niet is nagekomen.

6 Zesde categorie

De betrokkene is verplicht het uitvoeringsorgaan uit eigen beweging onverwijld alle feiten en omstandigheden mee te delen, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, het geldend maken van het recht op uitkering, de hoogte of de duur van de uitkering, of het bedrag van de uitkering dat aan de betrokkene wordt betaald.

Hoofdstuk 17   Regeling sollicitatieplicht

Gelet op artikel 10, eerste lid, van de werkoosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;

Besluiten partijen:

Artikel 1   Algemeen

1. Het uitvoeringsorgaan voert ter zake van de plicht van personen die op grond van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten de plicht hebben om sollicitatieactiviteiten te ondernemen een beleid als weergegeven in de bijlage bij deze regeling.
2. De in de bijlage genoemde betrokkene, is de betrokkene in de zin van de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 2   Bekendmaking

Partijen dragen zorg voor publicatie van deze regeling.

Artikel 3   Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 4   Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling sollicitatieplicht.

Bijlage 1 bij regeling sollicitatieplicht

In de Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (hierna: WNU) is bepaald dat de betrokkene in de zin van dat besluit voorkomt dat hij werkloos wordt of blijft doordat hij in onvoldoende mate tracht passende arbeid te verkrijgen. Van de betrokkene die op grond van de WNU de plicht heeft om te solliciteren mag dan ook verlangd worden dat hij er alles aan doet om zijn werkloosheid te voorkomen of op te heffen door het verrichten van concrete sollicitatieactiviteiten.

Onder concrete sollicitatieactiviteiten wordt onder andere verstaan:

- het versturen van een open of gerichte sollicitatiebrief;
- de inschrijving bij een uitzendbureau;
- een (spontaan) sollicitatiebezoek aan een werkgever;
- het voeren van een sollicitatiegesprek en dergelijke.

Een sollicitatieactiviteit dient te allen tijde verifieerbaar te zijn. Er wordt met betrekking tot de sollicitatieplicht geen onderscheid gemaakt tussen jongere en oudere betrokkenen als bedoeld in de WNU.

Sollicitatieplicht van de betrokkene voorafgaande aan recht op een WNU-uitkering

- Van de betrokkene wiens dienstbetrekking rechtsgeldig is opgezegd, wordt verlangd dat hij vanaf de datum van opzegging sollicitatieactiviteiten ontwikkelt.
- Van de betrokkene wiens (tijdelijke) dienstverband op een andere wijze dan door opzegging eindigt, wordt verlangd dat hij sollicitatieactiviteiten ontwikkelt vanaf het moment dat het hem redelijkerwijs duidelijk kan zijn dat de dienstbetrekking eindigt.
- Van de betrokkene die een toezegging of de verwachting heeft om op korte termijn bij dezelfde of een andere werkgever het werk te hervatten (bijv. een vervanger), wordt

verwacht dat hij zich minstens één maand voor het intreden van zijn werkloosheid inschrijft bij één of meerdere uitzendbureaus. Van hem wordt verlangd dat hij actief op zoek gaat naar opvulwerk van allerlei aard.

- Van de betrokkene die een WNU-uitkering aanvraagt na afschatting vanuit de WAO wordt verlangd dat hij, zodra hem is aangezegd dat zijn WAO-uitkering vanwege afgenomen arbeidsongeschiktheid zal worden herzien of ingetrokken, sollicitatie-activiteiten ontwikkelt.
- Van de betrokkene die ontslag neemt vanwege verhuizing wordt verlangd dat hij zich op het moment waarop de nieuwe woonplaats bekend is laat inschrijven bij de arbeidsvoorzieningsorganisatie in die woonplaats of nabijgelegen plaats en in ieder geval vanaf het moment waarop de concrete verhuisdatum bekend is, sollicitatieactiviteiten ontplooit.

Sollicitatieplicht van de betrokkene tijdens het ontvangen van WNU-uitkering

- Van de betrokkene die in aanmerking komt voor een WNU-uitkering wordt in het algemeen verwacht dat hij ten minste éénmaal per twee weken een vacaturebank raadpleegt.
- Van de betrokkene die in aanmerking komt voor een WNU-uitkering wordt in het algemeen verwacht dat hij minimaal één concrete sollicitatieactiviteit per week verricht.
- Van de betrokkene die in aanmerking komt voor een WNU-uitkering wordt verwacht dat hij ingaat op een verwijzing van Arbeidsvoorziening naar een werkgever vanwege aldaar aanwezig passend werk. Laat hij dit zonder gegronde reden na, dan voldoet hij daardoor niet aan zijn sollicitatieplicht.

Beoordelingscriteria

Voor de vaststelling of voldaan is aan de sollicitatieplicht wordt rekening gehouden met:

- het begrip passende arbeid (o.a. de regeling passende arbeid en de regeling passende arbeid schoolverlaters en academici);
- de regionale arbeidsmarktsituatie;
- het aantal beschikbare vacatures;
- eventuele (medische) beperkingen van de betrokkene in het verrichten van arbeid;
- de leeftijd van de betrokkene (i.v.m. functionele leeftijdseisen); en
- de sociaal economische omstandigheden waarmee de betrokkene te maken heeft.

Beoordelingsmomenten

In de regel vindt na de eerste betaling van een WNU-uitkering per vier weken een beoordeling plaats of de betrokkene voldoet aan zijn sollicitatieplicht. Ten aanzien van de eerste betaling van de WNU-uitkering wordt uitgegaan van de desbetreffende periode.

Deel 2

Ziekte- en arbeidsongeschiktheidsregeling

Zanu en uitvoeringsregelingen

Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten (ZANU)

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. Partijen: de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) en de organisaties van werknemers, die als partij optreden bij de CAO Nederlandse Universiteiten: collectieve arbeidsovereenkomst Nederlandse universiteiten deel 1 en 2;
- b. instelling: een universiteit zoals genoemd in de CAO Nederlandse universiteiten;
- c. betrokkene: de werknemer, die een dienstverband heeft met een instelling als bedoeld onder b of bij een door de partijen aangewezen andere werkgever; met dien verstande dat de betrokkene die ter zake van zijn arbeidsverhouding niet als overheidswerknemer in de zin van de WPA wordt aangemerkt, of de betrokkene die lid is van het college van bestuur van een instelling, het lid van het algemeen bestuur van een instelling, het lid van de raad van bestuur van een instelling of degene die behoort tot een groep personeelsleden van een instelling, ten aanzien waarvan het college van bestuur in overeenstemming met de raad van bestuur van het bij die instelling behorende academische ziekenhuis heeft bepaald, dat het rechtspositieregime dat geldt voor het personeel van dat ziekenhuis, aan deze regeling geen aanspraken kan ontlenen;
- d. werkgever: het College van Bestuur, onderscheidenlijk het Bestuur van de vereniging of stichting;
- e. bezoldiging: de bezoldiging, zoals gedefinieerd in de CAO Nederlandse Universiteiten.
- f. [Vervallen.]
- g. ARBO-dienst: een ARBO-dienst als bedoeld in de Arbeidsomstandighedenwet 1998;
- h. geneeskundig onderzoek: een onderzoek door of namens het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, dan wel een voor rekening van de werkgever komend onderzoek door de ARBO-dienst;
- i. geneeskundige verklaring: een verklaring, afgegeven op grond van het geneeskundig onderzoek;
- j. bedrijfsgezondheidskundige begeleiding: de begeleiding door of namens een ARBO-dienst, gericht op het voorkomen van ziekte en arbeidsongeschiktheid, dan wel op het eindigen daarvan.
- k. WPA: de Wet privatisering ABP;
- l. WAO: de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering;
- m. AAW: de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet;
- n. Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen genoemd in hoofdstuk 5 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Wet SUWI);
- o. pensioenreglement: het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds ABP;
- p. arbeidsongeschiktheid: arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 18, eerste lid, van de WAO;
- q. arbeidsongeschiktheidsuitkering: een uit enig dienstverband van de betrokkene voortvloeiende en aan hem periodiek uitbetaalde uitkering terzake van onder p gedefinieerde arbeidsongeschiktheid;
- r. passende arbeid: alle arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de betrokkene is berekend, tenzij aanvaarding om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard niet van hem kan worden gevergd;
- s. gangbare arbeid: alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de betrokkene met zijn krachten en bekwaamheden in staat is en waarmee hij kan verdienen, hetgeen gezonde personen met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Niet

- daaronder wordt verstaan een dienstverband in de zin van de Wet op de sociale werkvoorziening;
- t. **WAO-uitkering:** een op grond van de WAO toegekende arbeidsongeschiktheids-uitkering;
  - u. **werkloosheidsuitkering:** een periodieke uitkering terzake van ontslag of werkloosheid, die voortvloeit uit enig dienstverband van betrokkene;
  - v. **suppletie:** een uitkering na ontslag krachtens artikel 21 van deze regeling terzake van een op het moment van ontslag bestaande arbeidsongeschiktheid van minder dan 80% in de zin van de WAO;
  - w. **invaliditeitspensioen:** een invaliditeitspensioen als bedoeld in paragraaf 8 van het pensioen-reglement;
  - x. **herplaatsingstoelage:** een toelage bij herplaatsing als bedoeld in paragraaf 9 van het pensioen-reglement;
  - y. **WNU:** de Werkloosheidsregeling Nederlandse universiteiten;
  - z. **ZW:** de Ziektewet;
  - aa. **ZW-uitkering:** ziekgeld als bedoeld in artikel 19 van de Ziektewet;
  - bb. **WW:** de Werkloosheidswet;
  - cc. **BWNU:** de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten;
  - dd. **OOW:** de Wet overheids personeel onder de werknemersverzekeringen;
  - ee. **fase 2 en fase 3 van de OOW:** fase 2 respectievelijk fase 3, bedoeld in artikel 94, tweede lid, OOW.

Artikel 2   Bedrijfsgezondheidszorg

1. De betrokkene geniet bedrijfsgezondheidskundige begeleiding overeenkomstig het bepaalde in deze regeling.
2. De bedrijfsgezondheidskundige begeleiding van de betrokkene geschiedt door of vanwege de ARBO-dienst in samenwerking met de werkgever.
3. De betrokkene is gehouden mee te werken aan geneeskundig onderzoek en bedrijfsgezondheidskundige begeleiding van de ARBO-dienst, welke voortvloeien uit de bepalingen van deze regeling.
4. Onverminderd de mogelijkheid de ARBO-dienst rechtstreeks te consulteren ter zake van met zijn arbeidssituatie samenhangende gezondheidsproblemen kan de betrokkene de werkgever verzoeken hem in verband hiermee aan een onderzoek vanwege de ARBO-dienst te onderwerpen.

Artikel 3   Ziekte en arbeidsongeschiktheid

1. De betrokkene, die wegens ziekte geheel of gedeeltelijk verhinderd is zijn arbeid te verrichten, geniet van rechtswege geheel of gedeeltelijk verlof.
2. Onder zijn arbeid wordt verstaan de functie van betrokkene, dan wel het samenstel van zijn werkzaamheden en de voorwaarden waaronder die verricht worden.
3. Tijdens het geheel of gedeeltelijk verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid wordt het dienstverband van de betrokkene geacht naar aard en omvang ongewijzigd te blijven, zulks onverminderd:
  - a. artikel 20 en artikel 20a;
  - b. de mogelijkheid om het dienstverband, dan wel de omvang van het dienstverband, op verzoek van betrokkene geheel of gedeeltelijk te beëindigen, onderscheidenlijk te verminderen;
  - c. de mogelijkheid van beëindiging van het dienstverband, dan wel vermindering van de omvang van het dienstverband, wanneer het dienstverband voor bepaalde tijd, onderscheidenlijk de uitbreiding van de omvang van het dienstverband voor bepaalde tijd is overeengekomen;
  - d. de mogelijkheid van een ontslag op staande voet wegens dringende redenen;
  - e. de mogelijkheid van beëindiging van het dienstverband op grond van gewichtige redenen, waaronder de mogelijkheid om het dienstverband te doen beëindigen in verband met de opheffing van het dienstverband.

4. De betrokkene is verplicht zo spoedig mogelijk aan de werkgever mededeling te doen van zijn verhindering, zijn medewerking te verlenen aan een krachtens deze regeling opgedragen geneeskundig onderzoek en ook overigens de hem in dit verband door de ARBO-dienst of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen gegeven voorschriften na te leven.
5. De werkgever, die krachtens deze regeling een geneeskundig onderzoek heeft opgedragen kan, in afwachting van de conclusie daarvan, de betrokkene in dringende gevallen van medische aard de toegang verbieden tot het gebouw of de gebouwen waarin hij zijn werkzaamheden gewoonlijk verricht. Indien blijkt een geneeskundige verklaring gevaar voor besmetting met een besmettelijke ziekte bestaat, geldt dit verbod van rechtswege.

Artikel 4 Verlof voor meer dan 55% van het dienstverband

1. De betrokkene die geheel of voor meer dan 55% van zijn betrekking verlof geniet wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid, behoudt gedurende de kalendermaand waarin zijn verhindering is ontstaan en vervolgens gedurende een termijn van 18 maanden zijn volle bezoldiging en daarna 80% van zijn bezoldiging tot het einde van zijn dienstverband.
2. Indien de betrokkene een ZW-uitkering, een WW-uitkering, een BWNU-uitkering dan wel een WAO-uitkering is toegekend, wordt het bedrag van die uitkering in mindering gebracht op het bedrag, waarop hij ingevolge de in het eerste lid bedoelde bezoldiging recht heeft. Ingeval betrokkene recht heeft op een ZW-uitkering, een WW-uitkering, een BWNU-uitkering dan wel een WAO-uitkering uit hoofde van één of meer dienstverbanden wordt die uitkering voor de toepassing van de vorige volzin toegerekend aan het dienstverband, waaruit de bezoldiging wordt doorbetaald, naar rato van het totaal aan inkomsten uit hoofde van de desbetreffende dienstverbanden.
3. Indien, als gevolg van het handelen of het nalaten van handelingen door betrokkene, de ZW-uitkering, WW-uitkering, BWNU-uitkering dan wel de WAO-uitkering geheel of gedeeltelijk geweigerd wordt, dan wel blijvende of tijdelijke vermindering ondergaat, wordt deze uitkering voor de toepassing van het tweede lid geacht steeds onverminderd te zijn genoten.
4. Ten aanzien van de betrokkene, die zijn arbeid aan meer dan één instelling, zoals gedefinieerd in artikel 1 sub b van het Besluit Ziekte en Arbeidsongeschiktheid Onderwijs en Onderzoekspersoneel (Stb. 1995, 703), zoals dat luidde op 31 december 1998, verricht, worden voor de toepassing van dit artikel zijn werkzaamheden overeenkomstig zijn verzoek al dan niet als één geheel beschouwd, tenzij hiertegen op grond van een geneeskundige verklaring bezwaren bestaan.
5. Indien de betrokkene geen machtiging afgeeft om de ZW-uitkering, WW-uitkering, BWNU-uitkering dan wel WAO-uitkering te doen uitbetalen aan zijn werkgever, geeft hij daarvan onverwijld kennis aan de betrokken werkgever.

Artikel 5 Verlof voor ten hoogste 55% van het dienstverband

1. De betrokkene, die voor ten hoogste 55% van zijn betrekking verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geniet, heeft, ook nadat artikel 4, eerste lid, reeds toepassing vond, aanspraak op zijn volle bezoldiging, voor zolang blijkt een geneeskundige verklaring, als bedoeld in artikel 8, tot gedeeltelijke dienstherovating toestemming is verleend.
2. Artikel 4, tweede tot en met het vijfde lid, is van toepassing.
3. Gedurende de periode, waarin het eerste lid toepassing vindt, wordt de termijn, genoemd in artikel 4, eerste lid, opgeschort.

Artikel 6   Ziekte en arbeidsongeschiktheid veroorzaakt door de werkzaamheden

- 1. Indien de ziekte of arbeidsongeschiktheid, uit hoofde waarvan de betrokkene verlof geniet, naar het oordeel van de werkgever, in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de hem opgedragen arbeid of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, geniet hij ook na het verstrijken van de in artikel 4, eerste lid, bedoelde termijn zijn volle bezoldiging.**
- 2. Artikel 4, tweede en derde lid, zijn van toepassing.**
- 3. Het eerste lid blijft buiten toepassing ten aanzien van de betrokkene, die zonder aannemelijke redenen verzuimd heeft aan de werkgever binnen 7 dagen mededeling te doen van het bestaan van een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid.**

Artikel 7   Voortgezet verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid binnen vier weken

Ter bepaling van de in artikel 4, eerste lid, genoemde termijn, met inbegrip van de periode bedoeld in artikel 5, derde lid, wordt een opnieuw ingegaan verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid als een voortzetting van het vorige verlof beschouwd, tenzij het nieuwe verlof zich voordoet nadat de betrokkene gedurende ten minste vier weken zijn dienst daadwerkelijk volledig had hervat.

Artikel 8   Controle bij hervatting

- 1. Ten aanzien van de betrokkene, die verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geniet, kan de werkgever bepalen, dat hij zijn arbeid slechts zal mogen hervatten indien blijkens een geneeskundige verklaring, waarbij is bepaald de mate, waarin de hervatting kan geschieden, daarvoor toestemming is verleend. Deze toestemming is in ieder geval vereist, wanneer de betrokkene gedurende meer dan één jaar evenbedoeld verlof volledig heeft genoten.**
- 2. De betrokkene, die verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geniet kan, doch niet vaker dan éénmaal in een tijdvak van één maand, de werkgever schriftelijk verzoeken hem te doen onderwerpen aan een onderzoek door de ARBO-dienst, ter verkrijging van een geneeskundige verklaring als bedoeld in het eerste lid. De werkgever is gehouden binnen 14 dagen aan dit verzoek te voldoen.**

Artikel 9   Zwangerschaps- en bevallingsverlof

- 1. De vrouwelijke betrokkene heeft in verband met haar bevalling aanspraak op zwangerschaps- en bevallingsverlof.**
- 2. De betrokkene doet ten minste tien weken voor de dag, waarop de bevalling is te verwachten, aan de werkgever mededeling van de datum van ingang van het zwangerschapsverlof.**

Artikel 10   Besmettelijke ziekten van derden

- 1. De betrokkene, die in contact staat, of kort geleden heeft gestaan, met een persoon, die een ziekte heeft, waarvoor ingevolge het krachtens de Wet bestrijding infectieziekten en opsporing ziekteoorzaken bepaalde een nominatieve aangifteplicht geldt, mag zijn arbeid niet verrichten en heeft geen toegang tot de gebouwen, lokalen en terreinen, waarin en waarop hij zijn werkzaamheden gewoonlijk verricht dan met toestemming van de ARBO-dienst.**
- 2. De betrokkene die verkeert in de in het vorige lid omschreven situatie, is verplicht daarvan ten spoedigste kennis te geven aan de werkgever. Hij is gehouden zich te gedragen naar de door de ARBO-dienst gegeven aanwijzingen, waaronder die met betrekking tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek.**

3. Gedurende de periode dat de betrokkene ingevolge dit artikel zijn arbeid niet verricht, geniet hij zijn volle bezoldiging.

Artikel 11 Reïntegratie van zieke betrokkenen

1. De werkgever is verplicht zo tijdig mogelijk zodanige maatregelen te treffen en voorschriften te geven als redelijkerwijs nodig is, opdat betrokkene, die in verband met ongeschiktheid ten gevolge van ziekte verhinderd is zijn arbeid te verrichten, in staat wordt gesteld de eigen of andere passende arbeid te verrichten. Indien vaststaat dat de eigen passende arbeid niet meer kan worden verricht en bij de werkgever geen andere passende arbeid voor handen is, bevordert de werkgever de inschakeling van de betrokkene in voor hem passende arbeid in een of meer functies bij een andere werkgever.
2. Uit hoofde van zijn verplichting, bedoeld in lid 1, stelt de werkgever in overeenstemming met de betrokkene een plan van aanpak op zoals bedoeld in artikel 71a, tweede lid, van de WAO. Het plan van aanpak wordt met medewerking van de betrokkene regelmatig geëvalueerd en zo nodig bijgesteld.
3. Uit hoofde van zijn verplichting bedoeld in lid 1 en het aanvragen van een WAO-uitkering voor de werknemer krachtens artikel 34 lid 3 WAO, stelt de werkgever in overleg met de medewerker een reïntegratieverslag op zoals bedoeld in artikel 71a lid 3 WAO.

Artikel 11a Verplichtingen

De betrokkene die in verband met ongeschiktheid ten gevolge van ziekte verhinderd is zijn arbeid te verrichten, is verplicht:

- a. gevolg te geven aan door het bevoegd gezag of een door hem aangewezen deskundige gegeven redelijke voorschriften en mee te werken aan door het bevoegd gezag of een door hem aangewezen deskundige getroffen maatregelen als bedoeld in artikel 11, lid 1;
- b. zijn medewerking te verlenen aan het opstellen, evalueren en bijstellen van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 11, lid 2;
- c. passende arbeid als bedoeld in artikel 1 sub r te verrichten waartoe het bevoegd gezag hem in de gelegenheid stelt.

Artikel 12 Onderzoek naar het recht op een WAO uitkering

1. Ter zake van het onderzoek naar het recht op een WAO uitkering is de betrokkene gehouden te voldoen aan alle voorschriften en verplichtingen, die onmiddellijk dan wel middellijk uit de bepalingen van de WAO voortvloeien. Hieronder worden tevens verstaan voorschriften en verplichtingen, van welke aard dan ook, hem opgelegd door of vanwege het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.
2. Indien bij het onderzoek naar de beoordeling van het recht op een uitkering, als bedoeld in het eerste lid, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen van oordeel is dat de betrokkene arbeidsgeschikt is voor en herplaatsbaar te achten in zijn eigen betrekking, zij het onder andere voorwaarden, draagt de werkgever binnen één jaar na dat oordeel zorg voor effectuering van die andere voorwaarden.
3. Indien bij het onderzoek naar de beoordeling van het recht op een uitkering, als bedoeld in het eerste lid, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen van oordeel is dat de betrokkene arbeidsgeschikt is voor en herplaatsbaar in één of meer andere functies bij de werkgever, draagt de werkgever er zorg voor, dat de betrokkene binnen één jaar na dat oordeel wordt benoemd in die functie of één van die functies.

Artikel 13   Kortingen in verband met inkomsten uit wenselijk geachte arbeid

- 1. Indien de betrokkene in het belang van zijn genezing of zijn reïntegratie, dan wel in het kader van herplaatsing, tijdens het verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid door de ARBO-dienst of door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen wenselijk geachte arbeid voor zichzelf of voor derden verricht, worden:**
  - a. zolang hij aanspraak kan maken op zijn volle bezoldiging, de inkomsten uit deze arbeid hierop geheel in mindering gebracht;**
  - b. zolang hij aanspraak kan maken op 80% van zijn bezoldiging, bedoelde inkomsten hierop in mindering gebracht, voor zover deze 20% van zijn bezoldiging te boven gaan.**
- 2. De in het eerste lid bedoelde kortingen worden ook toegepast indien de betrokkene tijdens het verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid op advies van de ARBO-dienst of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen in het belang van zijn genezing of zijn reïntegratie, dan wel in het kader van herplaatsing, wenselijk geachte arbeid voor de werkgever verricht, waaronder tevens wordt verstaan een benoeming in een andere functie.**
- 3. De in het eerste en tweede lid bedoelde kortingen blijven buiten toepassing voor zoveel de in die leden bedoelde inkomsten reeds worden gekort op de WAO uitkering van betrokkene.**
- 4. Tot de in het eerste en tweede lid bedoelde inkomsten wordt tevens gerekend een aanvullend invaliditeitspensioen en/ of een herplaatsingstoelage, alsmede elke andere toelage, onder welke benaming ook, die geacht kan worden betrekking te hebben op de arbeid, bedoeld in het eerste en tweede lid.**

Artikel 14   Geen aanspraak op bezoldiging

Geen aanspraak op bezoldiging bestaat, indien blijkt een geneeskundige verklaring:

- a. de ziekte is voorgewend, althans zodanig overdreven is voorgesteld, dat verhindering tot de verrichting van zijn arbeid niet kan worden aangenomen;**
- b. de betrokkene de ziekte opzettelijk heeft veroorzaakt, tenzij hem daarvan op grond van zijn psychische toestand geen verwijt kan worden gemaakt;**
- c. de verhindering wegens ziekte zich voordoet binnen een half jaar na de geneeskundige keuring die terzake van zijn benoeming heeft plaatsgevonden, en alsdan blijkt dat de betrokkene hierbij kennelijk opzettelijk onjuiste informatie over zijn gezondheidstoestand heeft verstrekt of gegevens heeft verzwegen, tengevolge waarvan hij toen ten onrechte geschikt is verklaard.**

Artikel 15   Staken van bezoldiging

- 1. De aanspraak op bezoldiging kan door de werkgever geheel of ten dele vervallen worden verklaard, indien en zolang de betrokkene:**
  - a. weigert zich te onderwerpen aan een krachtens deze regeling opgedragen geneeskundig onderzoek, dan wel, na voor zulk een onderzoek behoorlijk te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt;**
  - b. weigert of verzuimt tijdig een WAO uitkering bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen aan te vragen, dan wel een verzoek tot verlenging van die uitkering bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen in te dienen;**
  - c. weigert de volledige medewerking te verlenen aan een geneeskundig onderzoek ter beoordeling van zijn recht op een WAO uitkering;**
  - d. de controlevoorschriften overtreedt, indien deze voor hem zijn vastgesteld;**
  - e. het land verlaat zonder een geneeskundige verklaring van geen bezwaar;**
  - f. ten onrechte verzuimt zich onder geneeskundige behandeling te stellen of te blijven stellen, dan wel zich niet houdt aan de hem door de ARBO-dienst of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen gegeven voorschriften, of anderszins zich zodanig gedraagt, dat zijn genezing wordt belemmerd of vertraagd, met dien verstande, dat te dezen voorschriften tot het verlenen van medewerking aan een ingreep van heelkundige of diagnostische aard zijn uitgezonderd;**

- g. tijdens de verhindering om zijn dienst te verrichten, voor zichzelf of voor derden arbeid verricht, tenzij dit blijkt een geneeskundige verklaring door de ARBO-dienst of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, in het belang van zijn genezing, reïntegratie of herplaatsbaarheid gewenst wordt geacht;
  - h. in gebreke blijft op het door de ARBO-dienst of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen bepaalde tijdstip en in de door hen bepaalde mate zijn arbeid of hem passende arbeid, dan wel, na afloop van een periode van 52 weken onafgebroken arbeidsongeschiktheid, gangbare arbeid te verrichten, tenzij hij daarvoor een inmiddels ontstane, door de ARBO-dienst of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen als geldig erkende reden heeft opgegeven;
  - i. zonder deugdelijke grond weigert mee te werken aan door de werkgever of door een door hem aangewezen deskundige gegeven redelijke voorschriften of getroffen maatregelen die erop gericht zijn om de betrokkene in staat te stellen passende arbeid te verrichten;
  - j. zonder deugdelijke grond weigert mee te werken aan het opstellen, evalueren en bijstellen van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 71a, tweede lid, van de WAO
  - k. zonder deugdelijke grond weigert passende arbeid als bedoeld in artikel 1 sub r te verrichten waartoe het bevoegd gezag hem in de gelegenheid stelt;
2. Het geheel of gedeeltelijk vervallen van aanspraken, bedoeld in het eerste lid, gaat in op een tijdstip, bij de beslissing van de werkgever vermeld. Dit tijdstip ligt niet voor de dag van die beslissing.
  3. De door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen overeenkomstig hoofdstuk II van de WAO vastgestelde en opgelegde voorschriften en verplichtingen gelden voor de betrokkene als waren deze vastgesteld en opgelegd door de werkgever.
  4. Indien betrokkene door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen één of meer sancties zijn opgelegd overeenkomstig hoofdstuk II van de WAO, gelden deze sancties voor betrokkene als waren zij hem opgelegd door de werkgever met dienovereenkomstige uitwerking op de bezoldiging.
  5. De ingevolge artikel 14 of dit artikel geheel of gedeeltelijk geweigerde of vervallen verklaarde bezoldiging, wordt alsnog aan de betrokkene uitbetaald, wanneer het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen bij een hernieuwd onderzoek, ingesteld overeenkomstig artikel 30, eerste lid, onderdeel e Wet Structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, te zijnen gunste beslist. Eveneens wordt de geheel of gedeeltelijk geweigerde of vervallen verklaarde bezoldiging alsnog aan betrokkene uitbetaald ingeval, en afhankelijk van de mate waarin, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen naderhand van oordeel mocht zijn dat de sancties, bedoeld in het vierde lid, ten onrechte zijn opgelegd. Uitbetaling van evenbedoelde bezoldiging vindt plaats met dien verstande, dat een uitkering ingevolge artikel 16, tweede lid, daarop in mindering wordt gebracht.

Artikel 16   Uitbetaling en uitkering aan anderen

1. Bij verpleging van de betrokkene in een ziekeninrichting, alsmede in andere buitengewone omstandigheden, kan de uitbetaling van de bezoldiging geheel of gedeeltelijk aan daartoe door de betrokkene gemachtigden geschieden. Indien de betrokkene niet tot machtiging in staat is, kan door de werkgever worden bepaald, dat machtiging wordt geacht te zijn verleend aan daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komende personen.
2. bedoeld in de artikelen 14 en 15, een uitkering tot ten hoogste het bedrag van de ingehouden bezoldiging geheel of gedeeltelijk aan daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komende personen zal worden uitbetaald.

Artikel 17   Onderzoek tijdens verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid

1. Onverminderd de artikelen 11 en 12 kan de werkgever de betrokkene doen onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek ter beoordeling van de vraag:
  - a. of er sprake is van verhindering tot het verrichten van zijn arbeid;
  - b. of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 14 of in artikel 15, eerste lid onder f;
  - c. of verdere maatregelen in het belang van het herstel nodig zijn;
  - d. wanneer en in welke mate de dienst kan worden hervat;
  - e. of er termen bestaan een geneeskundige verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 15, eerste lid onder e, af te geven.
2. Zodra de werkgever kennis heeft kunnen nemen van de conclusies van het onderzoek, wordt de betrokkene van deze conclusies onverwijld schriftelijk in kennis gesteld. Op verzoek van betrokkene wordt eveneens zijn behandelend arts schriftelijk in kennis gesteld van evenbedoelde conclusies.
3. De kosten, verbonden aan het onderzoek, bedoeld in artikel 30, eerste lid, onderdeel e, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen komen voor rekening van de werkgever. Eventuele reis- en verblijfkosten van de betrokkene worden hem door de werkgever vergoed op basis van nader te stellen regelen.

Artikel 18   Onderzoek ondanks dienstvervulling

1. De werkgever kan eveneens aan een geneeskundig onderzoek doen onderwerpen de betrokkene die niet reeds verlof wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geniet, indien daartoe naar het oordeel van de werkgever gegronde, zowel aan de betrokkene als aan de ARBO-dienst schriftelijk mee te delen redenen bestaan.
2. De betrokkene, die in verband met de uitoefening van zijn dienst aan bijzonder gevaar voor zijn gezondheid blootstaat, dan wel aan bijzondere gezondheidseisen moet voldoen, is gehouden zich in overleg met of op aanwijzing van de bedrijfsgezondheidskundige dienst te onderwerpen aan een periodiek geneeskundig onderzoek.
3. Zodra de werkgever kennis heeft kunnen nemen van de conclusies van het in het eerste en tweede lid bedoelde onderzoek, wordt de betrokkene van deze conclusies onverwijld schriftelijk in kennis gesteld. Op verzoek van de betrokkene wordt eveneens zijn behandelend arts schriftelijk in kennis gesteld van evenbedoelde conclusies.
4. Aan de betrokkene wiens lichamelijke of psychische toestand blijktens de conclusie van het onderzoek zodanig is dat de belangen van hemzelf, van de instelling of van bij zijn dienstuitoefening betrokken derden zich tegen gehele of gedeeltelijke voortzetting van zijn arbeid verzetten, wordt door de werkgever geheel of gedeeltelijk verlof verleend op de voet van de bepalingen van deze regeling. Gedurende dit verlof draagt de werkgever aan de betrokkene zo mogelijk andere werkzaamheden op, voor zover deze, gezien de voordien door hem verrichte werkzaamheden redelijkerwijs passend zijn te achten.

Artikel 19   Second opinion UWV

1. Op verzoek van de werkgever of de werknemer kan door UWV een onderzoek worden ingesteld naar en een oordeel gegeven worden over:
  - a. Het bestaan van de ongeschiktheid tot werken, indien de werkgever een geschil heeft met de werknemer over ongeschiktheid tot werken;
  - b. De aanwezigheid van passende arbeid zoals bedoeld in artikel 1 sub r, die de zieke werknemer in staat is te verrichten voor de werkgever;
  - c. Of de werkgever ten aanzien van zijn zieke werknemer voldoende en geschikte reïntegratie-inspanningen heeft verricht.
2. De uitkomsten van het in lid 1 genoemde onderzoek worden vermeld in het reïntegratieverslag zoals bedoeld in artikel 71a lid 3 WAO.

Artikel 20   Ontslag op grond van arbeidsongeschiktheid voor de eigen arbeid

1. De werkgever kan, doch niet vaker dan eenmaal in een tijdvak van drie maanden, de betrokkene doen onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek ter beantwoording van de vraag of volledige hervatting van zijn arbeid al dan niet blijvend is uitgesloten.
2. Indien blijkt dat de betrokkene op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde vereisten te voldoen, kan hij worden ontslagen, mits:
  - a. deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd en;
  - b. herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en;
  - c. er bij de werkgever voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.
3. Ter bepaling van de periode van 2 jaar, bedoeld in het eerste lid, worden perioden van ongeschiktheid voor zijn betrekking samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
4. Indien de werkgever wenst over te gaan tot ontslag, dient hij de betrokkene schriftelijk aan te zeggen dat de procedure ter beoordeling van de medische geschiktheid voor de functie en de kansen op herstel binnen zes maanden in gang wordt gezet. Deze aanzegging geschiedt op zijn vroegst vanaf de 18e maand na de eerste ziektedag, met dien verstande dat de procedure, met inbegrip van het aan het ontslag ten grondslag te leggen medisch- en arbeidskundig advies en de afronding van het onderzoek naar de herplaatsingsmogelijkheden uiterlijk in de 24e maand na de eerste ziektedag kan zijn afgerond.
5. Bij het onderzoek naar de vraag of er sprake is van een situatie, als bedoeld in het tweede lid, onderdelen a. en b., worden de volgende artsen betrokken:
  - a. een arts, aangewezen door de werkgever
  - b. een arts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. De conclusie van het onderzoek wordt neergelegd in een rapport, dat wordt opgesteld door de arts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Deze doet het rapport toekomen aan de werkgever en in afschrift aan de betrokkene. Het rapport heeft het karakter van een medisch advies aan de werkgever.
6. Ter beoordeling van de vraag of er sprake is van een situatie, als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, is vereist dat de werkgever door middel van een zorgvuldig onderzoek kan aantonen dat er voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. Hiertoe onderzoekt de werkgever eerst of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een functie met passende arbeid, en daarna, indien die mogelijkheid zich niet voordoet doch niet eerder dan na afloop van het eerste ziektejaar, in een functie met gangbare arbeid.
7. Bij het onderzoek, bedoeld in het zesde lid, betreft de werkgever ook het oordeel van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Bij zijn oordeel betreft het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de reïntegratie-inspanningen van de werkgever, bedoeld in artikel 11. Indien de betrokkene dat wenst, stelt het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen ook hem in kennis van zijn oordeel.
8. Indien bij het onderzoek naar de blijvende ongeschiktheid voor zijn functie, bedoeld in de voorgaande leden, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen van oordeel is, dat de betrokkene arbeidsgeschikt is voor en herplaatsbaar in zijn eigen functie onder andere voorwaarden, dan wel in één of meer andere functies bij de betreffende instelling, is ontslag slechts mogelijk indien de betrokkene direct aansluitend onder die andere voorwaarden in zijn functie, dan wel in die andere functie of één van die andere functies wordt benoemd.
9. Tegen de conclusie van het onderzoek, bedoeld in het zesde lid, alsmede het oordeel van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, bedoeld in het zevende lid, staat geen beroep open bij de rechter.

Artikel 20a   Ontslag in verband met het niet meewerken aan reïntegratie

In afwijking van artikel 20 kan de betrokkene die in verband met ongeschiktheid tot werken ten gevolge van ziekte verhinderd is zijn arbeid te verrichten, worden ontslagen, indien hij zonder deugdelijke grond weigert:

- a. gevolg te geven aan de door de werkgever of een door hem aangewezen deskundige gegeven redelijke voorschriften en mee te werken aan door de werkgever of een door hem aangewezen deskundige getroffen maatregelen om hem in staat te stellen de eigen of andere passende arbeid te verrichten;
- b. passende arbeid als bedoeld in artikel 1 sub r te verrichten waartoe het bevoegd gezag hem in de gelegenheid stelt;
- c. zijn medewerking te verlenen aan het opstellen, evalueren en bijstellen van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 71a, tweede lid, van de WAO.

Artikel 21   Recht op suppletie

1. Met uitzondering van degene, die zijn resterende verdienvermogen volledig benut in één of meer aangehouden dienstverbanden, heeft de betrokkene recht op suppletie vanaf het tijdstip dat aan hem ontslag is verleend op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte of gebreken.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien het in dat lid bedoelde ontslag wordt verleend na het moment dat de ongeschiktheid tot het uitoefenen van zijn functie wegens ziekte 90 maanden onafgebroken heeft geduurd. Voor het bepalen van genoemde periode van 90 maanden worden perioden van ziekte samengeteld indien die elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

Artikel 22   Verplichtingen- en sanctieregim

1. Het verplichtingen- en sanctieregim van de WNU is van overeenkomstige toepassing op het recht op suppletie.
2. Onverminderd het eerste lid, omvat passende arbeid in de zin van de WNU voor de toepassing van de suppletieregeling mede gangbare arbeid, als bedoeld in artikel 1, onderdeel s.

Artikel 23   Geen uitbetaling van het recht op suppletie

Het recht op suppletie komt niet tot uitbetaling voor zolang:

- a. betrokkene een WAO uitkering ontvangt, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;
- b. betrokkene is herplaatst in een functie waaraan hij recht kan ontlenen op herplaatsingstoelage als bedoeld in paragraaf 9 van het pensioenreglement.

Artikel 24   Einde recht op suppletie

Het recht op suppletie eindigt:

- a. na ommekomst van de duur van de suppletie;
- b. met ingang van de dag volgende op die waarop de betrokkene is overleden;
- c. met ingang van de eerste dag van de maand waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt.

Artikel 25 Hoogte en duur suppletie

1. De suppletie bedraagt een percentage van de berekeningsgrondslag van de suppletie.
2. Als berekeningsgrondslag, bedoeld in het eerste lid, geldt het dagloon van de betrokkene op de dag voorafgaande aan het ontslag ter zake waarvan hem recht op suppletie wordt toegekend, voor zover dat betrekking heeft op het inkomen uit de betrekking waaraan het recht op suppletie wordt ontleend.
3. Met inachtneming van artikel 32, vierde lid, van de WPA wordt onder het dagloon, bedoeld in het tweede lid, verstaan het dagloon in de zin van de WAO zonder toepassing van de maximumdagloongrens van artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering, verminderd met bijdragen strekkende tot betaling van de premie van een door of voor de betrokkene afgesloten particuliere ziektekostenverzekering, als bedoeld in artikel 1, tweede lidonderdeel b, van het Besluit Algemene Dagloonregelen WAO, en vermeerderd met het bedrag aan pensioenbijdrageverhaal, bedoeld in artikel 10 van de Wet financiële voorzieningen privatisering ABP, het bedrag aan VUT-fonds bijdrageverhaal, bedoeld in artikel 6 van de regels inzake de financiering van VUT-fonds lasten, ex artikel 9 van de Wet Kaderregeling VUT overheids personeel en het verhaal van de verschuldigde pensioenpremie voor flexibel pensioen, bedoeld in artikel 3, negende lid van de Pensioenovereenkomst;
4. De berekeningsgrondslag van de suppletie wordt telkens aangepast aan de voor de sector geldende algemene bezoldigingswijziging.
5. Het in het eerste lid bedoelde percentage bedraagt:
  - a. gedurende de eerste drieëndertig maanden 80%; en
  - b. gedurende de daaropvolgende drieëndertig maanden 70%.

Artikel 26 Suppletie bij later ontslag dan na 24 maanden

1. In afwijking van artikel 25, vijfde lid, wordt, indien het in artikel 21 bedoelde ontslag is verleend op een latere datum dan het moment waarop de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte 24 maanden onafgebroken heeft geduurd, de in artikel 25, vijfde lid, genoemde periode verminderd met de periode, die gelegen is tussen de ontslagdatum en het moment waarop genoemde ongeschiktheid 24 maanden onafgebroken heeft geduurd. Deze vermindering vindt plaats, te beginnen met de periode gedurende welke de betrokkene recht heeft op 80% van de berekeningsgrondslag van de suppletie.
2. Voor het bepalen van de in het eerste lid bedoelde periode van 24 maanden worden perioden van ziekte of arbeidsongeschiktheid samengeteld indien die elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

Artikel 27 Samenloop met andere uitkeringen

1. Indien de betrokkene gedurende de periode dat recht bestaat op suppletie, ter zake van het dienstverband waaruit dat recht op suppletie is ontstaan, een werkloosheidsuitkering dan wel een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt, wordt het bedrag van genoemde uitkering of uitkeringen in mindering gebracht op het bedrag van de suppletie. Indien de bedoelde betrokkene uit hoofde van twee of meer dienstverbanden binnen de overheids- of onderwijssector, recht heeft op een WAO-uitkering, wordt die uitkering voor de toepassing van de eerste volzin, toegerekend aan het dienstverband ter zake waarvan hem recht op suppletie is toegekend, naar rato van de feitelijk genoten inkomsten uit hoofde van de desbetreffende dienstverbanden.
2. Indien de betrokkene recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering die kan worden toegerekend aan een dienstverband, waaruit hij is ontslagen op een datum, gelegen voor de datum van ontslag uit het dienstverband ter zake waarvan hem recht op suppletie is toegekend, welk recht voortduurt na laatstgenoemde datum, wordt, ingeval van een verhoging van de mate van de arbeidsongeschiktheid waardoor het bedrag van die arbeidsongeschiktheidsuitkering verhoogd wordt, uitsluitend het bedrag van die verhoging van die arbeidsongeschiktheidsuitkering in mindering gebracht op het bedrag van de

suppletie. Indien de bedoelde betrokkene uit hoofde van twee of meer dienstverbanden binnen de overheids- of onderwijssector recht heeft op een WAO-uitkering, wordt die uitkering voor de toepassing van de vorige volzin toegerekend aan het in die volzin eerstgenoemde dienstverband, naar rato van de feitelijk genoten inkomsten uit hoofde van de desbetreffende dienstverbanden, en wordt, ingeval van een verhoging van de mate van arbeidsongeschiktheid in dat eerstgenoemde dienstverband, waardoor het bedrag van die arbeidsongeschiktheidsuitkering verhoogd wordt, uitsluitend het bedrag van die verhoging in mindering gebracht op het bedrag van de suppletie.

Artikel 28 Samenloop met inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf

1. Indien betrokkene, gedurende de periode dat recht bestaat op suppletie, inkomsten verwerft uit of in verband met arbeid of bedrijf, anders dan bedoeld in artikel 27, wordt de berekeningsgrondslag van de suppletie verminderd met de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf.
2. Onder inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf, bedoeld in het eerste lid, worden begrepen inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf die zijn ontstaan:
  - a. met ingang van of na de dag waarop het ontslag, ter zake waarvan de betrokkene suppletie is toegekend, hem is aangezegd;
  - b. gedurende non-activiteit, vakantie of verlof onmiddellijk voorafgaande aan het ontslag ter zake waarvan de betrokkene suppletie is toegekend;
  - c. voor de dag van ontslag, ter zake waarvan de betrokkene suppletie is toegekend, anders dan bedoeld in het artikel 27, tweede lid, en onderdelen a en b van dit artikellid, voor zover uit deze arbeid of dit bedrijf na die dag inkomsten of meer inkomsten worden genoten door de betrokkene, terwijl die inkomsten of die meerdere inkomsten of een gedeelte daarvan, het gevolg zijn van een verhoogde werkzaamheid dan wel verband houden met het ontslag.
3. De werkgever kan in bijzondere gevallen ten gunste van betrokkene afwijken van het tweede lid.

Artikel 29 Invloed sancties op de suppletie

Voor de toepassing van de artikelen 27 en 28 worden uitkeringen steeds geacht onverminderd door betrokkene te zijn genoten indien, als gevolg van handelingen of het nalaten van handelingen door betrokkene, één of meer werkloosheidsuitkeringen, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, uitkeringen op grond van de Ziektewet dan wel uitkeringen die naar aard en strekking overeenkomen met laatstgenoemde uitkeringen, waarop betrokkene recht heeft,

- a. vermindering ondergaan;
- b. blijvend geheel geweigerd worden;
- c. tijdelijk of blijvend gedeeltelijk geweigerd worden; dan wel
- d. in uitkeringsduur beperkt worden.

Artikel 30 Overlijdensuitkering

1. Zo spoedig mogelijk na het overlijden van de betrokkene, aan wie een suppletie is toegekend, wordt een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de berekeningsgrondslag van de suppletie van betrokkene over een tijdvak van drie maanden.
2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt uitgekeerd in de navolgende rangorde:
  - a. aan de langstlevende echtgenoot dan wel aan de langstlevende geregistreerde partner indien de overleden betrokkene niet duurzaam van de andere echtgenoot dan wel geregistreerde partner gescheiden leefde;
  - b. aan de minderjarige kinderen van de overledene;
  - c. aan degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde.

3. Voor de toepassing van het eerste lid worden onder kinderen mede begrepen die kinderen voor wie de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor.
4. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als echtgenoot dan wel geregistreeerde partner aangemerkt niet gehuwde personen van verschillend of gelijk geslacht die duurzaam een gezamenlijke huishouding voeren, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.
5. Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in het derde lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde of niet geregistreeerde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien, hetgeen moet kunnen blijken uit een ter zake verleden notariële akte alsmede uit een uittreksel van de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens waaruit een gezamenlijk woonadres blijkt.
6. Op het uit te keren bedrag, bedoeld in het eerste lid, wordt in mindering gebracht het bedrag van de uitkering waarop de nagelaten betrekkingen van de betrokkene ter zake van diens overlijden aanspraak kunnen maken uit hoofde van een of meer werkloosheidsuitkeringen, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, uitkeringen op grond van de Ziektewet dan wel uitkeringen die naar aard en strekking overeenkomen met laatstgenoemde uitkeringen, waarop betrokkene recht had.

Artikel 31 Aanvraag en betaling van de suppletie

1. Door de werkgever wordt op aanvraag vastgesteld of er recht op suppletie bestaat.
2. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door de werkgever beschikbaar gesteld aanvraagformulier.
3. De suppletie wordt zo spoedig mogelijk uitbetaald, doch uiterlijk binnen een maand nadat het recht op die suppletie is vastgesteld. De suppletie wordt in de regel per maand achteraf betaald.
4. De suppletie die niet in ontvangst is genomen of is ingevorderd binnen drie maanden na de dag van betaalbaarstelling, wordt niet meer betaald. De werkgever kan in bijzondere gevallen ten gunste van betrokkene afwijken van de eerste volzin.

Artikel 32 Voorschot

1. Door of namens de werkgever wordt uit eigen beweging een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een suppletie betaald, indien uitsluitend onzekerheid bestaat omtrent de hoogte van de suppletie, omtrent het van de suppletie aan de betrokkene te betalen bedrag of omtrent het nakomen van een verplichting als bedoeld in artikel 22.
2. Door of namens de werkgever kan op aanvraag van de betrokkene een naar redelijkheid vast te stellen voorschot op een suppletie worden betaald, indien onzekerheid bestaat omtrent het recht op suppletie.
3. Een voorschot, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt beschouwd als suppletie.

Artikel 33 Scholing en opleiding

1. Partijen kunnen regels stellen op grond waarvan in bij die regels aan te geven gevallen en met inachtneming van bij die regels te stellen beperkingen de betrokkene bevoegd is deel te nemen aan een opleiding of scholing in dagonderwijs.
2. Indien de betrokkene, die recht heeft op suppletie, gaat deelnemen aan een voor hem naar het oordeel van de werkgever noodzakelijke opleiding of scholing, blijft volgens door partijen te stellen regels het recht op suppletie bestaan tot dat die opleiding of scholing is geëindigd.

3. In de ingevolge het tweede lid te stellen regels, worden in ieder geval voorschriften en beperkingen gegeven met betrekking tot de aard, de omvang en de duur van de in het tweede lid bedoelde opleiding of scholing.

Artikel 34 Onbeloonde activiteiten

1. De betrokkene die onbeloonde activiteiten verricht, is verplicht daarvan mededeling te doen aan de werkgever, dan wel aan de namens hem handelende uitvoeringsinstelling.
2. De betrokkene heeft voor het verrichten van bijzondere vormen van onbeloonde activiteiten voorafgaande toestemming nodig van de werkgever.

Artikel 35 Uitvoeringsvoorschriften

1. Partijen stellen nadere regels vast met betrekking tot:
  - a. een doelmatige controle ten aanzien van de betrokkenen;
  - b. het genieten van vakantie tijdens de duur van de suppletie.
2. Partijen kunnen nadere regels stellen met betrekking tot artikel 34.

Artikel 36 Conversie herplaatsingswachtgeld in suppletie

1. De betrokkene, die op de dag, voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van het tijdelijk Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid onderwijs en onderzoekspersoneel (BZAOO), uit hoofde van een ontslag recht heeft op een herplaatsingswachtgeld als bedoeld in artikel K 4, tweede lid, juncto artikel K6 van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet, zoals die wet luidde op 31 december 1995, heeft recht op suppletie.
2. Het in het eerste lid bedoelde recht op suppletie bedraagt bij een op de dag, voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van het BZAOO, inmiddels genoten recht op herplaatsingswachtgeld van:
  - 1 maand: gedurende de eerste 27 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 2 maanden: gedurende de eerste 26 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 3 maanden: gedurende de eerste 25 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 4 maanden: gedurende de eerste 24 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 5 maanden: gedurende de eerste 22 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 6 maanden: gedurende de eerste 21 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 7 maanden: gedurende de eerste 20 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 8 maanden: gedurende de eerste 19 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 9 maanden: gedurende de eerste 18 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 10 maanden: gedurende de eerste 17 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 11 maanden: gedurende de eerste 16 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 12 maanden: gedurende de eerste 15 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 13 maanden: gedurende de eerste 14 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 14 maanden: gedurende de eerste 13 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 15 maanden: gedurende de eerste 12 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 16 maanden: gedurende de eerste 11 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 17 maanden: gedurende de eerste 10 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 18 maanden: gedurende de eerste 9 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 19 maanden: gedurende de eerste 9 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 20 maanden: gedurende de eerste 8 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 21 maanden: gedurende de eerste 7 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 22 maanden: gedurende de eerste 6 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 23 maanden: gedurende de eerste 5 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 24 maanden: gedurende de eerste 4 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 25 maanden: gedurende de eerste 3 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 26 maanden: gedurende de eerste 2 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;
  - 27 maanden: gedurende de eerste 1 maanden 80%, vervolgens 33 maanden 70%;

- 28 maanden: gedurende 33 maanden 70%;
 29 maanden: gedurende 32 maanden 70%;
 30 maanden: gedurende 31 maanden 70%;
 31 maanden: gedurende 30 maanden 70%;
 32 maanden: gedurende 29 maanden 70%;
 33 maanden: gedurende 28 maanden 70%;
 34 maanden: gedurende 27 maanden 70%;
 35 maanden: gedurende 26 maanden 70%;
 36 maanden: gedurende 25 maanden 70%;
 37 maanden: gedurende 24 maanden 70%;
 38 maanden: gedurende 23 maanden 70%;
 39 maanden: gedurende 22 maanden 70%;
 40 maanden: gedurende 21 maanden 70%;
 41 maanden: gedurende 20 maanden 70%;
 42 maanden: gedurende 19 maanden 70%;
 43 maanden: gedurende 18 maanden 70%;
 44 maanden: gedurende 17 maanden 70%;
 45 maanden: gedurende 16 maanden 70%;
 46 maanden: gedurende 15 maanden 70%;
 47 maanden: gedurende 14 maanden 70%;
 48 maanden: gedurende 13 maanden 70%;
 49 maanden: gedurende 11 maanden 70%;
 50 maanden: gedurende 10 maanden 70%;
 51 maanden: gedurende 9 maanden 70%;
 52 maanden: gedurende 8 maanden 70%;
 53 maanden: gedurende 7 maanden 70%;
 54 maanden: gedurende 6 maanden 70%;
 55 maanden: gedurende 5 maanden 70%;
 56 maanden: gedurende 4 maanden 70%;
 57 maanden: gedurende 3 maanden 70%;
 58 maanden: gedurende 2 maanden 70%;
 59 maanden: gedurende 1 maand 70%.
3. De artikelen 22 tot en met 24, 25, vierde lid, 26 tot en met 30, artikel 31, derde en vierde lid, alsmede 32 tot en met 35 zijn van overeenkomstige toepassing.
  4. De werkgever stelt ambtshalve voor iedere daarvoor in aanmerking komende betrokkene het recht op suppletie vast met inachtneming van het in dit artikel bepaalde.
  5. Artikel 25, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor de vaststelling van de berekeningsgrondslag voor de betrokkene als dagloon geldt de naar een jaarbedrag herleide en door 261 gedeelde berekeningsgrondslag van het herplaatsingswachtgeld zoals die geldt op 31 december 1995, aangepast op de voet van artikel 4, zesde lid, van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, zoals dat artikel luidde op 31 december 1995, zonder toepassing van de maximumdagloongrens van artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet sociale verzekering.
  6. Bij de bepaling op het moment van inwerkingtreding van het BZAOO van de periode waarover herplaatsingswachtgeld is genoten, wordt deze periode naar beneden afgerond op een hele maand.

Artikel 37   Conversie ingeval suppletiegerechtigd binnen zes maanden

Indien de betrokkene, die op de datum van inwerkingtreding van het BZAOO onafgebroken gedurende een periode van 52 weken arbeidsongeschikt is geweest in de zin van artikel 19, eerste lid, van de WAO en de mate van zijn algemene invaliditeit op grond van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet is vastgesteld op ten minste 15%, dan wel de mate van arbeidsongeschiktheid ingevolge de ministeriële regeling op grond van artikel 8, derde lid, van de AAW, zoals dit artikel luidde op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Invoeringswet nieuwe en gewijzigde arbeidsongeschiktheidsregelingen is vastgesteld op ten minste 25%, binnen een

periode van zes maanden is aan te merken als een betrokkene in de zin van deze regeling, geldt voor hem als dagloon:

- a. de naar een jaarbedrag herleide en door 261 gedeelde berekeningsgrondslag, bedoeld in artikel F 4, eerste lid, van de ABP-wet, zoals dat artikel luidde op 31 december 1995, zoals die voor hem is vastgesteld voor het jaar 1994;
- b. indien het recht op bezoldiging of uitkering ingeval van ziekte is toegekend uit een deeltijdbetrekking, geldt in afwijking van het gestelde onder a. als dagloon het bedrag dat wordt verkregen door de in dat lid bedoelde berekeningsgrondslag voor het jaar 1994 te delen door 261 en vervolgens te vermenigvuldigen met de deeltijdfactor, zonder toepassing van de maximumdagloongrens van artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet sociale verzekering.

Artikel 38   Algemeen neerwaartse wijzigingen

Tenzij partijen anders overeenkomen, wordt, indien het niveau van de WAO een algemene neerwaartse wijziging ondergaat, deze neerwaartse wijziging, na afloop van zes maanden na de datum van publicatie daarvan in het Staatsblad, op overeenkomstige wijze ten aanzien van de suppletie doorgevoerd.

Artikel 39   Aanspraken wegens ziekte en arbeidsongeschiktheid na ontslag of beëindiging van het dienstverband

1. De gewezen betrokkene, die wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid, ontstaan voor het tijdstip waarop hem ontslag is verleend, niet zijnde een ontslag op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid, dan wel waarop zijn benoeming in tijdelijke dienst is afgelopen, nadien nog ongeschikt is hem passende, dan wel, na onafgebroken arbeidsongeschiktheid gedurende het in artikel 19, eerste en tweede lid van de WAO bedoelde tijdvak, gangbare arbeid te verrichten, een en ander voor zover hij niet als herplaatsbaar verklaarde is herplaatst in een dienstverband, behoudt gedurende zijn ongeschiktheid zijn laatstgenoten bezoldiging. Het in de vorige volzin bepaalde geldt slechts voor zover de termijn van 18 kalendermaanden, genoemd in artikel 4, eerste lid, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin de gewezen betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
2. De gewezen betrokkene, die binnen vier weken na het tijdstip waarop hij is ontslagen, dan wel waarop zijn benoeming in tijdelijke dienst is afgelopen, wegens ziekte ongeschikt wordt hem passende arbeid te verrichten, ontvangt zijn laatstelijk genoten bezoldiging, mits hij gedurende tenminste acht weken onmiddellijk aan dat tijdstip voorafgaand in dienst is geweest. De laatstelijk genoten bezoldiging wordt uitbetaald zolang de ongeschiktheid van de betrokkene duurt en voor zover hij niet als herplaatsbaar verklaarde is herplaatst in een dienstverband, doch uiterlijk tot en met 52 weken na de aanvang daarvan, dan wel indien dit eerder is tot uiterlijk de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.
3. De gewezen betrokkene met recht op een uitkering krachtens de Ziektewet heeft aanspraak op een uitkering ter hoogte van de laatstgenoten of laatstelijk genoten bezoldiging, als bedoeld in het eerste en tweede lid, verminderd met de uitkering krachtens de Ziektewet.
4. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing ten aanzien van de betrokkene, die in verband met de aanvaarding van werkzaamheden van ten minste gelijke omvang als die van het beëindigde dienstverband, aanspraak kan maken op honorering, loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering wegens ziekte en arbeidsongeschiktheid uit hoofde van die werkzaamheden.
5. Indien de gewezen betrokkene binnen een tijdvak van vier weken nadat de volgens het eerste en tweede lid geregelde doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging in verband met zijn herstel is gestaakt, wederom wegens ziekte ongeschikt wordt hem passende, dan wel, na onafgebroken arbeidsongeschiktheid gedurende het in artikel 19 eerste en tweede lid van de WAO bedoelde tijdvak, gangbare arbeid te verrichten, wordt de nieuw opgetreden ongeschiktheid als een voortzetting van de vorige ongeschiktheid

beschouwd en wordt de doorbetaling hervat. Voor het bepalen van het tijdstip, waarop de in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen zijn verstreken, worden evenbedoelde perioden van ongeschiktheid, welke elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken zijn opgevolgd, samengeteld.

6. De gewezen betrokkene, bedoeld in het eerste en tweede lid, die zijn laatstgenoten, onderscheidenlijk zijn laatstelijk genoten bezoldiging ontvangt, heeft, indien hij gerekend vanaf de eerste ziektedag 52 weken onafgebroken niet in staat is geweest zijn arbeid wegens ziekte geheel of gedeeltelijk te verrichten, recht op een WAO uitkering, indien hij aan de daarvoor gestelde eisen voldoet.
7. In geval van zwangerschaps- en bevallingsverlof van de gewezen vrouwelijke betrokkene wordt haar uitkering krachtens de Ziektewet aangevuld tot 100% van de laatstgenoten of laatstelijk genoten bezoldiging; artikel 9, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing[For1]. Zolang zij na de beëindiging van de in de vorige volzin bedoelde uitkeringen nog wegens ziekte en arbeidsongeschiktheid ongeschikt is om haar passende dan wel, onafgebroken arbeidsongeschiktheid gedurende het in artikel 19, eerste en tweede lid van de WAO bedoelde tijdvak, gangbare arbeid te kunnen verrichten, dan wel binnen vier weken na deze beëindiging in die zin arbeidsongeschikt wordt, is het bepaalde in het tweede, derde en vierde lid van overeenkomstige toepassing. De in het tweede lid bedoelde termijn van 52 weken wordt in dat geval geacht aan te vangen op de dag, volgende op die der bevalling.
8. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging, bedoeld in dit artikel wordt verminderd dan wel, voor zover het reeds is uitbetaald, verrekend met:
  - a. een de betrokkene toegekende ZW-uitkering, een WW-uitkering, een BWNU-uitkering dan wel een WAO-uitkering of anderszins een uitkering uit hoofde van ziekte en arbeidsongeschiktheid of werkloosheid;
  - b. een de betrokkene toegekend invaliditeitspensioen door de Stichting Pensioenfonds ABP, alsmede een eventuele aanvulling op dat pensioen, als bedoeld in artikel 41, derde lid;
  - c. inkomsten welke de gewezen betrokkene inmiddels mocht zijn gaan genieten uit of in verband met arbeid of bedrijf, daaronder mede begrepen uitkeringen terzake van ziekte en arbeidsongeschiktheid, voor zover niet afkomstig uit verzekeringen, waarvoor de premie uitsluitend voor eigen rekening van betrokkene is betaald.
9. In de gevallen, bedoeld in dit artikel, vinden de artikelen 14, 15, 16 en 17, waar mogelijk, overeenkomstige toepassing.
10. In de gevallen, bedoeld in dit artikel, wordt de uitkering krachtens de Ziektewet geacht onverminderd te zijn ontvangen indien deze op grond van enige wettelijke bepaling geheel of gedeeltelijk is geweigerd, dan wel niet of niet geheel is betaald.

Artikel 39a Indexering

1. De uitkering als bedoeld in artikel 39 lid 3 wordt periodiek herzien. Op deze herziening is artikel 46 WW van overeenkomstige toepassing.
2. Partijen kunnen bepalen dat een andere indexering wordt toegepast.
3. Partijen maken bekend met ingang van welke dag en met welk percentage een herziening als bedoeld in het eerste of tweede lid plaatsvindt.
4. Dit artikel treedt in werking per 1 januari 2002.

Artikel 40 Voorwaarden en verplichtingen bij het verkrijgen van aanspraken wegens ziekte en arbeidsongeschiktheid na beëindiging van het dienstverband.

1. Ter verkrijging van de in artikel 39, eerste, tweede en vijfde lid bedoelde aanspraken richt de gewezen betrokkene binnen 7 dagen na het ontstaan van de voor die aanspraken vereiste omstandigheden een aanvraag tot de werkgever. Bij overschrijding van deze termijn vervalt de aanspraak gedurende het aantal dagen van deze overschrijding, tenzij de gewezen betrokkene aantoont, dat hij redelijkerwijs niet in staat is geweest die termijn in acht te nemen.

2. De vaststelling en wijziging van de in dit artikel bedoelde aanspraken geschiedt door de werkgever. De uitbetaling vindt maandelijks plaats, tenzij deze met toestemming van de gewezen betrokkene in langere termijnen geschiedt. De werkgever kan, vooruitlopende op de vaststelling van de aanspraken, uitbetalingen aan de betrokkene verrichten bij wijze van voorschot.
3. De gewezen betrokkene wordt door het aanvaarden van de vastgestelde aanspraken, bedoeld in het eerste, tweede, vijfde en zevende lid van artikel 39, geacht er in toe te stemmen dat allen die daarvoor naar het oordeel van de werkgever in aanmerking komen, omtrent zijn omstandigheden alle inlichtingen verschaffen welke voor de uitvoering van evenbedoelde aanspraken nodig zijn.
4. De gewezen betrokkene is verplicht, indien de werkgever daartoe aanleiding ziet, zich te onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek tot het verkrijgen van ieder mogelijke uitkering ingevolge arbeidsongeschiktheid, ter vervanging van de in artikel 39, eerste, tweede, vijfde en zevende lid bedoelde aanspraken.
5. De gewezen betrokkene is verplicht de werkgever uit eigen beweging onverwijld in kennis te stellen van alle omstandigheden, waarvan het hem redelijkerwijs duidelijk is, dan wel moet zijn, dat die van invloed kunnen zijn op de vaststelling van de in artikel 39, eerste, tweede, vijfde en zevende lid bedoelde aanspraken. Onder dergelijke omstandigheden vallen tevens te verwachten inkomsten, van welke aard dan ook, waarvan de hoogte en de duur nog niet of niet exact kunnen worden vastgesteld.
6. De werkgever kan bepalen, dat geen recht op de aanspraken, bedoeld in het eerste, tweede, vijfde en zevende lid van artikel 39, bestaat indien de gewezen betrokkene de gegevens die noodzakelijk zijn voor de vaststelling van deze aanspraken niet, niet volledig of onjuist heeft verstrekt.
7. Het recht op de aanspraken, bedoeld in het eerste, tweede, vijfde en zevende lid van artikel 39, kan door de werkgever geheel of gedeeltelijk en al dan niet tijdelijk vervallen worden verklaard, indien de gewezen betrokkene zonder geldige redenen niet of niet langer voldoet aan de hem opgelegde verplichtingen, bedoeld in het derde, vierde en vijfde lid, alsmede indien de gewezen betrokkene niet, niet volledig of onjuiste gegevens heeft verstrekt met betrekking tot een wijziging van deze aanspraken.
8. Het recht op de aanspraken, bedoeld in het eerste, tweede, vijfde en zevende lid van artikel 39, vervalt in ieder geval indien de gewezen betrokkene daartoe niet binnen 2 jaar na de beëindiging van zijn dienstverband een verzoek heeft ingediend.
9. Uitkeringen ingevolge de in het eerste, tweede, vijfde en zevende lid van artikel 39 bedoelde aanspraken, die niet in ontvangst zijn genomen of ingevorderd binnen drie maanden na de betaalbaarstelling, worden niet meer betaald. De werkgever, kan in bijzondere gevallen ten gunste van betrokkene afwijken van de eerste volzin.

Artikel 41   Uitkering aan gewezen arbeidsongeschikten

1. Aan de gewezen betrokkene die een WAO uitkering ontvangt, wordt, indien zijn arbeidsongeschiktheid naar het oordeel van de werkgever, in overwegende mate werd veroorzaakt door de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of door de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht, en de arbeidsongeschiktheid niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, een uitkering verleend in aanvulling op een hem uit hoofde van die arbeidsongeschiktheid toegekende suppletie krachtens artikel 21 van deze regeling dan wel op een hem toegekend invaliditeitspensioen en/of herplaatsingstoelage door de Stichting Pensioenfonds ABP.
2. Ingeval van toekenning van een suppletie, als bedoeld in het eerste lid, omvat de uitkering, bedoeld in dat lid, een zodanig bedrag, dat de betrokkene, tezamen met die suppletie, 90,02% van zijn laatstelijk genoten bezoldiging ontvangt.
3. Ingeval van toekenning van een invaliditeitspensioen, als bedoeld in het eerste lid, omvat de uitkering, bedoeld in dat lid, een zodanig bedrag, dat betrokkene, tezamen met het invaliditeitspensioen en/of de herplaatsingstoelage, bij een arbeidsongeschiktheid van:
  - 80% of meer: 90,02%
  - 65 tot 80%: 65,26%
  - 55 tot 65%: 54,01%

45 tot 55%: 45,01%
35 tot 45%: 36,01%
25 tot 35%: 27,01%
15 tot 25%: 18,00%

van de laatstelijk genoten bezoldiging ontvangt, mits hij gebruik heeft gemaakt van de hem door de Stichting Pensioenfonds ABP geboden mogelijkheid tot individuele bijverzekering tegen de gevolgen van de verlaging van zijn invaliditeitspensioen in de periode, bedoeld in artikel 21b van de WAO.

Heeft de gewezen betrokkene van deze mogelijkheid tot individuele bijverzekering geen gebruik gemaakt, dan omvat de uitkering, bedoeld in het eerste lid, een zodanig bedrag dat betrokkene gedurende de periode, bedoeld in artikel 21b van de WAO, tezamen met het invaliditeitspensioen bij een arbeidsongeschiktheid van:

80% of meer: 83,59%
65 tot 80%: 60,76%
55 tot 65%: 50,15%
45 tot 55%: 41,80%
35 tot 45%: 33,44%
25 tot 35%: 25,08%
15 tot 25%: 16,72%

van de laatstelijk genoten bezoldiging ontvangt.

De uitkering eindigt op het moment dat de gewezen betrokkene niet meer voldoet aan de voorwaarden, genoemd in het eerste lid, en in ieder geval met ingang van de eerste dag van de maand waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt.

4. Indien ingevolge het bepaalde in artikel 8.10 van het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds ABP een algemeen neerwaartse wijziging is doorgevoerd ten aanzien van het invaliditeitspensioen, genoemd in het eerste en derde lid, wordt deze neerwaartse wijziging zes maanden nadien op overeenkomstige wijze doorgevoerd ten aanzien van de uitkering, bedoeld in het eerste lid, tenzij binnen die periode van zes maanden partijen anders overeenkomen.
5. Bij de vaststelling van de uitkering, bedoeld in het eerste lid, worden, indien een WAO uitkering, een suppletie, een invaliditeitspensioen, een werkloosheidsuitkering, dan wel een naar aard en strekking met deze uitkeringen overeenkomende uitkering, door samenloop met andere inkomsten, dan wel door toedoen of nalaten van betrokkene blijvend of tijdelijk en/of geheel of gedeeltelijk worden geweigerd, verminderd of beëindigd, deze uitkeringen steeds geacht door betrokkene onverminderd te worden genoten. Het bepaalde in artikel 40, tweede, derde, vijfde, zesde, zevende en negende lid, is van overeenkomstige toepassing.
6. Indien het overlijden van een betrokkene, dan wel van een voor een uitkering, als bedoeld in de voorgaande leden, in aanmerking gekomen gewezen betrokkene, het rechtstreeks gevolg is van arbeidsongeschiktheid, bedoeld in het eerste lid, wordt aan degene die in verband met dit overlijden krachtens de WPA een nabestaandenpensioen van de Stichting Pensioenfonds ABP geniet een uitkering verleend ten bedrage van 18% van dit pensioen. De uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de overledene de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt, dan wel, indien de weduwe of de weduwnaar aan wie een pensioen werd toegekend hertrouwt, met ingang van de maand volgend op die van het hertrouwen. Het bepaalde in artikel 40, eerste, tweede, derde, vijfde, zesde, zevende en negende lid is van overeenkomstige toepassing.
7. Geen recht op een uitkering, als bedoeld in het eerste lid, heeft de betrokkene die verzuimd heeft binnen 3 jaar, te rekenen vanaf de dag volgend op de dag waarop hij is ontslagen, aan de werkgever, mededeling te doen van het bestaan van een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 42 Ziektekosten

Door de werkgever kan in bijzondere gevallen aan de betrokkenen een tegemoetkoming worden toegekend in noodzakelijk gemaakte kosten, verband houdende met ziekte, welke de betrokkene voor zichzelf en voor zijn medebetrokkenen, bedoeld in de Ziektekostenregeling Nederlandse universiteiten deel B (ZNU deel B), heeft gemaakt, indien hierin niet ingevolge een andere regeling kan worden voorzien en deze kosten redelijkerwijs niet te zijnen laste kunnen blijven.

Artikel 43 Kosten ziekte en arbeidsongeschiktheid veroorzaakt door de werkzaamheden

In geval van ziekte en arbeidsongeschiktheid die naar het oordeel van de werkgever, in overwegende mate veroorzaakt wordt door de aard van de betrokken werkzaamheden, dan wel door de omstandigheden waaronder deze moeten worden verricht, en niet door zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, worden hem vergoed de naar het oordeel van de werkgever te zijnen laste blijvende noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling.

Artikel 44 Terugbetaling en terugvordering

1. De werkgever kan al hetgeen op grond van deze regeling onverschuldigd of teveel is betaald geheel of gedeeltelijk terugvorderen of in mindering brengen op een later te betalen bezoldiging of uitkering op grond van deze regeling, dan wel verrekenen met uitkeringen op grond van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel, het Kaderbesluit rechtspositie HBO, het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek dan wel het Kaderbesluit rechtspositie personeel universiteiten en onderzoekinstellingen en het Besluit werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel en de WNU:
  - a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling indien de werkgever door toedoen van betrokkene onverschuldigd heeft betaald; en
  - b. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling in de overige gevallen waarin het de betrokkene redelijkerwijs duidelijk kon zijn dat de werkgever onverschuldigd betaalde.
2. Een voorschot wordt door betrokkene op eerste vordering van de werkgever terugbetaald of door de werkgever in mindering gebracht op een later te betalen bezoldiging of uitkering op grond van deze regeling, dan wel verrekend met uitkeringen op grond van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel, het Kaderbesluit rechtspositie HBO, het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek dan wel het Kaderbesluit rechtspositie personeel universiteiten en onderzoekinstellingen en het Besluit werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel en de WNU.

Artikel 45 Onvervreemdbaarheid van bezoldiging of uitkering

1. Iedere bezoldiging of uitkering op grond van deze regeling, alsmede aanvullingen daarop, is onvervreemdbaar en niet vatbaar voor verpanding of belening.
2. Een machtiging tot het in ontvangst nemen van de in het eerste lid bedoelde bezoldigingen of uitkeringen, alsmede aanvullingen daarop, onder welke vorm of benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.
3. Elk beding, strijdig met het eerste of tweede lid, is nietig.

Artikel 46 Verhaalswet ongevallen ambtenaren

De betrokkene, die als ambtenaar in de zin van de Verhaalswet ongevallen ambtenaren wordt aangemerkt (Wet van 31 juli 1965, Stb. 1965, 354), is verplicht van een oorzaak van verhindering tot dienstverrichting, ten aanzien waarvan aanspraken tegenover derden bestaan zo spoedig mogelijk kennis te geven aan de werkgever en overigens alle medewerking te verlenen die in verband met de uitvoering van die wet van hem wordt verlangd.

Artikel 47   Tervisielegging

De werkgever draagt er zorg voor, dat een bijgewerkt exemplaar van deze regeling op een voor de betrokkene steeds toegankelijke plaats ter inzage en beschikbaar is.

Artikel 48   Conversie reeds bestaande uitkeringen op grond van ziekte en arbeidsongeschiktheid

De betrokkene, die op de dag, voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze regeling, uit hoofde van ziekte of arbeidsongeschiktheid een uitkering ontvangt krachtens, het rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs- en onderzoek of het Besluit werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel en het BZAOO zoals deze luidde op 16 december 1999, heeft recht op een daarmee overeenkomende uitkering ingevolge deze regeling. De onafgebroken periode van arbeidsongeschiktheid welke reeds verlopen is op de dag van inwerkingtreding van deze regeling, telt mee voor de periode, genoemd in artikel 20, tweede lid, onder a, en derde lid.

Artikel 48a

[Vervallen.]

Artikel 49   Geen rechten voor datum van inwerkingtreding van deze regeling

Tenzij in deze regeling uitdrukkelijk anders is bepaald, kunnen aan deze regeling geen rechten worden ontleend door de betrokkene, wiens ongeschiktheid voor het vervullen van zijn dienstverband wegens ziekte en arbeidsongeschiktheid is aangevangen voor de dag van inwerkingtreding van deze regeling

Artikel 50   Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten (ZANU)

Artikel 51   Overgangsbepaling

De voorschriften zoals die in het Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten (ZANU) luiden op de dag voorafgaand aan inwerkingtreding van deze regeling blijven van toepassing op de tijdvakken waarover zij gelding hadden.

Uitvoeringsregelingen ZANU

Hoofdstuk 1   Uitvoeringsvoorschriften suppletierегeling

Gelet op de artikelen 33 eerste en tweede lid, en 35 van de Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten (ZANU) besluiten partijen:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. Suppletierегeling: de suppletierегeling na ontslag, bedoeld in artikel 21 van de ZANU;
- b. suppletie: de suppletie, bedoeld in artikel 25 van de ZANU;
- c. betrokkene: de betrokkene, bedoeld in artikel 1, onder c, van de ZANU;
- d. Tica: het Tijdelijke instituut voor coördinatie en afstemming dat is erkend op grond van artikel 31 van de Organisatiewet sociale verzekeringen en is ingesteld op grond van artikel 35 van die wet (nu: Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (Lisv));
- e. uitvoeringsinstelling: de instelling aan wie de werkzaamheden, verbonden aan de uitvoering van de Suppletierегeling, zijn opgedragen.

Artikel 2

1. De artikelen 1 tot en met 8 van het modeluitkeringsreglement Werkloosheidswet gelden voor zoveel mogelijk als uitvoeringsvoorschriften ten behoeve van een doelmatige controle van betrokkenen en als uitvoeringsvoorschriften met betrekking tot het genieten van vakantie tijdens de duur van de suppletie. Zulks met dien verstande dat voor de hierna te noemen begrippen uit het model uitkeringsreglement moet worden gelezen:
  - a. bestuur (van de bedrijfsvereniging): de uitvoeringsinstelling;
  - b. werknemer: een betrokkene, overeenkomstig artikel 1 sub c. van de ZANU;
  - c. werkgever: een werkgever overeenkomstig artikel 1 sub d van de ZANU;
  - d. uitkering: suppletie;
  - e. Werkloosheidswet, voor wat betreft de toepassing van artikel 7 van het modeluitkeringsreglement Werkloosheidswet: Suppletierегeling.
2. Met betrekking tot het genieten van vakantie tijdens de duur van de suppletie gelden tevens als uitvoeringsvoorschriften de Regels betreffende het begrip vakantie en de perioden van vakantie met behoud van recht op uitkering, vastgesteld bij besluit van de Sociale Verzekeringsraad d.d. 23 januari 1992 (Stcrt. 1992, 19), welke ingevolge artikel XLVII van de Invoeringswet Organisatiewet sociale verzekeringen gelden als besluit van het Tica op grond van artikel 19, vijfde lid, van de Werkloosheidswet, met dien verstande dat voor uitkering dient te worden gelezen: suppletie.
3. Wijzigingen in het in het eerste lid genoemde modelreglement, onderscheidenlijk de in het tweede lid genoemde Regels, gelden, voorzover deze als uitvoeringsvoorschriften van de Suppletierегeling zijn aangeduid, als wijzigingen van deze Uitvoeringsvoorschriften.

Artikel 3

Betrokkene is verplicht om, met inachtneming van de nadere aanwijzingen van de uitvoeringsinstelling, het ontstaan van ziekte, als gevolg waarvan hij verhinderd is arbeid te verrichten, aan de uitvoeringsinstelling te melden, als ook zijn herstel daarvan.

Artikel 4

Het recht op suppletie van de betrokkene, die gaat deelnemen aan een voor hem naar het oordeel van de uitvoeringsinstelling noodzakelijke opleiding of scholing, blijft bestaan totdat die opleiding of scholing is beëindigd, indien:

- a. de opleiding of scholing arbeidsmarktgericht is, deel uitmaakt van het reïntegratieplan dat door de uitvoeringsinstelling in samenspraak met betrokkene is vastgesteld en naar aard en omvang niet meer omvat dan in het reïntegratieplan is vastgesteld; of
- b. de opleiding of scholing arbeidsmarktgericht is en, ingeval er geen reïntegratieplan is, zoals bedoeld in onderdeel a, de uitvoeringsinstelling daarvoor toestemming geeft.

Artikel 5

In afwijking van artikel 4 blijft het recht op suppletie van de betrokkene, die gaat deelnemen aan een voor hem naar het oordeel van de uitvoeringsinstelling noodzakelijke opleiding of scholing, na afloop van de ingevolge de artikelen 21, 25 en 26, onderscheidenlijk artikel 36 van de ZANU vastgestelde reguliere duur van de suppletie niet bestaan totdat die opleiding of scholing is beëindigd, indien:

- a. tijdens de opleiding of scholing ter zake van die opleiding of scholing recht bestaat op een voorziening in de derving van de inkomsten;
- b. de opleiding of scholing de strekking heeft om na afloop daarvan werkzaamheden bij één bepaalde onderneming of bevoegd gezag te gaan verrichten;
- c. de opleiding of scholing langer duurt dan een jaar;
- d. tijdens de opleiding of scholing sprake is van het verrichten van productieve werkzaamheden.

Artikel 6

De betrokkene kan de in artikel 34 van de ZANU bedoelde onbeloonde activiteiten verrichten met behoud van suppletie, indien naar het oordeel van de uitvoeringsinstelling:

- a. de betreffende activiteiten van de betrokkene geen bedrijfsmatig karakter hebben;
- b. de betreffende activiteiten van de betrokkene in de gegeven situatie doorgaans niet door een betaalde kracht zullen of kunnen worden verricht; en
- c. de onderneming of het bevoegd gezag die de niet-betaalde werkzaamheden organiseert, geen subsidie kan verkrijgen voor wat betreft de loonkosten.

Artikel 7

Deze regeling zal door partijen bekend worden gemaakt.

Artikel 8

Deze regeling treedt in werking met ingang van 17 december 1999.

Artikel 9

Deze regeling wordt aangehaald als: **Uitvoeringsvoorschriften suppletieregeling ZANU.**

Hoofdstuk 2   Volgersbesluit

als bedoeld in artikel 1, onder c, van de Ziekte- Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten.

Artikel 1

Als betrokkene in de zin van artikel 1 onder c van de Ziekte- Arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten wordt tevens verstaan degene die in dienstbetrekking staat als personeelslid van:

- a.   **International Institute for Infrastructural Hydraulic and Environmental Engineering (IHE) te Delft**
- b.   **Institute of Social Studies (ISS) te 's-Gravenhage**
- c.   **International Institute for Aerospace and Earth Sciences (ITC) te Enschede**
- d.   **Afrika-Studiecentrum (ASC) te Leiden**
- e.   **Nederlands Instituut voor het Nabije Oosten (NINO) te Leiden**
- f.   **Universiteit voor Humanistiek (UVH) te Utrecht**
- g.   **Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs (Nuffic) te 's-Gravenhage**
- h.   **Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) te Utrecht**
- i.   **Instituut voor Maatschappijwetenschappen (SI SWO) te Amsterdam.**
- j.   **Theologische Universiteit Kampen (ThUK) te Kampen**

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van 11 juni 2001 en werkt terug tot en met 1 januari 2001.

Deel 3

Ziektekostenregeling

ZNU en uitvoeringregelingen

Ziektekostenregeling Nederlandse Universiteiten (ZNU) deel A

Artikel 1

1. In deze regeling wordt verstaan onder:

- a.
  1. partijen: de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) en de organisaties van werknemers die als partij optreden bij de CAO Nederlandse Universiteiten;
  2. instelling: universiteit;
  3. werkgever: het College van Bestuur, onderscheidenlijk in bijzondere gevallen het Bestuur van de Vereniging/Stichting;
  4. werknemer: degene die een dienstverband heeft met een instelling;
  5. dienstverband: een aanstelling bij een openbare universiteit dan wel een arbeidsovereenkomst bij een bijzondere universiteit;
- b. betrokkene: een werknemer die een dienstverband heeft met een instelling of met een door partijen in het Volgersbesluit aangewezen instelling;
- c. medebetrokkene:
  1. de echtgenoot van betrokkene, die behoort tot het huishouden van betrokkene, die aan deze regeling dan wel een naar aard en strekking daarmee overeenkomende regeling niet zelfstandig aanspraken ontleent en van wie de inkomsten lager zijn dan die van betrokkene;
  2. het kind jonger dan 16 jaar, bedoeld in artikel 7 van de Algemene Kinderbijslagwet of dat in aanmerking komt voor studiefinanciering ingevolge hoofdstuk 2 van de Wet studiefinanciering 2000, voor wie de betrokkene de premie van een ziektekostenverzekering heeft betaald;
  3. het kind van 16 of 17 jaar, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel b, en tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet, voor wie de betrokkene de premie van een ziektekostenverzekering heeft betaald;
  4. het eigen, aangehuwd of pleegkind van 16 of 17 jaar dat tot het huishouden van de betrokkene behoort en wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag genomen wordt door het verzorgen van dat huishouden of van 18 tot 27 jaar dat in verband met onderwijs of een beroepsopleiding overdag lessen of stages volgt gedurende ten minste 213 klokuren per kwartaal; voor het kind bedoeld in dit lid moet gelden dat de betrokkene de premie van een ziektekostenverzekering heeft betaald en dat het kind in belangrijke mate op kosten van de betrokkene wordt onderhouden als bedoeld in artikel 7 van de Algemene Kinderbijslagwet;
  5. het kind van 16 tot 27 jaar dat in aanmerking komt voor studiefinanciering ingevolge hoofdstuk 2 van de Wet op de studiefinanciering 2000 of voor een tegemoetkoming ingevolge hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming, onderwijsbijdrage en schoolkosten (tot 1 augustus 2001: hoofdstuk III van de Wet op de tegemoetkoming studiekosten), voor wie betrokkene de premie van een ziektekostenverzekering heeft betaald
- d. [Vervallen.];
- e. normdienstverband: een dienstverband waarvan de omvang gelijk is aan die van een volledige weektaak in de desbetreffende functie;
- f. feitelijk genoten salaris: het bedrag, dan wel de som der bedragen, dat op basis van de CAO Nederlandse Universiteiten voor de betrokkenen door de werkgever is vastgesteld en in voorkomend geval is verminderd met een korting op dat bedrag. Voor de berekening van het feitelijk genoten salaris blijft buiten toepassing:
  1. een vermindering van het feitelijk genoten salaris zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid, Ziekte- en arbeidsongeschiktheidsregeling Nederlandse Universiteiten (ZANU);

2. een korting op het salaris in verband met inkomsten verworven in verband met herhalingsoefeningen van de militaire dienst;
  3. een vermindering van het salaris als gevolg van deelname aan de seniorenregeling conform de CAO Nederlandse Universiteiten.
- g. basisdeel: het deel van de tegemoetkoming dat wordt verstrekt in verband met de hoogte van de premie van een af te sluiten ziektekostenverzekering.
2. Voor de toepassing van deel A van deze regeling wordt onder echtgenoot van de betrokkene mede verstaan degene met wie de niet-gehuwde betrokkene een geregistreerd partnerschap heeft dan wel anderszins samenwoont en - met het oogmerk duurzaam samen te leven - een gezamenlijke huishouding voert op basis van een notarieel samenlevingscontract bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen ter zake van die samenwoning en gezamenlijke huishouding. Tegelijkertijd kan slechts één persoon als levenspartner worden aangemerkt. Desgevraagd dient door de betrokkene een schriftelijke verklaring van een notaris te worden overlegd, waaruit blijkt dat een samenlevingscontract als vorenbedoeld is gesloten.

Artikel 2

1. De betrokkene, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, ontvangt een tegemoetkoming in de ziektekosten over elke kalendermaand waarin hij bij dezelfde instelling een of meer dienstverbanden bekleedt.
2. De betrokkene ontvangt voorts een tegemoetkoming voor de medebetrokkene, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c1.
3. De betrokkene ontvangt een extra tegemoetkoming voor ten hoogste één medebetrokkene, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c2. Indien de betrokkene en diens echtgenoot beiden aanspraak op deze tegemoetkoming hebben, elk ten behoeve van een ander kind, wordt deze tegemoetkoming alleen toegekend aan de betrokkene met het oudste kind jonger dan 16 jaar, dat deel uitmaakt van de gemeenschappelijke huishouding.
4. De betrokkene ontvangt een extra tegemoetkoming voor elke medebetrokkene, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c3, c4 en c5.
5. De tegemoetkomingen worden over een kalendermaand slechts verleend, indien de betrokkene gedurende meer dan de helft van het aantal kalenderdagen als zodanig in dienst is geweest. De tegemoetkomingen voor medebetrokkenen worden over een kalendermaand slechts verleend, indien zij gedurende meer dan de helft van het aantal kalenderdagen als medebetrokkene kunnen worden aangemerkt.

Artikel 3

1. De betrokkene ontvangt voor zichzelf geen tegemoetkoming over een kalendermaand, waarin hij gedurende meer dan de helft van het aantal kalenderdagen behoort tot een van de volgende categorieën:
  - a. degenen die zelfstandig verplicht verzekerd zijn krachtens de Ziekenfondswet;
  - b. degenen die medeverzekerd zijn ingevolge artikel 4 van de Ziekenfondswet dan wel medeverzekerd zijn ingevolge een publiekrechtelijke ziektekostenverzekering of medebetrokkenen zijn in een naar aard en strekking met deze regeling overeenkomende regeling;
  - c. degenen die uit hoofde van hun (voormalig) dienstverband aanspraak hebben op gehele of gedeeltelijke geneeskundige verzorging of op gehele of gedeeltelijke vergoeding van de kosten daarvan.
2. De betrokkene ontvangt geen tegemoetkoming voor een medebetrokkene die:
  - a. tot een van de in het eerste lid genoemde categorieën behoort, dan wel uit andere hoofde aanspraak heeft op gehele of gedeeltelijke verzorging, of van geheel of gedeeltelijke vergoeding van de kosten daarvan, of
  - b. zelf betrokkene is in de zin van deze regeling, dan wel in de zin van een publiekrechtelijke ziektekostenverzekering of een naar aard en strekking met deze regeling overeenkomende regeling, of

- c. medebetrokkene als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c2 tot en met c5 is bij de echtgenoot van betrokkene en voor wie deze echtgenoot een tegemoetkoming ontvangt in de kosten van een ziektekostenverzekering voor deze medebetrokkene op grond van deze regeling, of een naar aard en strekking met deze regeling overeenkomende regeling.

Artikel 4

1. Het bedrag van de tegemoetkomingen is per 1 januari 2000 als volgt vastgesteld:
  - a. ten aanzien van de betrokkene en ten aanzien van de medebetrokkene, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c1 een bedrag van € 69,31, zijnde de som van: een basisdeel van € 57,62, de helft van de MOOZ-bijdrage voor verzekerden tussen 20 en 65 jaar (€ 8,39) en de helft van de WTZ-bijdrage voor verzekerden tussen 20 en 65 jaar (€ 14,97)
  - b. ten aanzien van de medebetrokkenen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c2 een bedrag van € 34,65, zijnde de som van: een basisdeel van € 28,81, de helft van de MOOZ-bijdrage voor verzekerden tot 20 jaar (€ 4,20) en de helft van de WTZ-bijdrage voor verzekerden tot 20 jaar (€ 7,49)
  - c. ten aanzien van de medebetrokkenen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c3, c4 en c5, een bedrag van € 40,50, zijnde de som van: een basisdeel van € 28,81, de helft van de MOOZ-bijdrage voor verzekerden tussen 20 en 65 jaar (€ 8,39) en de helft van de WTZ-bijdrage voor verzekerden tussen 20 en 65 jaar (€ 14,97).
2. De in het eerste lid genoemde basisdelen worden jaarlijks per 1 januari aangepast aan de gemiddelde procentuele ontwikkeling van de premies die door een aantal niet op winst gerichte ziektekostenverzekeraars worden berekend voor een verzekering tegen ziektekosten. De in het eerste lid genoemde MOOZ- en WTZ-bijdragen worden jaarlijks aangepast overeenkomstig de door de ministers van VWS en Financiën genomen besluiten.
3. Lid 2 vindt geen toepassing tot en met 31 december 2003.

Artikel 5

[Vervallen.]

Artikel 6

1. De betrokkene die voor zich zelf een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 4 ontvangt, heeft over de desbetreffende kalendermaanden recht op een toeslag van € 12,03.
2. De betrokkene die op grond van deze regeling een tegemoetkoming ontvangt, en in aanmerking komt voor een tegemoetkoming voor een medebetrokkene en die bij een volledige werktijd een salaris heeft gelijk aan dan wel lager dan het maximumsalaris van schaal 7 van de CAO Nederlandse Universiteiten, heeft naast het eerste lid voor de desbetreffende kalendermaanden recht op een aanvullende toeslag van € 5,45.
3. Partijen stellen het bedrag van de toeslag en de aanvullende toeslag vast.

Artikel 7

1. [Vervallen.]
2. Voor de betrokkene worden de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag uitbetaald in de maanden juni en december, telkens over de twee voorafgaande kwartalen eindigend met de maand maart respectievelijk september, dan wel op verzoek van de betrokkene in de maand december over de vier voorafgaande kwartalen eindigend met de maand september. Zo nodig vindt uitbetaling in afwijking van het vorenstaande eerder plaats in geval van ontslag of overlijden van de betrokkene,.
3. De eerste uitbetaling van de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag vindt slechts op aanvraag plaats. Indien wijzigingen optreden in de voor de betaling relevante

gegevens is de betrokkene verplicht deze wijzigingen te melden. De eerste aanvraag alsmede de melding van de wijzigingen geschiedt op een door de werkgever toegestaan formulier.

4. Indien niet binnen de periode van een jaar nadat het recht op respectievelijk nadat de verhoging van de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag is ontstaan een aanvraag-, respectievelijk wijzigingsformulier is ingediend, vindt de eerste uitbetaling, respectievelijk verhoging van de uitbetaling van de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag plaats met terugwerkende kracht tot en met een jaar gerekend vanaf de eerste dag van de maand na indiening.

Artikel 8

De uitbetaling van de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag geschiedt door de werkgever die belast is met de uitbetaling van de bezoldiging aan betrokkene over de maanden juni en december, dan wel in geval van ontslag of overlijden over de maand van ontslag of overlijden.

Artikel 9

[Vervallen.]

Artikel 10

1. Ten aanzien van de betrokkene die bij dezelfde instelling een of meer dienstverbanden bekleedt met elk een omvang van minder dan een normdienstverband, wordt de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag vastgesteld op een evenredig deel en wel in dezelfde verhouding als het feitelijke genoten salaris dat met dat dienstverband dan wel dienstverbanden bij dezelfde instelling met een omvang van minder dan een normdienstverband staat tot het salaris dat in die maand in het dienstverband bij een normdienstverband zou zijn ontvangen. Indien in de in de vorige volzin bedoelde kalendermaand sprake is van dienstverbanden waarvoor bij een normdienstverband verschillende schalen gelden, geldt in die kalendermaand het laagste van toepassing zijnde salaris bij normdienstverband.
2. Ten aanzien van de betrokkene die een dienstverband korter dan een maand, maar langer dan de helft van die maand bekleedt wordt de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag berekend op dezelfde wijze als in het eerste lid bepaald, met dien verstande dat het aldus berekende bedrag vermenigvuldigd wordt met het aantal kalenderdagen van de desbetreffende maand en vervolgens gedeeld door het aantal kalenderdagen waarover de benoeming dan wel de benoemingen zich uitstrekt.
3. De tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag bedragen nooit meer dan het volledige bedrag aan tegemoetkoming, toeslag en aanvullende toeslag per kalendermaand.

Artikel 10a

Het totale bedrag dat aan betrokkene toekomt ingevolge de artikelen 4, 6 en 10, wordt aan hem uitbetaald na aftrek van de verschuldigde loonbelasting/premie volksverzekeringen volgens de tabel voor de bijzondere beloningen ingevolge de Wet op de loonbelasting 1964.

Artikel 10b

- 1. De werkgever, bedoeld in artikel 8, kan verlangen dat de betrokkene voor de toekenning van een tegemoetkoming relevante bescheiden overlegt.**
- 2. Indien de betrokkene niet voldoet aan het verzoek om bescheiden over te leggen, kan de uitbetaling van de tegemoetkoming, de toeslag en de aanvullende toeslag worden opgeschort.**

Artikel 10c

De werkgever, bedoeld in artikel 8, kan hetgeen op grond van deze regeling onverschuldigd is betaald, geheel of gedeeltelijk terugvorderen, of in mindering brengen op een later te betalen uitkering op grond van deze regeling:

- a. gedurende vijf jaren na de dag van betaalbaarstelling indien het door toedoen van de betrokkene onverschuldigd heeft betaald;**
- b. gedurende twee jaren na de dag van betaalbaarstelling in de overige gevallen waarin het de betrokkene redelijkerwijs duidelijk kon zijn dat de werkgever onverschuldigd betaalde.**

Artikel 11

[Vervallen.]

Artikel 12

- 1. De tegemoetkomingen, de toeslag en de aanvullende toeslag krachtens deze regeling worden niet gerekend tot het ambtelijk inkomen in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet.**
- 2. De toeslag en de aanvullende toeslag krachtens deze regeling worden niet gerekend tot de inkomsten, bedoeld in artikel 2 van de ZNU deel B**

Artikel 13

De werkgever kan nadere voorschriften voor de uitvoering van deze regeling vaststellen

Artikel 14

Deel A van deze regeling vervangt het Besluit tegemoetkoming ziektekosten en inkomenstoeslag onderwijs- en onderzoekpersoneel (ZKOO).

Artikel 15

Deze regeling is in werking getreden op 17 december 1999 en laatstelijk gewijzigd op 8 juli 2002. Deze regeling wordt aangehaald als Ziektekostenregeling Nederlandse Universiteiten deel A.

Ziektekostenregeling Nederlandse Universiteiten (ZNU) deel B

Artikel 1

Op grond van deze regeling heeft de betrokkene die in voldoende mate is verzekerd tegen het risico van ziektekosten recht op een tegemoetkoming in te zijnen laste blijvende ziektekosten van zichzelf en van zijn medebetrokkenen.

Artikel 2

- a. In deze regeling wordt verstaan onder:
1. partijen: de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) en de organisaties van werknemers die als partij optreden bij de CAO Nederlandse Universiteiten;
  2. instelling: universiteit;
  3. werkgever: het College van Bestuur, onderscheidelijk in bijzondere gevallen het Bestuur van de Vereniging/Stichting.
  4. werknemer: degene die een dienstverband heeft met een instelling;
  5. dienstverband: een aanstelling bij een openbare universiteit dan wel een arbeidsovereenkomst bij een bijzondere universiteit.
- b. inkomsten:
1. alle door partijen nader te bepalen inkomsten uit of in verband met arbeid daartoe mede gerekend pensioenen en uitkeringen ingevolge sociale regelingen, onder welke benamingen dan ook;
  2. inkomsten uit of in verband met de uitoefening van een vrij beroep of eigen bedrijf, zijnde winst uit onderneming als bedoeld in de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

Artikel 3

Degene die een ziektekostenverzekering heeft gesloten die tenminste omvat:

- a. volledige vergoeding van kosten van behandeling, verzorging en verpleging in een ziekenhuis gedurende een jaar met klinische specialistenhulp en bijkomende kosten, eventueel met een eigen risico aan de voet; en
- b. tenminste 80% vergoeding van niet-klinische (ambulante) specialistenhulp dan wel volledige vergoeding met een eigen risico aan de voet;

is voor de toepassing van deze regeling in voldoende mate verzekerd tegen het risico van ziektekosten.

Artikel 4

Betrokkene in de zin van deel B van deze regeling is:

- a. een werknemer die een dienstverband heeft met een instelling of met een door partijen in het Volgersbesluit aangewezen instelling;
- b. gewezen werknemer als bedoeld in onderdeel a, waaraan wegens ontslag uit de betrekking een uitkering is toegekend op grond van de (Bovenwettelijke) Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten ((B)WNU) of de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden;
- c. diegenen aan wie een pensioen is toegekend krachtens het pensioenreglement van de Stichting Pensioensfonds ABP, genoemd in artikel 6 van de Wet privatisering ABP, en in de maand voorafgaande aan de pensionering behoorden tot de categorieën, bedoeld in onderdeel a of b;
- d. de krachtens het reglement, genoemd in onderdeel c, partnerpensioen genietende niet hertrouwde en niet bij een nieuw geregistreerd partnerschap dan wel aangemeld

partnerschap in de zin van genoemd reglement betrokken personen die partner waren van degenen die op de dag van overlijden betrokkenen waren in de zin van deze regeling of betrokkenen zouden zijn geweest, indien deze regeling op die dag van kracht zou zijn geweest;

- e. gewezen werknemer als bedoeld onder a aan wie een WAO-conforme uitkering als bedoeld in artikel 31 van de Wet privatisering ABP is toegekend.

Artikel 5

1. Geen recht op een tegemoetkoming bedoeld in artikel 1, heeft degene:
  - a. die verplicht verzekerd is in de zin van de Ziekenfondswet;
  - b. die op grond van een verplichte verzekering medeverzekerde is in de zin van de Ziekenfondswet;
  - c. wiens premie van een ziektekostenverzekering dan wel wiens ziektekosten komen ten laste van de Algemene Bijstandswet;
  - d. die als bewoner van een bejaardenoord in de zin van de Wet op de bejaardenorden geen bijdrage verschuldigd is, dan wel een bijdrage lager dan de kosten van verblijf als bedoeld in het Bijdragebesluit bewoners van bejaardenorden.
2. Het eerste lid geldt niet voor de betrokkene die verplicht verzekerd is in de zin van de Ziekenfondswet ten aanzien van de te zijnen laste blijvende ziektekosten van zijn medebetrokkenen.

Artikel 6

Medebetrokkene in de zin van deze regeling is degene die behoort tot het huishouden van betrokkene en

- a. in voldoende mate verzekerd is tegen het risico van ziektekosten;
- b. niet zelfstandig verplicht verzekerd of medeverzekerde is in de zin van de Ziekenfondswet;
- c. niet zelfstandig aanspraak ontleent aan deze of een overeenkomstige regeling, noch direct deelneemt aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren, terwijl de inkomsten van betrokkene meer bedragen dan de helft van de totale inkomsten van alle leden van dat huishouden.

Artikel 7

1. Onder "te zijnen laste blijvende ziektekosten" wordt verstaan het bedrag van
  - a. de premie van een ziektekostenverzekering, aan een verzekeringsmaatschappij verschuldigd op basis van verpleging in de laagste klasse van een ziekenhuis en
  - b. de kosten van geneeskundige verzorging, indien en voor zover die voorkomen op een vergoedingslijst, door partijen nader vast te stellen, met inachtneming van de daarbij aan te geven beperkingen, een en ander na aftrek van een door derden toegekende of toe te kennen tegemoetkoming in ziektekosten, voor zover betrokkene deze kosten noodzakelijkerwijs heeft gemaakt voor zichzelf en voor zijn medebetrokkenen, en voor zover deze te zijnen laste blijven.
2. Tot "te zijnen laste blijvende ziektekosten" worden niet gerekend de kosten van geneeskundige verzorging ter zake van met name genoemde ziekten of aandoeningen die bij een overeenkomst van de ziektekostenverzekering zijn uitgesloten, tenzij deze kosten zijn gemaakt tijdens een door de verzekeringsmaatschappij gestelde wachttijd.

Artikel 8

1. Voor het verlenen van een tegemoetkoming kunnen in aanmerking worden gebracht de te zijnen laste blijvende ziektekosten die betrokkene als zodanig heeft gemaakt gedurende een aaneengesloten tijdvak van twaalf maanden, met dien verstande dat de kosten, bedoeld in artikel 7, betrekking moeten hebben op dit tijdvak. Voor de vraag of de kosten, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel b, betrekking hebben op het tijdvak is bepalend of de datum van de nota in dat tijdvak is gelegen.
2. In geval van overlijden van de betrokkene binnen een jaar na het verstrijken van een tijdvak als bedoeld in het eerste lid, waarover krachtens deze regeling een tegemoetkoming is verleend, kunnen de ziektekosten met betrekking tot het tijdvak gelegen tussen het einde van even bedoeld tijdvak en de datum van overlijden eveneens voor het verlenen van een tegemoetkoming aan diens nagelaten betrekkingen in aanmerking worden gebracht.
3. Degene die na ontslag in verband met de privatisering van een (deel van een) instelling waarbij hij werkzaam was niet langer betrokkene is kan de te zijnen laste blijvende ziektekosten met betrekking tot het aaneengesloten tijdvak dat korter is dan twaalf kalendermaanden en eindigt vóór de datum van ontslag, voor het verlenen van een tegemoetkoming in aanmerking brengen.
4. De aanvraag om toekenning van de tegemoetkoming geschiedt binnen drie maanden na het einde van het tijdvak, waarop zij betrekking heeft of, in geval van overlijden van betrokkene, binnen zes maanden.
5. Een beschikking op de aanvraag wordt gegeven binnen zestien weken na ontvangst van de aanvraag. Indien een beschikking niet binnen de termijn van zestien weken kan worden gegeven, wordt de aanvrager hiervan schriftelijk in kennis gesteld onder opgave van redenen en onder vermelding van de termijn waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien. Deze termijn bedraagt ten hoogste acht weken.
6. De aanvraag wordt niet in behandeling genomen indien de betrokkene niet tevens heeft verklaard ermee in te stemmen, dat allen, die daarvoor naar het oordeel van de werkgever in aanmerking komen, omtrent zijn omstandigheden alle inlichtingen geven, welke voor de uitvoering van deze regeling noodzakelijk zijn.

Artikel 9

1. De tegemoetkoming, bedoeld in artikel 1, wordt aan de betrokkene verleend voor zover de te zijnen laste blijvende ziektekosten hoger zijn dan het drempelbedrag. Dit drempelbedrag is gelijk aan de som van de volgende bedragen:
  - a. een bedrag dat overeenkomt met het werknemersdeel van de ziekenfondspremie, berekend over het inkomen van betrokkene op basis van de procentuele ziekenfondspremie zoals deze is vastgelegd ingevolge artikel 15 van de Ziekenfondswet;
  - b. een bedrag dat overeenkomt met het effect van de fiscale bijtelling van het werkgeversdeel van de procentuele ziekenfondspremie zoals deze is vastgesteld ingevolge artikel 15 van de Ziekenfondswet, berekend over het inkomen van de betrokkene;
  - c. een bedrag dat overeenkomt met de nominale premie ingevolge artikel 17 van de Ziekenfondswet voor betrokkene en zijn medebetrokkenen.
2. Bij de berekening van het effect, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt gerekend met het tarief van de laagste belastingschijf, bedoeld in artikel 53a van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, vermeerderd met het heffingspercentage ingevolge artikel 10 van de Wet financiering volksverzekeringen.

Artikel 10

1. Voor de vaststelling van de norm, bedoeld in artikel 9, wordt uitgegaan van
  - a. de gemiddelde procentuele premie en de gemiddelde nominale premie die gelden in artikel 8, eerste lid, bedoelde tijdvak;
  - b. de inkomsten die betrokkene heeft genoten in het kalenderjaar waarin de eerste maand valt van het tijdvak, bedoeld in artikel 8, eerste lid.
2. Indien betrokkene niet gedurende het gehele kalenderjaar als zodanig kan worden aangemerkt, of indien in dat kalenderjaar of in de loop van het tijdvak, bedoeld in artikel 8, eerste lid, de inkomsten van betrokkene uit of in verband met arbeid een verlaging hebben ondergaan als gevolg van de daling van een uitkeringspercentage of als gevolg van een wijziging in de aard of het karakter van bedoelde inkomsten, wordt uitgegaan van zijn inkomsten, genoten in dat tijdvak.
3. Voor zover een aanvraag om een tegemoetkoming betrekking heeft op het tijdvak bedoeld in artikel 8, tweede respectievelijk derde lid, wordt voor de vaststelling van de norm, bedoeld in artikel 9, uitgegaan van:
  - a. de gemiddelde procentuele premie en de gemiddelde nominale premie naar rato die gelden over het tijdvak, bedoeld in artikel 8, tweede respectievelijk derde lid;
  - b. de inkomsten die betrokkene heeft genoten in het tijdvak, bedoeld in artikel 8, tweede respectievelijk derde lid.

Artikel 11

[Vervallen.]

Artikel 12

De werkgever kan nadere voorschriften voor de uitvoering van deze regeling vaststellen.

Artikel 13

Deel B van deze regeling is op 17 december 1999 in werking getreden en laatstelijk gewijzigd op 1 januari 2001. Deze regeling wordt aangehaald als ziektekostenregelingen Nederlandse Universiteiten (deel B) en vervangt de Regeling ziektekostenvoorziening overheidspersoneel (ZVO).

Uitvoeringsregelingen ZNU

Hoofdstuk 1   Volgersbesluit

als bedoeld in ZNU deel A artikel 1 lid 1 sub a en in ZNU deel B artikel 4 sub a.

Artikel 1

Als betrokkene in de zin van ZNU deel A artikel 1 lid 1 sub a en in ZNU deel B artikel 4 sub a, wordt tevens verstaan degene die in dienstbetrekking staat als personeelslid van:

- a.   **International Institute for Infrastructural Hydraulic and Environmental Engineering (IHE) te Delft**
- b.   **Institute of Social Studies (ISS) te 's-Gravenhage**
- c.   **International Institute for Aerospace and Earth Sciences (ITC) te Enschede**
- d.   **Afrika-Studiecentrum (ASC) te Leiden**
- e.   **Nederlands Instituut voor het Nabije Oosten (NINO) te Leiden**
- f.   **Universiteit voor Humanistiek (UVH) te Utrecht**
- g.   **Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs (Nuffic) te 's-Gravenhage**
- h.   **Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) te Utrecht**
- i.   **Instituut voor Maatschappijwetenschappen (SI SWO) te Amsterdam**
- j.   **Theologische Universiteit Kampen (ThuK) te Kampen**

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van 11 juni 2001 en werkt terug tot en met 1 januari 2001.